

Slovo na úvod

Vážení a milí čtenáři,

přijměte srdečný zářijový pozdrav. Světla již pomalu ubývá a zimy přibývá, listy se začínají vybarvovat do přehádných barev a vítr na strniskách si začíná ševelit svoji píseň. Prázdninám odzvonil zvonec, draci poletují vysoko v mracích, pole jsou téměř holá a vlaštovky se připravují k odletu na jih. To vše a mnohé další nám naznačuje, že podzim pomalu usedá na trůn a přebírá vládu.

Obzvláště na venkově je podzim obdobím sklizně. Letošní úroda je opravdu požehnaná, větve ovocných stromů se pod tíhou vlastních plodů sklání až k zemi. Zahradníci a zemědělci mají plné ruce práce, aby stihli včas sklidit vše, co se urodilo.

Přeji nám všem, aby byl tento podzim dalším šťastně prožitým obdobím našeho života a abychom kolem sebe nacházeli stále více vzájemného porozumění a lásky.

Ludmila Křivková, Hornosín

Blatná Jiří Simandl

Bývala Blatná městem růží
a znal ji téměř celý svět.
Dnešek jí tu krásu trochu dluží,
přesto je radost na ni pohlédět.

Život se změnil, přinesl jiná dění,
s ním přišlo nové pokolení,
které nám Blatnou
na hezké městečko mění.

„Žijí s námi“ aneb Lidé na Blatensku - Miloslav Šíp

Znám Vás jako zahradníka a hlavně pěstitele růží. Co na sebe prozradíte? Vždy jste chtěl být zahradníkem? Kdy jste začal podnikat?

Moji rodiče byli oba zahradníci. Tatka byl vedoucím ovocné školky v Pňovanech, kde také pracovala i moje mamka. A já tam samozřejmě trávil každou volnou chvíli. Do Skaličan jsem jezdil k babičce a dědovi takřka každé prázdniny a vždy se mi tu moc líbilo. Po ukončení Střední zemědělské technické školy ve Stříbře jsem pracoval v Sempře Kadaň. Tam jsem měl možnost projít různými provozy: okrasná a ovocná školkařina, tropické rostliny, skleníková zelenina i květiny. Později jsem na jednom ze středisek zůstal a věnoval se ochraně a výživě rostlin. Zde mě nejvíce zaujala biologická ochrana rostlin, které fandím dodnes a vlastně za celou dobu pěstování růží jsem ani jednou nepoužil jakýkoliv insekticid nebo fungicid. Na Sempře mi též bylo umožněno studium při zaměstnání na Střední zahradnické škole v Mělníce. Potom jsem pracoval na Státním statku v Křimicích, kde jsme ve

sklenicích pěstovali květiny k řezu a zeleninu. Po nějaké době jsem dostal nabídku práce v růžových školách v Blatné. Místo velkého přemýšlení jsem si vzal týden dovolené a šel tam pracovat, abych zjistil, co je to vlastně za podnik. Skleníky sice pravda nebyly v nejlepším stavu a problémů jako v každém tehdejší podniku více než dost, ale co tu bylo vynikající a na čem se dalo stavět, byl kolektiv pracovníků, kteří měli tu práci bezesporu rádi, a vstřícný přístup ze strany vedení. Proto jsem se rozhodl, že nabídku přijmu. Všechno však skončilo prodejem celého podniku služeb a tedy i růžových školek.

Už jsem byl ale rozhodnut, že růže pěstovat budu, zvláště když bylo umožněno soukromé podnikání. Jakmile to bylo možné, vzal jsem si pole po babičce a dědovi a pustil se do toho. Tehdy mě velice mrzelo, že se té doby nedožil otec – zemřel, když mi bylo 19 let. Byl nejen vynikající odborník (vždyť v zahradnických kurzech se o něm mluvilo jako o nejlepším školkaři ve střední Evropě). On poznal odrůdy ovocných stromů v zimě jen podle pupenů, kůry a lenticel. Vzpomínám se, jak jednou mu

sel narychlo vyzvedávat ze základů nějaké stromky. Byla již tma, takže to dělal při světle baterky. Naprosto přesně věděl, co je to za odrůdu, aniž by se díval na jmenovku. On prostě znal a uměl a nikdy si vědomosti neschovával „pod pokličku“. Kdokoliv potřeboval poradit, pomoc, vždy to rád a ochotně udělal. Stejně věděl vždy více než jiní. Nebyl však jen vynikající odborník, ale i člověk, který vždy uměl říct svůj názor a i nepřijemnou pravdu. Vždy si to

Pokračování na str. 3

„Žijí s námi“ aneb Lidé na Blatensku - Dimitrij Slonim

Doc. MUDr. Dimitrij Slonim patří k zakladatelům české virologie, zásluhy a uznání si získal i v zahraničí svými vědeckými publikacemi a desítkami let spolupráce se Světovou zdravotnickou organizací (WHO). Pod jeho vedením se rozvinul výzkum a výroba virových vakcín, jejichž celostátní užití u nás vedlo k vymýcení přenosné dětské obrny-poliomyelitidy (1961 – světové prvenství), k eliminaci spalniček (1982), k omezení výskytu příušnic (2000) a k bezpečnějšímu a účinnějšímu očkování proti vzteklině. Významná byla také účast na celosvětovém vymýcení pravých neštovic (varioly) vývojem nového typu vakcíny proti této odvěké metle lidstva. Narodil se v roce 1925 v Praze, ale vyrůstal

Doc. MUDr. Dimitrij Slonim

u dědy a babičky Chlupsových v Blatné. Na Lékařské fakultě UK promoval v roce 1951.

Ale již od roku 1947 pracoval jako pomocná vědecká síla a později jako asistent Ústavu mikrobiologie a imunologie LF UK, který vedl prof. MUDr. František Patočka (bratr známého českého filozofa a disidenta Jana Patočky). V roce 1956 byl ministerstvem zdravotnictví pověřen vybudováním nového, moderního, virologického centra ve Výzkumném ústavu imunologickém (později Ústav sér a očkovacích látek). Za jeho třicetiletého vedení toto pracoviště vyvinulo šest virových očkovacích látek pro lidi a téměř třicet diagnostických preparátů. Publikoval na 160 vědeckých prací v našich i cizích žurnálech a přednášel na virologických konferencích v různých státech Evropy, v Americe, Kanadě a v Africe.

Pokračování na str. 6

SVAZEK OBCÍ BLATENSKA aneb CO SE U NÁS PEČE...

Opět držíte v rukou našeho SOBáčka. Opět se v tomto čísle můžete dočíst, co že se to u nás peče.

V srpnu se konala konference „Jak se žije na venkově ...“, účastníci se sešli v sále zámku Lnáře. Konference se konala za finanční podpory Ministerstva pro místní pro rozvoj. Kromě jiného bych chtěla poděkovat Obci Lnáře a správě zámku Lnáře za možnost uspořádat tuto akci právě v jejich prostorách. .

V plném proudu je realizace společného projektu členských obcí SOB pod názvem „Za Blatensko krásnější“, jehož celková cena dosáhne téměř 1 miliónu korun. Začátkem září

proběhl, tak jako v mnoha obcích, dílčí audit hospodaření za první pololetí letošního roku. V hospodaření SOBU nebyly zjištěny žádné nedostatky. Stejně jako ve všech obcích i na Sobu je připravován rozpočet na příští rok.

Tradiční stolní kalendář na rok 2013 je v prodeji, část nákladu je určena obcím pro jejich propagaci.

V poslední dekádě října se bude konat vzdělávací akce „Jak zapojit veřejnost do volnočasových aktivit v obci“ a účastníci se sejdou v zájezdním hostinci Labuť v Mysticích. Podrobnosti a přihlášku najdete na našich webových stránkách. Tato vzdělávací akce je podpořena finanční dotací prostřednictvím MAS SOB ze Státního zemědělského a intervenčního fon-

du a Evropské unie.

Na úterý 6. listopadu připravujeme vzdělávací akci pro účetní obcí s názvem „Účetnictví malých samosprávných celků“ s lektorkou paní Ing. Alenou Kučerovou z Brna. Tentokrát bez finanční dotace na vlastní realizaci školení, sál nám pronajme Střední odborná škola Blatná. Podrobnosti a přihlášku najdete na našich webových stránkách.

Ještě v listopadu se seje Valná hromada SOB, aby projednala rozpočet SOBU na rok 2013 a další potřebné záležitosti.

Uzávěrka příjmu příspěvků do dalšího vydání našeho časopisu bude v pátek 2. listopadu 2012.

Ing. Radka Vokrojová

Kalendář SOBU 2013 je v distribuci

Stolní kalendář SOBU na rok 2013 si již nyní můžete zakoupit v kanceláři SOBU, Na Tržišti 727, Blatná, nebo infocentru a CK Ciao, J.P.Koubka 4, Blatná, prodejna Papírnictví – hračky, Alena Tomášková, J.P.Koubka, Blatná. Doporučená prodejní cena 75,- Kč.

INFORMACE Z MAS Svazku obcí Blatenska, o.p.s.

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

MAS SOB, o.p.s. oznamuje, že v letošním roce již nebude vyhlášena žádná výzva pro podání žádostí o dotaci z PRV. Další možnost získání dotací budou mít žadatelé na počátku roku 2013.

O vyhlášení další výzvy budou žadatelé včas informováni prostřednictvím dvouměsíčníku SOBík a na našich internetových stránkách.

V kanceláři MAS SOB v současné době probíhá administrace minulých výzev a souběžně částečná změna Strategického plánu LEADER na příští rok.

18. 7. 2012 proběhlo ve Strakonických zahájení putovní výstavy, která je jedním z výstupů projektu „Prácheňsko všemi smysly“ Výstava je zpracována na téma Prácheňsko historie a současnost a měla by postupně putovat celým územím Prácheňska.

Dne 23. 8. 2012 proběhla na zámku ve Lnářích Konference „Jak se žije na venkově“, kterou MAS spolupořádala společně se Svazkem

Zahájení výstavy Prácheňsko všemi smysly, hudební vystoupení zajistila Jaroslava Krejčová.
Foto Radka Vokrojová

obcí Blatenska. Konference se zúčastnila téměř stovka osob, které se o problematiku na venkově zajímají. Prezентaci pro tuto akci si připravilo několik starostů z našeho regionu (Kadov, Radomyšl a další), místní zemědělci, zástupci neziskových organizací i pracovníci ve veřejné správě. Svou prezentací ale přispěli také „přespolní“ představitelé obce Chanovice a zástupci Krajského úřadu Jihočeského kraje, Agentury pro zemědělství a venkov Strakonice a Ministerstva pro místní rozvoj.

MAS SOB zajišťovala v odpoledních hodinách řemeslné trhy, kterých se zúčastnili především držitelé certifikátu „Regionální značka Prácheňsko“. Mohli jste zde nahlédnout pod šikovné ruce paní Hálové, která přímo ve tvři vyráběla skleněné miniatury. Ve venkovních stáncích jste mohli zakoupit drátkované odzoby od paní Jiřincové, košíky a různé výrobky z pedigu od paní Koubkové, tašky a kabelky od paní Outlé, historické sklo od pana Vlasáka a další drobnosti pro potěšení i užitek.

MAS SOB se zúčastní veletrhů ITEP v Plzni a Kompas v Českých Budějovicích. Informace přineseme v příštím čísle SOBíka J

Informace o možnosti získání dotací i o regionální značce můžete získat v kanceláři MAS SOB: Na Tržišti 727, Blatná 388 01; E-mail: mas@blatensko.cz nebo na tel. 602 400 140

Putovní výstava Prácheňsko všemi smysly,
foto Radka Vokrojová

Tereza Ptáčníková
manažerka MAS Svazku obcí Blatenska, o.p.s.

„Žij s námi“ aneb Lidé na Blatensku - Miloslav Šíp

Pokračování ze str. 1

Skaličany, růžové a okrasné školky p. Šípa. Foto Jan Kurz uměl obhájit. Hodně mě naučil.

V roce 1995 jsme koupili od Dlabačů zemědělskou usedlost, kterou postupně opravuji a které ani značná devastace, způsobená těmi čtyřiceti lety „hospodaření“ nevzala půvab, který ji bezesporu náleží.

A jestli jsem chtěl být vždy zahradníkem? No já si hlavně nedovedl představit, že bych dělal v životě něco jiného. A postupem času jsem čím dál tím více zjišťoval, že snad není svobodnějšího povolání, než je zahradničení. Že ta, jak někteří říkají, dřina je na druhé straně vyvážena faktem, že růže neumí nenávidět, závidět nebo lhát. Že růže prostě postrádají vlastnosti, kterými někteří lidé oplývají více než dost. A snad je to jeden z důvodů, proč je práce s nimi tak krásná. Navíc tu energii, kterou jim člověk dává, ony určitým způsobem vracejí. Příroda je sice velice tvrdá, ale úžasně spravedlivá.

V průběhu povídání na sebe pan Šíp prozradil, že letos oslavil padesátiny, má syna a dceru. Z jeho řeči je jasné, že zahradničení a růže jsou opravdu jeho láskou i posláním. Že by měl na růžích ustláno? To je jen slovní obrat, růže mají ostny.

Je zima dobrou dobou na dovolenou? Kdy jste měl dovolenou naposledy a kde jste byl? Pro toho, kdo má zimu rád, je to dobrý čas na dovolenou. To jsem ještě dělal na statku, vzal jsem si dovolenou a poprvé jsme očkovali růže. Od té doby říkám, že nejlepší dovolená je na poli mezi růžemi. A já mám dovolenou celý rok. *Opět potvrzuje, že růže neosidí.*

I když růže (nejen Vaše) přes zimu odpočívají, co vše musíte stihnout Vy, aby v dalším roce byly Vaše královny opět krásné a přinášely radost a potěšení?

Je to sice hodně práce, spousta maličkostí a důležitých kroků. Všeobecné zásady úspěšného pěstování růží jsem uveřejnil na svých webových stránkách. Vše opakovat by zabralo mnoho místa. Snad bych jen zdůraznil, že mnohdy jsou růže pokládány za příliš náročné a pracné,

skutečnost je trochu jiná. Nároky na pěstování růží jsou srovnatelné s nároky méně udržovaného trávníku. Přitom se nám růže při vhodném výběru odrůd a zajištění základní péče odmění – jako jediná dřevina – krásnými květy od začátku léta až do zámrazu. Pro úplnost musím dodat, že všichni podceňují pěstování trávníků. Řekl bych, že únor je pro mě asi nejkřídlejší měsíc, ale jen zdánlivě.

Kolik druhů vlastně máte? A kolik z nich je ze „zahradky“ p. Böhma?

Jak už jsem říkal. Pěstuji růže historické, anglické, mnohokvěté, pnoucí, půdopokryvné, skalkové, velkokvěté, parkové, stromkové. Nabízím samozřejmě i další okrasné dřeviny. Některý rok množím až 700 odrůd (= sort), ale každý rok se to mění. Záleží na okolnostech, kolik sort mám možnost získat a naočkovat. Z celkového počtu jsou více než dvě desítky sort původních Böhmovo růží z původních asi 120 odrůd, které jsou šlechtiteli Janu Böhmovi připisovány. Chtěl bych postupně získat další. Například z průhonické botanické zahrady a také z německého Sangerhausenu, to je už od roku 1903 Evropské rozárium, dnes má největší sbírku růží na světě a mají tam samozřejmě Böhmovo růže. Mám asi 200 odrůd historických růží.

Pan Šíp na poli s růžemi, foto Jan Kurz

Skupina anglických růží začala vznikat v 60. letech 20. století zásluhou anglického zemědělce Davida Austina, růže byly jeho koníčkem, věnoval se zvláště jejich šlechtění. Zaujaly ho velké, plné, rozetovitě uspořádané květy starých historických růží, které se v sortimentu vyskytovaly již jen velmi sporadicky. David Austin začal křížit historické růže s moderními s cílem zachovat tvar, plnost květu, vůni a vitalitu historických růží a doplnit jejich vlastnosti ze strany moderních růží o remontantnost, žlutou a oranžovou barvu, jež byly u historických růží velmi vzácné. Anglické růže patří v současnosti ve světě mezi jedny z nejluxusnějších růží. Kombinují krásu historických růží (tvar květu, vůně) s vlastnostmi moderních růží (bohatě kvetou po celé léto). Austinky jsou velmi zdravé a odolné. Mám licenční smlouvu s D. Austin Roses Ltd. na určitý počet oček, které smím použít. (Počet držitelů licence na pěstování

Austinových růží byste v naší republice spočítali na prstech na jedné ruce.) Z Anglie přijdou obvykle každé dva roky zkontrolovat růžová pole a evidenci výpěstků. Jsou velmi seriózní, na licenční smlouvě jsme se dohodli velmi rychle. Letos nabízím více než čtyři desítky odrůd anglických růží.

Návštěvnice obdivují růže Grace, foto Jan Kurz

Existují v dnešní době soutěžní výstavy pro pěstitele růží? Účastníte se jich?

Soutěžní výstavy se konají v Hradci Králové, zatím jsem tam posílal tři nové odrůdy, které pocházejí ze Skaličan, a to Miloslav Hrba (tmavě růžová, velkokvětá), Skaličany (růžová floribunda) a Pňovanský zahradník (červená velkokvětá). V současnosti je ve „zkušební době“ další odrůda, zatím jen pod číslem.

Co se týká výstavy růží v Blatné, byla po vzájemné dohodě mezi paní Germentisovou, spolumajitelkou zámku, a mnou dohodnuta již před rokem a půl. Vzhledem k tomu, že to byla moje první výstava, plánoval jsem jen prostou výstavu růží, kterou se mi především s pomocí dětí a příbuzných podařilo připravit.

Úvodní slovo k výstavě přonesl pan Jiří Sekera

Úryvek z úvodního slova pana Jiřího Sekery, ve kterém cituje slova Jana Böhma:

„... Od roku 1925 nebylo na mezinárodním růžářském trhu ani jediné růže s českým jménem. Šli jsme do mezinárodních soutěží. Růže má možnost dát poznat jména těch, kteří se do dějin našeho národa zapsali zlatým písmem. Blatenské růže necht' slouží k okrase a potěšení, ale též k rozvoji všeho krásného, co nese jméno národa českého. ...“

Na výstavě bylo k vidění 250 odrůd právě kvetoucích růží, každá se svou vizitkou. Díky příznivému průběhu počasí byly květy úžasně vybarveny.

Kde všude rostou růže od Vás? Kdo všechno k Vám jezdí nakupovat?

V Čechách na zahradkách, ve městech v parcích nebo v zámeckých zahradách, na Slovensku, v Německu, Rakousku, Polsku. Nejdále jsem posílal růže asi do Litvy

Máte vedle růží jiného koníčka?

Pěstování růží je můj koníček, takže se mu věnuji naplno. A ještě mě živí, to se přeci stane málokomu, že. Mám štěstí.

foto Jan Kurz

Máte oblíbenou barvu růže? Je růžová barva Vaše oblíbená? Máte doma některou místnost vymalovanou na růžovo?

Vlastně barva růží není jen růžová. Mám rád všechny barvy růží. Taký žádnou z nich nechci urazit. Všechny jsou krásné. A abych odpověděl na všechny Vaše otázky, nemáme doma žádnou místnost vymalovanou na růžovo.

Lístky růže jako pochutina ...

Když byly naše děti malé, často na poli květní plátky ochutnávaly. Ani jsem nevěděl, že každá růže chutná jinak. Některá je dobrá jiná hořká. Ale jinde bych to dětem ochutnat nedovolil, protože nevíte, kdo, kdy a čím rostliny třeba postříkal.

Zkoušel jste někdy vyrobit vůni z růží?

Výrobu jsem nezkoušel. Ale už v Antice využívali vonné lístky růží k vonným koupelím. Dnes se asi nejkvalitnější olej získává z růže Trigintipetala.

Pohádka o Šípkové Růžence znají všichni. Který druh růže mohl takto obrůst celý zámek?

Pomineme-li filmové triky, tak některé růže – např. Rambler Paul Himalayan Musk dorůstá výšky 8 až 10 metrů. Pro osvěžení bych Vám

Růžová princezna na výstavě, foto Jan Kurz

mohl vyprávět příhodu z natáčení. Veselou, ano. Volali z Barrandova, že pro natáčení nějaké pohádky potřebují růžový keř vysoký asi 1,5 metru. Jenže byla zima, tak povídám, že keře jsou bez listů, ze země keř těžko vyzvednu neporušený. A tak velké kontejnerované růže nedělám. To prý pro ně není problém, listy si přilepí, ale potřebují keř a ty větve s trny. Tak jsme doma obešli pole a vše, co jsme měli, nafotili, změřili výšku. Bylo to moc nízké. Tak se do filmu tentokrát moje růže nedostaly. Stejně nejhezčí růže jsou na poli.

Závěrem bych velice rád poděkoval jednak lidem, kteří mi velmi pomohli, když jsem se zahradníkem stával. Ať již to byli pánové Hříbal, Studený, Fronkovi z Mělníka, Elhotovi z Male-

foto Jan Kurz

sic. Nebo můj třídní profesor na mělnické škole pan Ing. Hurych, který byl vynikající dendrolog stejně vynikající člověk. Prostě děkuji lidem, kteří mě uvedli do toho krásného zahradnického světa.

Tou druhou skupinou lidí, kterých si velmi vážím a bez kterých by ty růže prostě kvést nemohly, neboť pole růží nemůže být výsledkem práce jen jednoho člověka, jsou všichni brigádníci, kteří se tu za těch více než dvacet let vystřídali. A svým způsobem je ta jejich práce mnohem cennější, protože to, že na růžích pracuji já, je samozřejmé. Ale pokud tu práci dělají dobře lidé, kteří to doposud nedělali, práci u růží neznali, navíc za mzdu, která v zahradničíně nikdy závratných výšek nedosahovala, je to skutečně obdivuhodné. Současně to vyvrací tvrzení některých lidí střední a starší generace, že nynější mladá jsou líní, pohodlní a pro manuální práci zcela nepoužitelní. Ono jde asi také o to, aby když už nějakou práci dělají, aby viděli také její výsledky. Tím rozkvetlé pole růží bezesporu je.

Končí své povídání pan Miloslav Šíp. Můžete se podívat na webové stránky <http://www.ruzeskalicany.cz>, napsat si o růže ruzeskalicany@seznam.cz nebo navštívit Růžové a okrasné školky, Skaličany 4, 388 01 Blatná.

Děkuji za rozhovor
Radka Vokrojová

Václav Větvička Blatenské růže

Ta růže dát se chtěla všem.
Táhnout jak vůně mezi muži
A v mužích chutnat celou zem...

Ale ta růže toužívá,
chtěla to umět za živa...

Leč obraz růže, růže té
v hlubině studny zakleté,
leč obraz růže, růže té
každou noc ve mně všemi plátky
a všemi ostny rozkvetle.

To jsou, prosím, vytržené verše z básně Milana Kundery Růže.

Blatenský asi znají celou báseň, byla použita v roce 1970 v Katalogu blatenských růží, vydaném tamními komunálními službami k 50. výročí Böhmovy růžařské firmy v Blatné. Je tam i pěkný článek o Janu Böhmovi, po otci Blatňanu (sám se narodil v roce 1888 v Praze). Nevěřím, že byste článek pana profesora Jiřího Sekery z Blatné neznali. Mne v něm zaujala jediná věta: „Jan Böhme začínal své růžové tažení dynamitem, jimž musel rozstřílet balvanitou zem.“ A pro začátek pěstování obcházel okolí a vykopával plané růže jako podnože i jako možný genetický zdroj pro šlechtění. V roce 1919 si postavil malý domek o rozměrech 5 x 4

m, krytý šindelem. Na konci jeho snažení byla světově uznávaná firma s desítkami zaměstnanců a nemenším počtem skutečně českých původních odrůd zahradních růží, záhonových, velkokvětých, plnoucích... Tady jsou:

Alois Jirásek, Anči Böhmová, Anna Hartmannová, Antonín Dvořák, Ave Maria, Bedřich Smetana, Blatná, Blaze (Plamen), Bohemia, Böhmová Azurová, Božena Němcová, Briand (Panevropa), Brno, Climbing General Superior A. Jansen, Česká pohádka, Čsl. Legie ČSR (Růže ČSR), Dr. Miroslav Tyrš, Dr. Scheiner, Eliška Krásnohorská, Esperanto, Generál Štefaník, Choť pěstitele, Jan Hus, Josef Strnad, Kněžna Libuše, Krásná Úslavanka, Lidka Böhmová, Lubův Ideál, Luděk Pik, Máňa Böhmová (první „Blatenská královna“, nazvaná po nejstarší deři J. Böhma), Masarykova Jubilejní, Matka Vlast, Mayor Čermák, Ministr Rašín, Naše Národní, Okresní Hejtmán Čubr, Panevropa (viz Briand), Plamen (viz Blaze), Plzeň, Skladatel Suda, Sláva Böhmová, Stratosféra, Temno, Tomáš Baťa, Zlatá Praha.

Možná, že jsem něco popletl, vynechal nebo naopak přidal, protože Jan Böhme uváděl do prodeje jako první u nás řadu výpěstků svých kolegů a jiných šlechtitelů. Navíc v jeho blatenském sortimentu se brzy po vyšlechtění objevovaly a distribuovaly novinky předních světových růžařských firem. Byly tam i mno-

Böhmová růže Dr. Beneš od pěstitele Miloslava Šípa,
foto Jan Kurz

hé primární hybridy rozmanitých planých růží; v tomto směru je mi líto, že se rodičovské rostliny nezachovaly, protože identifikace řady z nich je svízelná a možná, že jejich determinace byla spíše „komerční“.

Ve svých cenících Böhme uváděl novinky zpravidla i verši, např. Českou Pohádku

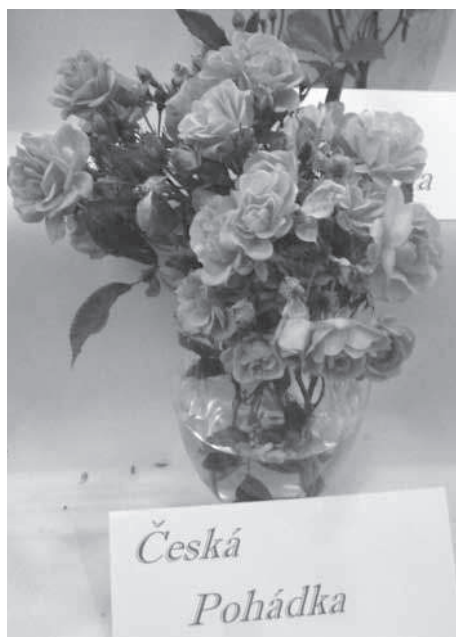
(1932/ 1933) uváděly veršičky:

Kde třeba jen malá zahrádka,
tam nesmí chyběti „Česká Pohádka“.
Jest tak zajímavá jako ona:
Různě zbarvena na jednom stvolu
tak, jako by láska, něha s mírem vykvétaly
svorně spolu.
Tři barvy se rdí na jednom keři.
A kdo pohádce té neuvěří,
přesvědč se a zasad' ve svou zahrádku
tu líbeznu „Českou pohádku“.

Nejmladší Böhmová dcera se jmenovala Slávka. Odrůda 'Slávka Böhmová' z roku 1930 byla uvedena takto:

„Moje Slávka, dcera nejmladší
ta, kterou mám ze všech nejradši,
jako růže prospívá.
Píseň o růžích si ráda zazpívá.
Proto růže její jméno zdobí.
Květeť jaře pro všechny naše doby...“

Já jsem se na Blatensko dostal v druhé polovině 50. let 20. století jako posluchač Přírodovědecké fakulty UK, spíš tíhnoucí k zoologii (a jedné zoologičce). To už Böhmová firma spíš živořila. Škoda, že jsem nevěděl, že po čase na celých snad 30 let se růže stanou mým oborem a obživou. Ne však ty „Böhmovské“ či jinak šlechtěné, ale ty, na které Jan Böhme kolem roku 1919 chodil do okolí Blatné. Plané růže. Taky šípkové, chcete-li. V rybníční krajině Blatenska jich mnoho očekávat nemůžete. Přesto tu jsou a jak krásné. Můj učitel a šéf v Botanice

Böhmová růže Česká pohádka od pěstitele Miloslava Šípa, foto Václav Cheniček

kém ústavu ČSAV dr. Ivan Klášterský dokonce provedl jejich soupis a připravil článek „Růže Blatenska“, který jsem měl tu čest redigovat. Dávno jej už nemám, ani jako separát, ale kromě růže podhorské, již jsme dlouho říkali růže vogézska, Rosa vosagiaca, šípku, který má nápadně po odkvětu, ba i za zralosti kališní

cípy vztyčené vzhůru, někdy jako sepjaté ruce k modlitbě – tak vedle této mně velmi sympatické růže rostoucí i na hrázích blatenských rybníků, mne tu zaujaly dvě, dosti přibuzensky vzdálené: z hor, možná ze Šumavy sestoupivší růže převislá (Rosa pendulina), růže tu bezelstně bezostná, tu posetá ostny a štětinami že ji neutrhneš – a růže, kterou najdu ne očima, ale vždy „po čuchu“: růže vinná alias rezavá, Rosa rubiginosa. Kdybyste někdy na mezích nebo na hrázích ucítili příjemnou vůni linoucí se jakoby ze sklepa plného sklizených voňavých jablíček tak vězte, že někde blízko roste růže vinná. Já v tom čuchání mám osobní rekord 250 m. Tak dlouho jsem ve spirále chodil, až jsem ji našel.

Proto vám všem a panu Šípovi, který odvážně zvedl Böhmovskou pochodeň a vrací na Blatensko i růže uslechtilé (jako by ty plané byl něčím méně!), přeju krásné dny s růžemi (i s šípkovými!) a studené zimní dny prohráté šípkovým čajem.

A ještě malý povzdech, česká reminiscence nebo asociace oblíbeného „Cherchez la femme“:

Výhledal sem si dívku, dcerku chalupníka, nezámou, ale za to hodnou a pracovitou, pronajmul dva hektary pozemku, ležící 15 minut od Blatné v polích... napsal kdysi Jan Böhme. Možná, že to byl pravý začátek blatenských růží.

Pro SOB Václav Větvíčka
13. září 2012

Miloslav Šíp a jeho růže v katalogu regionálních produktů

Místní akční skupina Svazek obcí Blatenska vydala katalog certifikovaných výrobků nazvaný „Prácheňsko – regionální produkt“ s podtitulem „Výrobky s duší Prácheňska“. Tato značka vznikla v rámci projektu „Zavedení regionální značky Prácheňsko“ jako výsledek spolupráce akčních skupin na Blatensku, Písecku, Strakonicku a Vodňansku. Tyto skupiny v podstatě pokrývají většinu území historicky významného a rozsáhlého prostoru Prácheňska. Prácheňsko je velmi starou historickou částí země české, územně zasahující do současného Plzeňského a Jihočeského kraje. Jako samostatný kraj a územní celek zaniklo po roce 1849 v rámci nového regionálního členění. Prácheňsko bylo pojmenováno podle hradu Prácheň u Horažďovic, který byl správním střediskem celého kraje. Název Prácheňsko se v současnosti užívá k vymezení části míst v obou krajích a v turistických a regionálních publikacích. Geografickým jádrem tohoto kraje byla osa řeky Otavy. Oživení pojmu Prácheňsko si uvedený projekt dal za svůj cíl.

Zemědělská usedlost čp. 4 ve Skaličanech, foto Jan Kurz

V katalogu se objevil mimo jiné i skaličanský podnikatel Miloslav Šíp, který se zabývá pěstováním růží a je v podstatě pokračovatelem blatenské růžařské tradice. Sortiment jeho výpěstků je velmi široký a zahrnuje více než 700 odrůd růží. V nabídce se objevují jak licencované Anglické růže, tak růže historické, pnoucí a skalkové. Tento pěstitel má snad největší druhovou pěstitelskou pestrost v naší republice.

Katalogová položka růží byla nazvána „Sazenice růží“ a je u ní uvedena citace (J. W. Goethe):

**„Viděl chlapec rozkvítat planou růži v stráni,
viděl na ní rosu stát, rozběh se z ní radovat,
podívat se na ni.
Růže, růže růžičko, rudá růže v stráni!“**

V průvodním textu v katalogu je uvedeno: „S historií Prácheňska je nedílně spojena i historie tradičních řemesel, která představovala nejen zdroj obživy, ale i ztělesnění tradic regionu, odrážela radosti i strasti života lidí na Prácheňsku. Na tuto tradici dnes navazují další výrobci a řemeslníci, kteří mnohdy doslova ze země zvedli odkaz našich předků, aby jej předali dalším generacím. A je dobře, že se k nim dnes přidává i řada dalších současných řemeslníků, umělců a výrobců. Značka je marketingovým nástrojem pro certifikované výrobce, na druhou stranu napomáhá ke zviditelnění regionu Prácheňska. Výrobky, které získají oprávnění užívání této značky, musí splnit řadu certifikačních kritérií. Ta nejvýznamnější jsou kvalita a původ na území regionu. Výrobci, vybraní certifikační komisí, jsou oprávněni označovat svoje produkty visáčkou s logem značky a získávají i možnost další propagace svých výrobků. Zákazník má při koupi certifikovaného výrobku jistotu, že si kupuje originální výrobek, kde značka garantuje jeho

kvalitu, ekologickou šetrnost a původ. Jedinečnost výrobku a jeho návaznost na region vzniku ocení zejména turisté, kteří si ze svých pobytů, touleek chtějí přinést domů něco originálního, kteří ocení chuť i vůni navštíveného kraje. Ale nesmíme zapomenout ani na místní, na obyvatele bývalého historického kraje Prácheňsko. I oni svým nákupem rádi podporují výrobce z regionu.“ Tato slova zcela výstižně doprovázejí jednotlivé produkty, které se v katalogu nacházejí. Vedle Miloslava Šípa a jeho růží se jedná např. o výrobce košťat, řezbářských výrobků, pekařů chleba, perníku, keramiky, cukrářské výrobky, sedlickou krajku, regionální uzeniny, sklo, koláčky, med a mnohé další. Zařazení skaličanského podnikatele je velkým oceněním jeho práce, píle a vrozené skromnosti a Osadní výbor Skaličany mu velmi gratuluje a drží palce a přeje mnoho úspěchů v další činnosti! Díky Miloslavovi Šípovi mohou být obyvatelé Skaličan právem hrdí na svou obec.

Katalog je doprovázen průvodním slovem Ondřeje Fibicha, regionálního historika:

Duše Prácheňska

*V zátočině cesty svítí boží muka jako bílá panna. Na hrázích rybníků šumí věkovité duby. Otava rozdává lukám svou svěžest. Zvuky dud nás vedou za lidmy. Veselými i rozváznými, plnými fortele. Země selských tradic – Prácheňsko. Krajina rovin i kopců, lesů i polí, rybníků i skal, pestrá jako osudy zdejších obyvatel. Svět na malé dlani
podané k přivítání“*

Katalog regionálních produktů můžeme nalézt i na internetu: www.regionalni-znacky.cz
Katalog růží pana Šípa: www.sipruze.wz.cz

Ing. Václav Cheniček

„Žijí s námi“ aneb Lidé na Blatensku - Dimitrij Slonim

Pokračování ze str. 1

Je ženatý, má dceru a syna. K jeho koníčkům patří studium českého malířství 19. století a černobílá fotografie. Říká, že život je neustálý boj, že stále platí, podle Jana Nerudy: „Slabý ten, kdo málo v sebe věří a malý ten, kdo má jen malý cíl!“

V medicíně, v prevenci i v léčbě, ve výzkumu i praxi, jde všechno velmi rychle vpřed. Když jste začínal v dospívání se svým „bádáním“ a publikoval svou první vědeckou práci, napadlo Vás nebo dokázal jste si představit, kam až se dnešní biologie, virologie, medicína mohou dostat?

Už po válce jsem si byl jistý, že se výzkum teoretický i praktický (technologický) bude rychle rozvíjet ve všech možných směrech, včetně biologických oborů, tedy i v medicíně. Ale zdaleka jsem si nepředstavil, ani tehdy, ani později, že to bude v takovém rozsahu a takovou silou!

Učil jste, setkáváte se se svými bývalými žáky? Sledujete jejich pracovní nebo i osobní kariéru? Přednášel jste (30-40 let) na lékařské fakultě, v ústavu pro doškolení lékařů a farmaceutů, byl jsem školitelem vědeckých aspirantů. Setkávám se s mnohými ze svých „žáků,“ čtyři jsou vysokoškolskými profesory, někteří ve vysokých funkcích, ale i ti další jsou na svých místech, mám opravdu radost ze všech.

Věnuje se některý z nich také virologii?

Ano, je asi deset z nich, co pracují (či pracovali - stárnou i ti „mladí!“) ve virologii.

Ve svém životopise píšete, že jste v roce 1958 obdržel nabídku stálého místa v Regionální úřadovně WHO v Kodani. Tehdejší režim Vás sice uvolnil, ale za podmínky, že Vaše žena zůstane v Čechách. Vy jste se nakonec v Kodani omluvil. Myslíte si, že by práce v kanceláři v Kodani byla zajímavější?

Práce ve WHO by byla bývala pro mne (bez laboratoře!) méně zajímavá, také méně riskantní, nicméně však by byla znamenala nové zkušenosti evropského rozsahu a - byla by navíc výjimečnou poctou pro zdravotnictví tehdejší ČSR. Ale nelituji!

Vaše práce je pro veřejnost málo popularizovaná, ale každý z nás byl očkovan - a ne jen jednou. Vědci nejsou tak známí jako osobnosti populární hudby nebo filmové hvězdy. Přesto výsledky Vaší práce jsou obdivuhodné. Neuvažoval jste třeba o tom, že se budete věnovat popularizaci Vašeho oboru?

Věnoval jsem se rozvinutí oboru virologie a jejímu uplatnění v prevenci a diagnostice virových onemocnění lidí, na účinnou, cílenou, správnou popularizaci mi nezbyval čas. Uznávám však plně, že kvalitní popularizace vědecké práce je nutná ve všech vědních oborech, nejen medicínských, protože správně informovaní občané jsou svým způsobem oporou vědeckého pokroku. S tím souvisí také vláda rozumných lidí a hospodářská prosperita státu.

Setkal jste se s mnoha zajímavými osobnostmi, vědci, lékaři, politiky, nositeli Nobelovy ceny. Navázal jste s některými přátelské vztahy? Mohl byste pro naše čtenáře vyprávět nějakou „veselou historku“ ze setkání s některou z těchto osobností?

V medicíně není nouze o veselé, bohužel však ani o smutné příběhy. Z těch nesmutných mi teď

napadá alespoň jedna.

Dr. N. K. Jerne (Nobelova cena za imunologii 1984) byl můj přítel a šéf ve WHO (Ženeva, 1962). Po ukončení celodenní práce ve starém „Paláci,“ jsme spolu obvykle zajeli na večeři. Jednou Jerne zaparkoval před známou restaurací „Chez Maxim.“ Po večeři jsme v nejlepší náladě vyšli - a ejhle - Jerneho auto bylo jak vpředu, tak vzadu, plně blokováno spoluparkujícími automobily! Říkám mu: „To neodjedeme!“ Podíval se na mne udíveně přes brýle: „Proč ne? Jen si nasedni!“ Nasedl i on, nastartoval a - bum, vrazil do auta před námi tak, že trochu popojelo, pak couvl - bum, vrazil do auta za námi, to zase o něco couvlo, já valil oči! Ale Jerne tyhle dva hlučné manévry, k mé hrůze, opakoval a opakoval, a když se vydobitý prostor dostatečně zvětšil, přidal plyn a z tláčenice elegantně vyjel. Na moje kroucení hlavou a jakési zděšené poznámky, se usmál a řekl důrazně: „What do you think are the bumpers for?“ (K čemu myslíš, že jsou nárazníky?) - a bylo „po ptáčkách.“

Pořad „Na Plovárně“ působí velmi pohodově, nepodbízí se divákům. Vy jste byl hostem „Na Plovárně“, s Markem Ebenem jste natáčel (viz webová adresa: http://cs.wikipedia.org/wiki/Na_plovárně, pořadové č. 289). Jak probíhá takové natáčení? Kolik jste měli s Markem Ebenem času na přípravu?

Bylo to velmi jednoduché. Setkali jsme se poprvé v životě přímo v místě natáčení v Praze. Marek Eben si dal polévku a rohlík. Já jsem si dal polévku a rohlík. Marek Eben si dal deci červeného. Já jsem si dal deci červeného. Bavili jsme se o našich rodičích. Marek vstal a řekl: „Tak půjdem,“ a šli jsme „na plac.“ Nějaká hezká slečna mi napudrovala nos, aby mi tolik nesvítíl. Marek mě posadil před sebe na židli, rozsvítily se reflektory, kameraman Jan Hojtaš zavolal: „Dobrý, tak můžeme začít!“ Marek Eben, obdivuhodně dobře seznámený s danou odbornou tematikou, se mě začal ptát, co a jak ve virologii. Tak nám to šlo až do konce natáčení. Hezky jsme si pohovořili, příprava se nekonala, alespoň jsem měl takový dojem a mám jej dosud.

Eben Na Plovárně (zdroj web)

Vyrůstal jste u dědy v Blatné. Dnes tady trávíte hodně času v domku se zahradou. Měl jste vedle své práce čas třeba na kutilství kolem domu nebo na zahradničení?

Já nejsem „kutil domácí,“ já jsem „kutil laboratorní“ a to už od mládí, první práci (o mikrobech) jsem uveřejnil v časopise Vesmír v roce 1942. Ale hřebík do zdi či do prkna zatlouct umím, aniž bych ublížil sobě či členům rodiny.

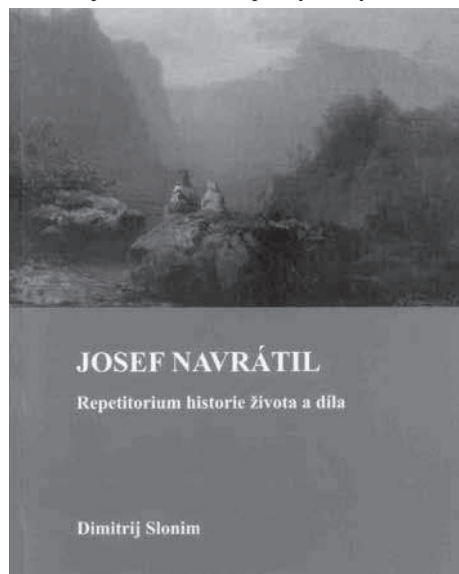
Vyslovený nešika tedy nejsem, i když mám pravou ruku v rameni chromou.

V jednom rozhovoru jste uvedl, že máte dva koníčky: fotografování a české malířství 19. století. Stále fotografujete Leicou z roku 1935? Co fotíte nejčastěji?

Řekl bych to obráceně. Soustavně se už od roku 1960 věnuji studiu českého malířství 19. století, můj oblíbený malíř je Josef Navrátil. Fotografie, a to černobílá, kterou provozuji se svojí milovanou, starou, spolehlivou Leicou, je spíše jen mojí oddychovou zábavou.

O svém nejoblíbenějším českém malíři 19. století tedy o Josefu Navrátilovi, malíři z boží milosti, jak jste uvedl, jste napsal knihu. Díla kterého malíře nebo výtvarníka studujete podrobněji? O kterém malíři budete psát nyní?

Rád bych, pokud stačím se životem, ještě dal do čtivé formy dopisy malíře Jana Hály (mého nevlastního otce), které psal svému příteli Ing. Václavu Kroupovi v letech 1919-1957. Jsou ryzím svědectvím o Hálově nejednoduchém, plodném, uměleckém životě malířském, ilustrátorském i spisovatelském. Jezdil jsem do Važce každé prázdniny, jen za války to nešlo. Po válce jsem tam jezdil jako student a pak i s rodinou. S Hálou jsme měli velmi pěkný, vřelý vztah.

Dimitrij Slonim: Josef Navrátil. Repetitorium historie života a díla. Vydala Blatenská tiskárna s.r.o. 2011

Píšete knihy, ale prozradíte, jakou knihu jste četl naposledy? Jakou knihu byste si přál třeba pod stromeček?

Knihy, je můj nejlepší kamarád či přítel, už od dětství. Knihy darem dostávám nerad, vybírám si je nejraději sám - stejně jako přátele. Ted' čtu od Vladislava Vančury knihu Hrdelní pře anebo Přísloví, s ilustracemi Adolfa Borna.

Setkala jsem se s panem Jiřím Simandlem, který píše verše. Sbírkou Dětem vydal s Vaší podporou. Jak se to stalo, že byste byl nakladatelem?

Jiří Simandl je vzácný člověk; citlivý, plachý, milující život a náš blatenský kraj. Pomohl jsem mu s vydáním jeho půvabné knížky básniček „Dětem“. Blatná neví, jaké další hodnoty, ve vztahu k našemu kraji, Jiří vytvořil. Kéž by i tyto jeho básně mohly být uveřejněny!

Musím prozradit Vám, pane Slonime, i Vám,

milí čtenáři, že právě v zářijovém čísle začínáme s uveřejňováním veršů Jiřího Simandla.

Jakou knihu máte tzv. na nočním stolku, která Vám udělá při čtení dobře na duši?

Johann Wolfgang Goethe: Italská cesta, jedna z několika mých milovaných knih.

Doba je uspěchaná, lidé si neudělají čas na čtení knih. Sice to není nemoc, ale lék nebo správnou léčbu na zlepšení stavu byste neznali?

Zamyslet se sám nad sebou. „Nejen chlebem živ je člověk,“ je třeba krmit také duši. Ale pozor! Jsou krásné knihy – v tom nejlepší smyslu, a jsou špatné knihy – v tom zlém smyslu. Každá dobrá kniha člověka potěší a poučí. Umět si vybrat není a ani nikdy nebylo jednoduché! Těm, kteří to myslí s tím zamyšlením nad vlastním životem skutečně vážně, doporučuji, aby si zopakovali „Desatero boží příkázání“ samozřejmě s ohledem na současnost. Podotýkám, že nejsem členem žádné církve.

Sledoval jste olympiádu? Jak jste prožíval okamžiky bojů našich sportovců včetně těch medailových?

Sportovce, zvláště ty špičkové, mám ve velké úctě, je to jako ve vědě: velká dřina, nejen tělesná, kterou diváci sledují, ale také duševní, která není vidět! Jejich vítězení je výsledkem spojení výkonu, síly těla a síly duše.

V rozhovoru pro Zdravotnické noviny 23.6.2010 jste uvedl, že (cituji) „... v březnu 1953 jsem onemocněl těžkou meningoencefalitidou, týden jsem byl v bezvědomí, předpokládá se špatný konec, ale vyvázl jsem „jen“ s obrnou pravé ruky a poškozením sluchu. Byl jsem rád tím spíš, že jsem se v nemocnici seznámil s milou a šikovnou ošetřující sestrou, která je od té doby mou manželkou.“ Zeptala bych se Vaší manželky, dovolíte?

Kam Vás pozval na první schůzku?

První schůzku jsme měli 15. 8. 1953 ve svatební síni Městského úřadu v Praze II.

To byla skutečně Vaše první schůzka? Zdá se to až neuvěřitelné. Myslela jsem na romantickou procházku Prahou, Petřín apod.

To vše bylo až potom.

Manželka mě poznala dříve než já ji (říká pan Slonim s úsměvem, když vzpomíná na své těžké onemocnění). Hned z nemocnice mě poslali do Jánských Lázní, psali jsme si, pak jsme se telefonem domluvili na první schůzce – v obřadní síni. Měli jsme skromnou svatbu, bylo nás celkem pět. Zase jsme ušetřili na jídle.

Hovořil s Vámi jistě vždy o své práci, ale psal Vám třeba básně?

O jeho práci jsme hovořili neustále. Psal mi krásné dopisy, všechny mám schované.

Jaký je strážník? Co mu chutná nejvíce a co naopak vůbec nemusíte vařit?

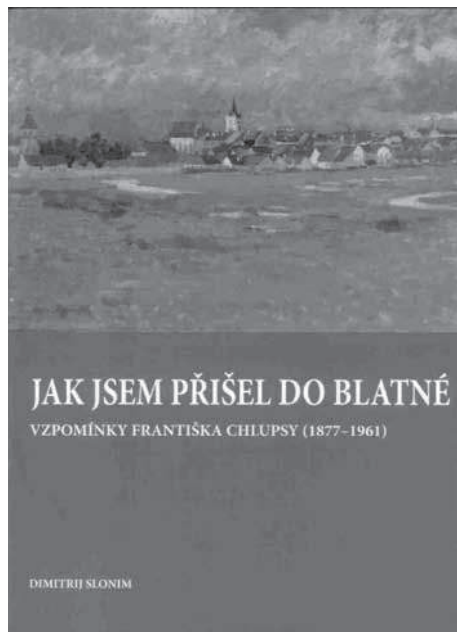
Po 59 letech manželství už vím, co vařit nemám.

Při jeho pracovním vytížení a osobním nasazení byla péče o rodinu a domácnost z velké části na Vás. Chodil třeba na třídní schůzky a kontroloval Vaším dětem domácí úkoly? Učil se s nimi třeba biologii nebo chemii?

Na třídní schůzky chodil nerad a jenom v krajních případech. Snažili jsme se děti doma učit to, co se ve škole záměrně neučilo.

O dědovi a Blatné Vám jistě často vyprávěl. Když napsal knihu vzpomínek svého dědy „Jak

jsem přišel do Blatné,“ byla jste první čtenářkou? (Svůj výtisk knihy „Jak jsem přišel do Blatné“ jsem si nechala podepsat. Taková sou-

Dimitrij Slonim: Jak jsem přišel do Blatné. Vzpomínky Františka Chlupsy (1877 – 1961). Vydalo Městské muzeum Blatná 2006

kromá autogramiáda. Děkuji.)

Vždycky jsem byla a jsem první čtenářkou všech jeho prací, tedy i této knihy.

Oba jste v podstatě zdravotníci, syn nebo dcera se věnují medicíně?

Dcera i syn se vydali jinými cestami.

Obracím se znovu na pana Slonima. Setkali jsme se na vernisáži výstavy Jiřího Karmazína. Neplánujete třeba svoji výstavu fotografií?

Neplánuji, protože moje fotografování je pouze amatérskou zábavou.

Vrátila bych se k Vaší nákaze těžkou meningoencefalitidou. Připomnělo mi to jednu televizní inscenaci s názvem Jehla (1982). Hlavní roli ztvárnila Jana Brejchová. Její postava pracovala v laboratoři a poranila se o jehlu. Nevěděla, zda byla infikována vzteklinou. Je to již opravdu hodně dlouho, ale ten příběh na mě velmi sil-

Dimitrij Slonim: K historii Židů v jihočeské Blatné a okolí. Vydalo Městské muzeum v Blatné za přispění Nadace Židovské obce v Praze v r. 2003

ně působil. Viděl jste tu inscenaci a mohl byste srovnat fiktivní příběh a vlastní zkušenost?

Film jsem neviděl, ale vím, ze své dlouhé lékařské praxe, o několika podobných případech. Pokud šlo o mne, nakazil jsem se v laboratoři, nešťastnou náhodou, v roce 1953, virem klíšťové encefalitidy. Onemocnění mělo těžký průběh, ale přežil jsem, jak je vidět.

Setkání s manželi Slonimovými jsou vždy úžasná, plná pohody. Otázek se nabízí stále více a více, pan Slonim trpělivě odpovídá a s nadhledem vtipně glosuje. Například při vzpomínce na pana dr. Jerneho prozradil tři věty v dánštině, se kterými prý vystačíte v celé Skandinávii. Cestu na sever neplánuji, tak jsem si ty věty ani nezapisovala. Na začátku jiného rozhovoru jen tak zanotoval písničku od Waldemara Matušky. Osobní setkání vždy navozovala atmosféru, téma. Ovšem otázky jsem pak posílala E-mailem, abychom měli vše jasně a přesně zaznamenáno. Taky jsme měli více času na „povídání si jen tak“.

V jednom mejlu jsem si postěžovala, že mi pořád chybí „pár slov na závěr“. Že to naše povídání je stále otevřené. Ráda bych sice pokračovala v rozhovorech, které by jistě zajímaly čtenáře. Tentokrát povídání ukončíme, ale přeci jen stále něco postrádám. A tak závěr napsal pan Slonim za mě.

Jsem starý člověk, takže ještě pamatuji, když děti, včetně mých kamarádů, bývaly nemocné a umíraly na záškrt, na černý kašel, na tetanus, kdy zůstávaly po celý život chromé či umíraly na přenosnou dětskou obrnu, na komplikace po spalničkách, kdy matky rodily děti s vážnými, celoživotními vadami po nákaze zarděnkami v těhotenství. A to nehovořím o pravých neštovicích, které každoročně ve světě postihovaly statisíce lidí hlavně v průmyslově zaoštalých, chudých státech a odtud se přenášely i do vyspělých, ale tehdy nedostatečně proočkovaných oblastí celého světa.

Díky rozvoji účinných očkovacích látek a důmyslných systémů očkování, jsme se určitých infekčních chorob plně, či ve většině, zbavili. Vrcholným úspěchem v tomto smyslu bylo celosvětové vymýcení pravých neštovic organizované WHO a potvrzené v květnu roku 1980 Světovým zdravotnickým shromážděním v Ženevě.

Jsem rád, že jsem se v našem státě i jinde ve světě aktivně podílel na úspěšném boji proti infekčním nemocem lidí, že jsem se dožil nových technologií přípravy dalších, bezpečných a účinných vakcín, a děkuji svým bývalým, věrným spolupracovníkům dosud žijícím, i těm, kteří už odešli na věčnost, za jejich pomoc a porozumění v práci, v situacích a dobách, které nebývaly jednoduché.

„Když se ruka k ruce vine, tak se dílo podaří!“

Vybavuje se mi jedna forbina, kdy Werich a Horníčkem „hledají slovo relativní“ a vysvětlují jeho význam. „... George Bernard Shaw se dožil, řekněme sta let. Je to dlouhý život nebo krátký život?. Dlouhý život. Krátký život. To je relativní. Krátký život, protože Bernard Shaw měl stále lidem co říct. Zatímco po světě chodí já nevím kolik třicetiletých, kteří tady už čtyři sta padesát let nemuseli být. ...“

Další povídání odložíme do některého z příštích čísel, ano? Proč? Protože Vy máte lidem pořád co říci.

Děkuji za rozhovor, těším se na další setkání.

Radka Vokrojová

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

Jihočeský kraj

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

„Plánování sociálních služeb v Jihočeském kraji“

Udržení procesu plánování sociálních služeb na Blatensku je část krajského projektu. Projekt probíhá na území Blatenska, jeho realizace je nenápadná, ale smysluplná a užitečná. Před letními prázdninami proběhlo jednání řídicí skupiny, další setkání se uskutečnilo v září (po uzavěrci). O podrobnostech Vás budeme informovat v dalším vydání SOBáčka.

Jak se žije hendikepovaným na Blatensku?

Motto:

..... můj hendikep je pro mě jen tak velký,
jak velký ho vnímám

.... můj hendikep je pro mé okolí tak obrovský,
jak obrovský ho chce okolí vnímat

Pohled na život hendikepovaných (hlavně vozíčkářů) v Blatenském regionu

Kolik nás hendikepovaných, občanů na Blatensku vlastně žije? Zjišťoval to někdy někdo? A jak je to u vás v obci?

Velmi často se dostávám do diskuzí, ze kterých tak nějak vyplyne, že vlastně u nás problém hendikepovaných není až tak velký, vždyť člověka na vozíku vlastně skoro ani není v našem okolí vidět. Také si to myslíte?

Troufám si tvrdit, že nás vozíčkářů, žije okolo vás víc, než předpokládáte. Jenom většinou zůstáváme doma, protože doba dětství, kdy nás někdo ochotný snadno čapnul a přes různé bariéry nás hravě přenesl i s našimi kolečky, je přece jenom dávno pryč. Ono přenášet naše dospělácká kila a k tomu 15 kg vozíku už by přece jenom dalo pořádně zabrat. A hlavně, je to pro nás dosti nedůstojná situace, i když v každém případě velmi děkuji a jsem nesmírně vděčná všem, kdo mi kdy chtěl můj pohyb po okolí usnadnit ...

Jen tak mimochodem, napadlo vás někdy, že s produklující se dobou života jde stárí ruku v ruce s omezenou pohyblivostí a nás, méně pohyblivých lidí, bude přibývat?

Jak to tedy je s (ne)bariérami na Blatensku? Chtěla bych se nejprve zmínit o bariérách mezilidských. Jestli ale čekáte opět nějaké negativum, pak se mýlíte. Přčtete-li si znovu úvodní motto, pak pochopíte.

My osoby se ZP se velmi často neobejdeme bez podpory jednotlivých úřadů. Zde bych chtěla vyjádřit obdiv a poděkování všem úřednicím všech možných úřadů, protože vždy jak pro mě, tak pro mé kamarády tricyklisty, udělají naprosté maximum i nad rámec svých povinností. Protože studuji ve škole, kde studují hendikepovaní z celé republiky. Věřte, že mám s čím a s kým srovnávat.

Velkou bariéru vidím v možnostech pracovního uplatnění. Ale to je bariéra, která obecně vládne Česku.

A bariéry hmatatelné, tak ty nám trochu kazí ty předchozí pozitivní řádky.

Myslím si, že to u nás v Blatné je situace dost špatná. Ačkoliv si to neuvědomujete, jsou okolo nás samé bariéry, takže nejen já hendikepovaná, ale i starší lidé mají veliké problémy realizovat běžné věci a záležitosti denního života.

Nájezdy, bankomaty, obchody, lékař

Ano, je pravda, že u mnoha institucí se objevily nové nájezdy, to je prima. Také argumentujete, že je nikdo nepoužívá? No ono je to jednoduché, ono totiž není vůbec jednoduché a hlavně bezpečné tyto nájezdy a plošiny využívat. Jeden dobrý příklad za všechny:

Každým okamžikem očekávám dlouho „toutežebně“ očekávanou S-kartu. Pomínu-li vlastní peprný názor na tuto novinku a vydám se jednoduše vybírat peníze z bankomatu, své peníze si bez cizí pomoci opravdu příliš jednoduše nevyberu. Na cestě ze svého bydliště do centra mým bankomat České spořitelny v Kostce. Sice tam zajedu, ale klávesa je v úrovni hlavy vozíčkáře, takže potřebuji někoho, kdo na klávesu vidí a zvládne bezchybně zadat požadované údaje.

Pozn.: Zcela běžně existují bankomaty pro hendikepované, které mají snížený pult s klávesnicí. Ten mají v mé mateřské bance, kterou je Komerční banka. Sice v seznamu bank figuruje jako bezbariérová, ale přes hodně vysoký schod u vchodu mám velký problém se dostat do banky i s dopomocí, natož sama. Já vím, v bance jsou k dispozici nájezdy, ale nesmí překážet na ulici, takže mi je někdo musí nainstalovat a po zavíračce mám prostě smůlu a k bankomatu se sama nedostanu.

Další bezbariérový bankomat je v budově České spořitelny, kde mají hrdě nainstalovanou plošinu. Taky se vám zdá, že jí nikdo nepoužívá? No pokud byste se octli na vozíku a máte poslední pud sebezáchovy, tak byste tam taky dobrovolně nevlezli. Po schodech nahoru se sice dostanete, ale při manévrech s vozíkem kolem bankomatu se velmi pravděpodobně sračotíte ze schodů dolů i s vozíkem. Prostor před samotným bankomatem je neuvěřitelně úzký. Na náměstí zbývá bankomat v Labuti, tam sice s vozíkem dojeďte bez problému, ale klávesnice je opět příliš vysoko, takže na ní pořádně nevidím.

Bankomatovým vítězem se stává GE Money Bank, jejíž bankomat v Penny je vyhovující,

i když trochu z ruky. Jenom v Penny toho moc nenakoupím, protože přes důmyslný vchod se zábranami pro nákupní vozíky bych si urazila na svém invalidním vozíku hlavu no alespoň ušetřím, že.

A jsme tedy u nákupu. Potraviny hravě zvládnou koupit v Lidlu, umím najít bezbariérovou cestu z mého bydliště u ZŠ J.A. Komenského přes krásně bezbariérové náměstí až do Lidlu. Paráda! Takže zase tak moc nešetřím.

A co ostatní obchody? Super řeznictví U Janoty a trafika U Faměřů, jedna drogerie a Elektro Němcová s výtahem. Takže najdeme, když hledáme

Po mnoha letech je v Blatné otevřená velmi potřebná prodejna zdravotnických potřeb a ještě bych nerada zapoměla na super bezbariérovou posilovnu U Pojerů také moc prima.

Poliklinika v Blatné

Poliklinika v Blatné, hodně schodů. Co by dělal člověk na elektrickém vozíku? Co vlastně dělá člověk se zlomenou nohou? To fakt nahoru vyskáče po jedné a ti zdatnější snad lezou po rukou? No my Češi, když jsme v nouzi, dokážeme mnoho

Při své poslední návštěvě tohoto zařízení jsem si všimla schodolezu zamčeného. Sice tam bylo doporučení, že si mám vyzvednout klíče u svého ošetřujícího lékaře, no ale když už se jednou do toho třetího patra vybelháte, přece se znovu nevrhnu ze schodů dolů, abych použila ten báječný schodolez?

No nevím, asi počkám, až se tam objeví nějaký další a srozumitelnější návod k použití

Sportovní příležitosti

Od roku 2004 funguje občanské sdružení SKS Tricykl, které nabízí sportovní aktivity a veškeré poradenské služby spojené s životními potřebami klientů se spastickým postižením (diagnózy dětská mozková obrna, pouřazové stavy mozku, roztroušená skleróza). Zaměřujeme se na paracyklistiku, převážně tricykly, ale nabízíme také sporty jako je plavání, boccia, monoski apod.

O úspěších našich sportovců jste informováni pravidelně ve SOBáčku. Díky našim sportovním aktivitám máme mnoho přátel v zahraničí, a proto vám směle můžeme nastínit, jak se žije právě jim.

Jak to je s hendikepovanými lidmi ve světě, na západ od našich hranic?

Už po přejezdu hranic u Rozvadova se stává náš život vozíčkáře o mnoho jednodušší, než tady v Čechách. Všude je na nás pamatováno. Když kdekoliv v zahraničí vstoupím do obchodu, nemám problém obstarat si vše, co potřebuji. A když tam náhodou není dost místa, tak přiskočí ochotný prodávác a to místo udělá. Samozřejmě jsou pokladny pro kočárky a pro klienty s hendikepem a to i v menších obchodech jako je např. náš Lidl či Penny. Ve většině

budov jsou výtahy pro hendikepované a pro kočárky.

Z mého pohledu jasnou bezbariérovou jedničku dostávají Španělé, protože ty mají téměř všechno bezbariérové. Ať je to autobus, metro nebo mají přímo bezbariérové sociální taxíky. Ty jezdí po celém Španělsku a pro osoby s pohybovým hendikepem jsou za symbolickou cenu. Projekt je dlouhodobě podpořen z fondů EU.

Další, co se mi velice zamlouvá, je obrovská síť půjčoven kompenzačních pomůcek. Sama jsem jí vyzkoušela, neboť při mé návštěvě Barcelony se mi hned první den závažně rozbil vozík. Bez jakéhokoliv pozitivního očekávání jsem na ubytovně oslovila s mým problémem pracovníky recepce. Byla už téměř noc a světe div se! Ráno už na mě čekal bezbariérový taxík, který mě dopravil do blízké půjčovny kompenzačních pomůcek, a bylo po problému. Zapůjčila jsem si krásný vozík za symbolickou cenu. Sice jsem musela zaplatit kauci, tu mi ale promptně vrátili po odevzdání zapůjčené pomůcky.

Takovouto půjčovnu naleznete ve všech větších městech, zcela určitě i velikostí podobných tomu našemu. Půjčit si můžete ze širokého výběru mechanických a elektrických vozíků,

elektrické skútry, tříbodová chodítka, francouzské berle, spoustu potřeb pro domácí péči osoby se zdravotním hendikepem.

Pozn. V České republice jsem opravu mého vozíku řešila téměř čtyři měsíce

Určitě nesmím zapomenout na báječné bezbariérové pláže ... no ti Španělé opravdu už roupama nevědí, jaké bariéry by odstranili ale bezbariérová pláž je moc prima. Není to jenom o chodníčku až do moře. Půjčit si můžete speciální vozík, se kterým vjedete až do vody, z vozíku se rázem stane vznášedlo a pak už je jenom na vás, jestli se necháte houpat vlnkami anebo ukážete Španělům, jak dokonale jsme se naučili plavat a potápět my, hendikepovaní suchozemci.

Pozn.: A abyste se náhodou neutopili, máte bezplatně k dispozici asistenční službu. Vše toto je podporováno z grantů a dotací EU.

Co dodat na závěr?

Hendikepovaní lidé sice sedí na vozíku a někdy hůř mluví, to ale neznamená, že nejsme normální myslící lidé, kteří se chtějí začlenit do normálního chodu života. I my chceme dělat to,

co běžně dělají lidé bez handicapu.

Chceme si bez problémů dojet nakoupit, vybrat si peníze z bankomatu nebo si dojet k lékaři nebo se prostě pobavit v restauraci.

A já věřím, že i s vaší podporou se nám v našem regionu bude žít čím dál tím lépe.

Pohled na zahraniční bezbariérovou dopravu.

V Blatné 13.8.2012

Iveta Kolínská

občanské sdružení SKS Tricykl Blatná

<http://www.skstricykl.estranky.cz/>

Svazek obcí Blatenska
Město Blatná
Základní umělecká škola Blatná

vyhlašují v rámci X. ročníku Příroda Blatenska soutěž fotografů

„Není klobouk jako klobouk“

- Kategorie (jednotlivci):
1. Žáci 3. – 5. tř. základních škol
 2. Žáci 6. – 7. tř. základních škol
 3. Žáci 8. – 9. tř. základních škol
 4. Studenti SŠ, SOŠ a SOU
 5. Dospěláci

Fotografie max. formát 20 x 30 cm, každý soutěžící může předložit do soutěže max. 5 fotografií.

Fotografie houbařských úlovků nebo klobouků odevzdejte nejpozději **13.3.2013 do 13,00 hodin**. Soutěžní fotografie zasílejte (odevzdávejte) v budově ZUŠ Blatná, tř. J.P.Koubka 4, Blatná, nebo v kanceláři SOB, Na Tržišti 727, Blatná.

Fotografie označte: jméno, příjmení, škola, třída (u 1. – 4. kategorie) jméno, příjmení, poštovní adresa (u 5. kategorie)

Vyhlášení výsledků a předání cen za vybrané fotografie proběhne začátkem června 2013

Většina fotografií se stane součástí stejnomené výstavy, kterou připravujeme společně s muzeem Blatná, na měsíce duben až červen 2013

Svazek obcí Blatenska
Město Blatná
Základní umělecká škola Blatná

vyhlašují v rámci X. ročníku Příroda Blatenska výtvarnou soutěž

„Není klobouk jako klobouk“

Téma 1: houby

Téma 2: pokrývky hlavy a jejich výzdoba z přírodních materiálů

Kategorie (kolektivy a nebo jednotlivci):

1. Mateřské školy
2. Žáci 1. – 2. tř. základních škol
3. Žáci 3. – 5. tř. základních škol
4. Žáci 6. – 7. tř. základních škol
5. Žáci 8. – 9. tř. základních škol
6. Studenti SŠ, SOŠ a SOU
7. „Dospěláci“

Výtvarné práce lze vyhotovit libovolnou technikou a v libovolném formátu. Výtvarné práce do soutěže odevzdejte nejpozději **13. 3. 2013 do 13,00 hodin**. Soutěžní výtvarná díla zašlete (odevzdávejte) v budově ZUŠ Blatná, tř. J.P.Koubka 4, Blatná, nebo v kanceláři SOB, Na Tržišti 727, Blatná.

Výtvarná díla označte: - jméno a příjmení/ jména a příjmení, škola, třída a věk (u kategorie 1 – 5)
- jméno a příjmení, adresa (popř. E-mail nebo tel. u kategorie č. 6)

Vyhlášení výsledků soutěže a předání cen za vybraná díla proběhne na přelomu května a června 2013.

Většina výtvarných prací se stane součástí stejnomené výstavy, kterou připravujeme společně s muzeem v Blatné na měsíce duben až červen 2013. Této skutečnosti přizpůsobte případný výběr, úpravu a použití přírodních materiálů.

PROGRAM ROZVOJE VENKOVA

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

Vzdělávání na Blatensku

1) **Vzdělávání na Blatensku 2011 – 2012** je projekt, který navazuje na dva předchozí ročníky. Získané finanční prostředky, jak doufáme, přinesou inovační přístup ve vzdělávání jak volených zastupitelů malých obcí a jejich zaměstnanců tak i veřejnosti. Projekt nabídne více vzdělávacích akcí v potřebných oblastech.

Postupně chceme posílit vztah obyvatel k obci a celému regionu. Se znalostí o minulosti, s poznáním kořenů, tradic a vývoje lze s jistotou přistoupit k dlouhodobému plánování rozvoje obce. To je jedním z předpokladů stability regionu, zlepšení kvality života na venkově. V konečném důsledku to znamená posílení prezentace obce vůči veřejnosti.

Na druhou polovinu října připravujeme v zájezdním hostinci Labuť v Myšticích vzdě-

lávací akci „Jak zapojit veřejnost do volnočasových aktivit v malé obci“. To bude poslední realizační krok v rámci projektu Vzdělávání na Blatensku 2011 – 2012. Pak budou následovat administrativní úkony (závěrečná zpráva, vyúčtování a žádost o proplacení dotace).

2) Na další rok je předběžně schválen projekt **Vzdělávání na Blatensku 2013**, doposud nebyla podepsána smlouva mezi SOBem a Státním zemědělským intervenčním fondem.

3) SOB dále pro účetní obci připravil „Aktuální problémy účtování obcí“, které se bude konat v úterý **6. listopadu** v sále SOŠ Blatná, lektorka paní Ing. Alena Kučerová, Brno.

Radka Vokrojová

Klub přátel Blatenska

KLUB PŘÁTEL BLATENSKA

zve na

vlastivědné vycházky

Okolo Křesovce

(Buzice, Škvořetice, Pacelice)

neděle **7. října** 2012

Výchozí bod: **Blatná, před muzeem, 9:00**

Délka trasy: **cca 15 km**

Krajem sv. Jana Křtitele

(Radomyšl, Osek, Petrovice)

neděle **4. listopadu** 2012

Výchozí bod: **Blatná, nádraží, odjezd 8:04**

Délka trasy: **cca 11 km**

a přednášku

Mgr. Jiřího Sekery

„Pegas a had“

Působení a odkaz Serényiů na Blatensku

29. listopadu od 17:00

Blatná, tř. TGM 112 - prodejna MAKO

Po přednášce bude následovat představení nové publikace Mgr. Vladimíra Červenky „*Šlechtické rody Blatenska 2*“

Kulturně společenské centrum Kasejovice

ve spolupráci s Klubem přátel Blatenska

zve na

1. z cyklu besed nad kasejovickými kronikami s promítáním historických fotografií

„Jak se žilo v Kasejovicích za císaře pána a v časech první republiky“ (1878–1938)

sobota **27. října 2012 od 18:00**

Kulturně společenské centrum v Kasejovicích (ve staré škole)

Beseda je pořádána u příležitosti stejnojmenné výstavy historických dokumentů na náměstí v Kasejovicích a státního svátku Dne vzniku samostatného československého státu

Škola

Jiří Simandl

Postávám často u mota

„Škola je základ života“.

Slova, jež jsou v něm udaná, právem jsou zlatem napsaná.

Jak mocná bašta, pevný hrad

díváš se lidem do zahrady,

ty naše krásná školo stará,

co žáků jsi již odchovala.

Pohled na tebe duši hladí,

u tebe vzpomínám na své mládí.

Nádherným slohem zdobíš město,

předchůdců našich jsi velké gesto,

přečkalas dobré i špatné časy,

porobu národa a opět vykvetla jsi,

vyznáváš dílo praotce svého,

„kantora“ národů, Komenského.

STRASTI A SLASTI NAŠICH PŘEDKŮ aneb HISTORICKÉ PRAMENY VYPRÁVĚJÍ

„Hurá do školy“

Začal nám školní rok a tak se tentokrát bude naše vyprávění o strastech a slastech předků týkat právě školství. Většina z nás si zajisté z hodin školní dějepisu dobře vzpomíná, že v časech osvětenství vydala česká a uherská královna Marie Terezie nařízení, jímž byla také v českých zemích zavedena povinná školní docházka dětí od 6 do 12 let. Stalo se tak roku 1774 s platností od roku 1775. Mnozí z nás nejspíše při zjištění, kdo je vlastně zodpovědný za to, že plných deset měsíců v roce musíme trávit podstatnou část dne ve školních lavicích, habsburskou panovnici prokleli. Marii Terezii ovšem vedly ke školským reformám především pragmatické důvody. Ve své podunajské monarchii se snažila vybudovat moderní úřední aparát, pro který bylo zapotřebí vzdělaných byrokratů. Stejně tak i poddaní měli být schopni pochopit a následně naplnit nejrůznější úřední nařízení státu, svých vrchností i církve, což bylo možné jen za předpokladu, budou-li alespoň částečně gramotní.

Vzdělanost obyvatel ovšem neležela na srdci jen státním úřadům, ale právě i jednotlivým vrchnostem. Jednou z takových byl hrabě František Karel Rudolf Sweerts-Sporck, který koncem roku 1745 zakoupil na Blatensku rozsáhlé panství Lnáře a hned se pustil do jeho zvelebování. Zavedl zde kupříkladu chov nově-

ho odrůdy kapra hladkého, tzv. špigle, nového plemene žlutostrakatého skotu a pozval do Lnář dokonce i Švýcara, aby místní lidi učil vyrábět sýry po švýcarském způsobu. Zvláštní péči měl také o mravní život svých poddaných, a proto hned roku 1746 vydal pro celé panství instrukci (soubor vrchnostenských nařízení), v nichž věnoval důležitou část právě i školství. Předpokládal totiž, že pouze gramotní poddaní mohou lépe pochopit zásady křesťanské morálky, které jim nejméně jednou týdně, o nedělní bohoslužbě, vštěpoval duchovní správce, ale především budou dobře plnit své povinnosti a všemožná nařízení, pokud jim budou rozumět a nebudou podléhat pověrám a neověřeným zprávám, kterých i tehdy bylo více než dost. Úroveň gramotnosti na lnářském panství i její důsledky pokládal za velmi neblahé a neopomněl je ve své instrukci náležitě zdůraznit. Nechme hovořit pramen.

„Vrchnostlivé milostivé, též kancelářské dekrety, poručení a takové nařízení nebývají z lásky přijaté, tím méně splněné, nýbrž skrze mnoho zvláštní myšlení a tvrdošijné hlavy kritizované, zle vykládané a skrze hachle tažené, tak že i dobří tupeni, obyvatelé od těch zle myslících ignorantů posledně svedeni bývají a poněvadž za třetí přitaké nepovědomých a pobožnosti vlašných křesťanů láska k Bohu a bližnímu svému vlačena a vkořeněna není,

Hrabě František Karel Rudolf Sweerts-Sporck, majitel panství Lnáře v letech 1745-1757

pročež v takovou způsobu následovat nemůže, by u jiných dokonale k bohumilému dítěte vedení a cvičení předsevzaté býti mohlo, obzvláště když obyvatelové a jejich děti do školy nepo-

rádně, jen toliko jistým časem a když se jim a dětem líbí, odesílají, tu tak pěknou příležitost, kdežto chudých škola nic nekoštuje, přeče ta se zanedbává, tak jak brzo jedny neb druhé děti drobet číst neb škrabat začne, takové hned bud-to k dobytku pasení a neb k jinší práci potahují, takže jak číst tak psát zapomenou a ignoratem zůstatí musí a co ještě víceji jsou tak oslepeni rodičově, že když školní mistr neb kantor jedno neb druhé dítě ve škole metlou šlehne neb pardouskem pro rozpustilost potrestá a dítě sobě rodičům stěžuje a žaluje, tu se jim hned žluč rozleje a oheň po střeše skáče a ubohý škol-mistr místo zasloužilého pěkného poděkování, dostává mnoho zlého vinšování, katů, rasů a jinších jmen dost na krk; to jsou pěkní mravní rodičově a pfuj hanba, mohou se za to jak ná-leží do krku štětiti, dobrých se to netýká, aby pak místo takových zlých vejsupků, navyklostí vše dobré a bohobojné ctnosti u vás v městys Kasejovicích, též po celém panství vkořeněné a uvedené býti mohly, pročez z moci a kvaltu vrchnostenského tuto se vám všem na nejvyš a na budoucí časy přísně poroučí a nařizuje, aby totiž všichni rodičově městys Kasejovic

*a z celého panství, žádné nevyjímajíc, necht' on má malé nebo velké děti, i také ty, kteří žádné nemají, nejenom dne nedělního a svátečního při konaných službách Božích a kázání, ob-zvláště ale na křesťanském cvičení s jejich ma-lýma a velkýma dětma pilněji a poslušněji než až posavát vidáno bylo, se najítí dali, své děti pořádně, ustavičně aspoň nejmíněji do 12 neb 13 let i víc, jak v létě, tak v zimě do školy po-sílají, tak aby ony skrze jich pilnost dobře čístí a psátí, i také počítati se naučiti mohly, neb sice takové zrostlé mladé syny, necht' oni měšťanů neb sedláků, chalupníků neb podruhů, by pat-řily, které tyto troji věci totiž psát, náležitě číst a počítat uměti nebudou, budoucně oni na ře-meslo ani k ženění, tím méně k budoucímu uží-vání gruntu neb jiného ouřadu připouštění býti nemají. Dáleji a poněvadž školní mistr neb kan-tor vaše děti k všemu dobrému vede, tak máte jemu se vždycky prokázati a jej v počestnosti držeti, napotom vaše děti taky k tomu nabízeti a všem se tak ctnostně chovati, abyste vy a vaše děti od času v bohumilých křesťanských činech vzrost brali..." (text instrukce citován z publi-kace *Obecní a okresní samospráva Blatenska**

a Březnicka, Blatná 1932, s. 77-78.)

I když měl hrabě Sweerts-Sporck jistě jasnou představu, jak by mělo vzdělávání podda-ných na jeho lnářském panství probíhat, skuteč-nost byla nakonec značně odlišná. Nařídil sice, aby v každé větší vsi byl jeden školmistr (většinou vojenský vysloužilce nebo mlynář), který měl místní děti učit číst, psát a počítat, jako ži-votascopné se však nakonec ukázaly v zásadě jen již dlouhodobě fungující farní školy (v Ka-sejovicích, Záborech, Bělčicích ad.). Ani zde však nebyla docházka dětí do vyučování záležitostí pravidelnou, natož pak na vesnicích, odkud musely děti chodit do některé ze vzdálenějších farních škol. Rozhodujícím byl rytmus země-dělských prací, kterých se děti musely účastnit a s tím nezmohla nic ani přísná vrchnostenská nařízení. Trvalo tedy ještě dlouho, než nabyla školní docházka podoby, jakou známe dnes. Zajímavé je také to, že i v 18. století (jak vyplý-vá z citovaného pramene) řešili učitelé takřka stejné problémy, jako jejich dnešní kolegové. Zkrátka historie se opakuje.

Mgr. Vladimír Červenka

Kulturní a společenské akce v Obci Chanovice

- **6. října – sobota, „Den medu a včelařství“**, od 10.00 do 18.00 hodin, tradiční potravinářský den ve skanzenu (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech, Obec Chanovice)
- **8. listopadu – čtvrtek, „Podzimní rukodělné semináře“** s Mgr. Ivou Sieberovou, zámek (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech, Panoráma, VS REGIO, ZŠ a MŠ Chanovice)
- **17. listopadu - sobota, „Obec a její lidé“**, 14. ročník fotografické soutěže, vernisáž, zámek (Panoráma, ZŠ a MŠ Chanovice)

- **listopad – sobota, „Hasičská veselice“**, tradiční veselice místních hasičů (SDH Chanovice)
- **prosinec – „Vánoční koncerty“**, vánoční setkávání s hudbou v zá-meckém areálu, bude upřesněno (Panoráma, Obec Chanovice, ZŠ a MŠ Chanovice)
- **25. a 26. prosince – úterý a středa, „Chanovický belém“**, sváteční vánoční setkávání v chanovickém skanzenu (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech, Obec Chanovice)
- **31. prosince – pondělí, „Myslivecký Silvestr“**, silvestrovská veselice s bohatou zvěřinovou tombolou, KD Chanovice (Myslivecké sdružení Chanovice)

Informace: Obecní úřad Chanovice, tel. 376 514 353, E-mail: obec.chanovice@email.cz

Internet: www.chanovice.cz nebo www.skolachanovice.cz nebo www.muzeum.klatovynet.cz
IC Chanovice, tel. 376 514 164, E-mail: ic.chanovice@email.cz

Otevírací doba v zámeckém areálu Chanovice a na rozhledně na vrchu Chlumu nad Chanovicemi:

V září sobota a neděle, svátek době 10.00 – 16.00 hodin (rozhledna bude otevřena ještě v říjnu)

- říjen až prosinec: dle předchozí dohody na obecním úřadě

Skupinové prohlídky, minimálně pět osob, mimo uvedenou otevírací dobu lze domluvit s předstihem minimálně jednoho dne.

Nad zámeckým areálem je vytvářen skanzen „Expozice lidové architektury jihozápadních Čech“

Informace a kontakty: muzeum.klatovy@tiscali.cz tel. 376 323 525 nebo 737 061 235

Představujeme školy v regionu

Škola Zadní Zborovice

V roce 1779 začali občané v Zadních Zborovicích uvažovat o tom, že je třeba jejich potomky vzdělávat, naučit je číst, psát a počítat a rovněž dějiny národa českého. Školy v té době byly však pouze ve městech a městečkách a ze Zadních Zborovic měly děti chodit do Radomyšle, kde již škola byla.

Šlo však o 8 km špatné cesty a jak popisuje místní kronikář, pan Václav Kovář, děti měly oblečení ušité pouze z domácího plátna, boty žádné, jenom dřeváky a teplý oblek rovněž žádný. K tomu musely pomáhat rodičům při práci v hospodářství a nikdo se o jejich vzdělání nestaral.

V té době vládnoucí šlechta neměla zájem o vzdělání lidu. Té stačil dobře pracující robotník, jehož případná neposlušnost se bolestně trestala.

Až osvicený císař Josef II. zmínil robotu a nařídil, aby se školy zřizovaly i na vesnicích.

Proto se Zborovičtí dohodli s občany z Únic, že si zařídí soukromou filiální školu, na které vyučoval vojnou prošlý člověk, který se jmenoval Jan Netopil. Ten se nechal proškolit na škole v Radomyšli a vyučoval v chalupě u „Vaněří“ v Zadních Zborovicích za naturální dávky, které si s občany smluvil. Zborovičtí měli dát ze 3 korců 4 ½ míry žita, Ouničtí z 1 korce 1 ½ míry žita, celkem tedy ze 4 korců 6 měr žita a na penězích 29 zlatých. Sedláci museli navíc učitelé odvádět za rok společně 70 ½ bochníku dobře vypečeného chleba a dostal ještě od Zborovických kus drah za Lipovou, které si musel na ornou půdu sám obdělávat.

V roce 1798 se připojili ke škole občané z Třebohostic a přidávali naturální dávky stejně jako Zborovičtí. Tyto dávky se platily až do r. 1808, kdy nastoupil k Netopilovi již vystudovaný učitel Václav Štěrba, který měl plat 29 zlatých, 55 a půl krejcaru k naturáliím.

Jan Netopil pocházel z Lažan, kde měl doš-

kovou chaloupku, která potřebovala nutně opravit. Proto se dohodl s Třebohostickými, že mu chalupu opraví a že jim odpustí na rok naturální dávky, což se také stalo. Třebohostičtí nadělali doma došky, dovezli je do Lažan a tam Netopilovi chaloupku pěkně spravili.

Jelikož bylo ve škole více dětí, bylo vyučování přemístěno do č. 41. Učitelé dále dostávali palivo od strakonické vrchnosti 3 ½ sáhu dříví,

z bratronického panství 1 ½ sáhu, od obce Zadní Zborovice 1 ½ sáhu, z Třebohostic 1 sáh, z Únic ½ sáhu.

Protože občané z těchto obcí byli liknaví na smluvené dávky, došel učitel Štěrba k soudu do Strakoníc a občané byli potrestáni tak, že museli živit 5 vojáků s koněmi. Rovněž zajistit ubytování a ustájení po tu dobu, dokud všechny dávky i v penězích desateronásobně nevyrovnej. Takže Zborovičtí dostali 2 vojáky a 2 koně, Třebohostičtí 2 vojáky a 2 koně, Úničtí 1 vojáka a 1 koně. Nikde nebylo psáno, jak dlouho trvalo splácení dluhu, jen, že v roce 1832 bylo vše v pořádku.

V roce 1832 onemocněl učitel Štěrba, a tak mu byl povolen pomocník, což byl jeho syn Josef, který byl rovněž učitelem. Ten ovšem zemřel v mladém věku v roce 1853 a za něj byl dosazen učitel Karel Novák z Rojic. Protože občané vzorně plnili všechny dávky, dostal plat 106 zlatých a 47 a půl krejcaru, což trvalo až do roku 1858. Od tohoto roku na stížnost všech učitelů ohledně malého platu bylo nařizováno c.k. místodržitelstvím z Prahy dávat roční plat 218 zlatých a 31 a půl krejcaru.

Karel Novák dal z místnosti v čísle 41 pro nedostatek místa vyhodit prejzová kamna a pec. V roce 1860 chtěli občané přistavět školu a udělat patro, což jim nebylo povoleno pro špatné zdivo pod patro, a tak žádali o povolení na stavbu nové školy. Protože učitel Karel Novák se musel hodně uskovňovat s bydlením, udělali mu občané při chalupě přístavek, než dojde ke stavbě nové školy.

V roce 1870 nařídil císař František Josef II. zřídit c.k. okresní školní rady a byly zřízeny i místní školní rady v obcích.

Okresní školní rada upravovala platy učitelů takto: 400 zlatých ročně a za každý odsloužený rok příplatek 40 zlatých.

Učitel Novák vyučoval rovněž náboženství, ale zadarmo. Až později dostával od děkana Kolenatého z Radomyšle 15 zlatých. Prvně je také v zápise uveden stav dětí. Před rokem 1880 chodilo do školy 125 dětí. Protože v roce 1880 postavili v obci Klínovici školu, odtrhly se Únice a děti začaly chodit do bližších Klínovic. V roce 1881 bylo ve zborovické škole 95 dětí.

Protože místnost ve škole v č. 41 byla malá a vlhká, na nátlak školní rady a inspektora Tichého byla provedena náprava a pronajata místnost pro II. třídu v č. 54 u nynějších Vadlejšů za platek 50 zlatých ročně.

V roce 1890 chodí do školy 106 dětí a v téže roce je nařizováno vyučovat na školách ruční práce, na které se přihlásila industriální učitelka Zofie Balatá z Radomyšle.

V roce 1886 byla povolena zemská subvence 1200 zlatých na stavbu nové školy. Proto občané hned jednali s Václavem a Annou Havelcovými z č. 54 o odprodeji pozemku pod školu na pozemku parcely č. 29 za chalupou Hocha č. 58.

Havelců požadovali 60 krejcarů za sáh, ale než došlo ke koupi, tak chtěli 1 zlatý za čtvereční sáh a tím z koupě sešlo. Polánka Vojtěch sám nabídl pozemek pod školu s tím, že zůstane u 60 krejcarů, a tak s ním byla koupě uzavřena. Škola tedy stojí na parcele Vojtěcha Polánky č. 27.

Plány na školu udělal mistr zednický Přib z Přešťovic za 22 zlatých, ale okresní školní rada jej neuznala a celý plán předělal ve prospěch obce Jan Beneš. Zednické práce zadány Vojtěchu Duškovi z Rovné za 2355 zlatých 79 krejcarů. Tesařské práce obstaral Havelec Karel za 2137 zlatých 95 krejcarů. V kronice jsou obsáhle vyčísleny všechny další práce s náklady, takže celková suma činila 11948 zlatých 93 krejcarů. Dohady byly ještě o tom, zda stavět školu u samé cesty nebo dále. Moudře usoudili, že povozy by rušily vyučování, a proto byla od cesty založena zahrádka.

9. června byl položen základní kámen ke stavbě školy a této slavnosti se zúčastnila školní rada, členové obecního zastupitelstva z obou obcí, učitelé a občané z obou obcí. Ještě v r. 1892 dána stavba pod krov a ke konci r. 1893 postaveno ohrazení kolem zahrady. 12. září 1893 provedena kolaudace nové školy a v neděli 17. září 1893 tato slavnostně za účasti všech občanů Zadních Zborovic a Třebohostic včetně družiček otevřena. Přítomen byl rovněž důstojný pán pan Kareš František, děkan na Olšanském hřbitově v Praze. Ten také promluvil na násvi v kapličky o významu školy a jako rodák ze Zborovic z č. 29 daroval škole 111 knih. Přítomen byl i okresní hejtman Vladimír Soukup.

23.3.1913 přivítali občané obou obcí prvního kněze, kaplana Františka Poláka z Radomyšle. Kronika obsahuje řadu jmen učitelů a počty žáků, kterých bylo stále přes 100.

Ve školním roce 1906–07 vyučoval na škole krátký čas Václav Soukup, rodák ze Zborovic č.17. Školní knihovna měla 251 knih a pan učitel půjčoval dětem, pan řídící dospělým. Ve školním roce 1918–19 chodilo do školy 113 dětí a vypukla španělská chřipka, na kterou zemřelo několik lidí. Byl nedostatek uhlí, takže musela být škola dočasně zavřena. Byl i nedostatek papíru, že učitelé neměli na co psát výkazy.

V roce 1920/21 nastoupil do školy nový učitel Vrba František, rodák z Třebohostic. Ten vystoupil z římskokatolické církve a agitoval mezi občany o založení církve československé. Získal 30 občanů a 3. listopadu 1921 byla na násvi sloužena první mše, kterou sloužil československý farář Arnošt ze Lnář. Ve škole se děti učily náboženství římskokatolické i československé. Škola spadala pod děkanství v Radomyšli, kde žáci skládali zkoušky z náboženství a byli vždy chváleni za výborné znalosti.

V roce 1920 učil na škole pan řídící Ulrych, který byl též velmi dobrým režisérem. Pod jeho vedením se sehrálo ve Zborovicích několik pěkných divadelních her. Byl velmi schopným učitelem, výborným muzikantem, měl výtvarné schopnosti a vyznal se v sadařství i zemědělství. Ve Zborovicích byl uznáván a ctěn.

Ve školním roce 1940/41 jest povinné vyučování němčiny, ale protože jsou přihlášení pouze 3 žáci, tak se nevyučuje. Ve školním roce 1941/42 chodilo do školy 54 žáků a obě třídy učil pan řídící Raška, neboť výnosem zemské školní rady byla zrušena dvoutrídí škola. Pan řídící Raška byl též dobrým učitelem a režisérem, který nacvičil několik pěkných divadelních představení. Působil na zdejší škole 14 let a na vlastní žádost odešel posléze do penze. Na jeho místo nastou-

pil pan řídící Kolář. S dětmi nacvičoval též různé divadelní hry např. „Vánoce, Vánoce“, „Cesta obětí“, „Láska k práci“, „Matčina cesta“ a vše bylo hezky provedeno a divákům se velmi líbilo.

V letech 1942/43 znovu uznána dvoutrídí škola a nastoupil pan učitel František Beran z Mečichova. Od 6. do 8. října museli všichni učitelé dělat zkoušku z německého jazyka a na celém okrese ji udělalo 52 %.

V roce 1946 prvně přešlo do měšťanky v Zábouří a do Radomyšle 11 žáků. Začalo vyučování ruskému jazyku. V roce 1948 se Obecná škola přejmenovala na Národní školu. Ve školním roce 1956/57 paní učitelka Uhlíková ze Strakoníc zavědla na škole vaření svačin pro školáky, což se velmi dobře osvědčilo.

V září 1957 přišel do školy pan řídící Karel Březina ze Stach na Šumavě, který byl velkým milovníkem přírody, myslivosti, muzikantství a venkova vůbec. Spolu s dlouholetou prací v hasičství a práci s lidmi po stránce osvětové. Pokračoval v tradici a začal nacvičovat řadu divadelních představení, které byly hrány v nově postaveném kulturním domě v Zadních Zborovicích od jeho otevření 18.5.1960. Byly to např. hry: „Třetí zvonění“, „Most nejkrásnější“, „Slovo dělá muže“ a podobně.

Za tuto aktivní činnost bylo osvětové besedě darováno vybavení pro jeviště v hodnotě 20.000 Kč a dále židle do kulturního domu. Získána také nová promítačka filmů a každý týden v sále KD promítal pan Adolf Šilhan ze Zadních Zborovic a ve škole na menším přístroji promítala dětem paní učitelka Soukupová. Ta také nacvičovala dětská divadelní představení, např. „Šípková Růženka“, „Nanyňka z Týnice“, „Čtverák Has-trman“, „Neohrožený Mikeš“ a podobně. Děti učila ve zdravotnickém kroužku, kde ve školním roce 1958/59 získaly putovní vlvaku zdravotnických hlídek jako nejlepší v okrese.

V roce 1959 byl pořádán první dětský karneval. Byla nacvičena Staročeská konopická, Staročeské máje a Dožínky, Česká beseda s mládežníky i dětmi. Žáci se učili rovněž v požárníckém kroužku různým dovednostem a za činnost požárních hlídek získali za odměnu výlet letadlem z letiště ve Strakonících nad Třebohostic a Zadní Zborovice. Paní učitelka Soukupová dělala několik let vždy o prázdninách hlavní vedoucí v táboře mladých požárníků na Milavách.

Po odchodu pana řídícího Březiny do důchodu přišla na školu po právě absolvované vysoké pedagogické škole paní učitelka Libuše Libá z Blatné, která se rovněž dobře zapojovala do každé potřebné práce.

Děti sušily léčivé byliny, které byly odesílány do sběrné ve Vodňanech. Veškeré výtěžky z činnosti šly na účet SRPŠ a děti dostávaly zpětně zdarma ve škole mléčné svačiny, jezdily spolu s rodiči na školní výlety a pořizovaly se různé školní potřeby.

Od roku 1966 se dvoutrídí škola stala jednotřídní se 16 žáky, v roce 1957 bylo 13 žáků. Tento počet se mírně v dalších letech zvyšoval a měnil se na 20, 18, 16 až v roce 1976 došlo k uzavření školy s 18 žáky. Ti začali dojíždět do Zábouří. Život školy v Zadních Zborovicích trval celkem 196 let.

Škola osiřela, a protože i nadřazený orgán ONV Strakonice se vyjádřil s tím, že správa objektu není pro MNV ekonomická a péči a ochranu tohoto majetku bude lépe zajišťovat nový vlastník. Proto po dohodě s místním ZD je toto do svého vlastnictví odkupuje. Ubytovávalo zde nejprve své brigádníky, později i zaměstnance.

Protože nemělo peníze na opravy, budova značně zchátrala. Po odchodu nájemníků kupuje zpět školu v roce 2008 obec se záměrem vybudovat z budovy multifunkční dům. Z důvodu neúspěšnosti v získání dotačního titulu, zastupitelstvo obce dává v roce 2011 mezi občany anonymní dotazník, ve kterém mají vyjádřit svůj názor na možnosti naložení s objektem: 1/ prodat ve stavu současném, 2/ zbourat a pozemek využít, 3/ postupně opravovat dle finančních možností nebo 4/ jiný návrh.

V Třebohosticích hlasovalo nejvíce občanů pro prodej, v Zadních Zborovicích bylo nejvíce hlasů pro postupnou opravu. Zastupitelstvo vzalo hlasování občanů na vědomí s tím, že k danému tématu proběhnou v zimním období veřejné schůze. Protože začalo celkové šetření

i ve státním rozpočtu a nebyla naděje na žádnou dotaci pro obec, rozhodlo zastupitelstvo v roce 2012 hlasovat o tom, zda prodat školu místnímu podnikateli za Zadních Zborovic, který projevil zájem o koupi. Celkově za obě obce 75 % občanů vyjádřilo souhlas s tímto prodejem. Školní budovu i s pozemky koupil tedy místní podnikatel pan Pavel Hraba za 400 tisíc.

Rozhodlo asi jediné možné rozumné stanovisko, i když musíme chápat i občany, pro které je toto srdeční záležitostí a rádi by školu viděli pěknou jako dříve. V současné době je budova v naprosto dezolátním stavu a při příjezdu do obce rozhodně nepůsobí dobrým dojmem ať rozbitá okna, otlučená omítka, zanedbaná zahrada.

Panu Hrabovi lze jen popřát, aby se mu povedlo získat dotaci na opravy a potom tyto citlivě

provádět. Z budovy školy byla nádherná vyhlídka na šumavské vrcholy, kterou obdivoval každý, kdo tam zavítal. Ta je umocněna ještě více při vystoupení k místnímu hřbitovu s nádherným pohledem do kraje.

Co říci závěrem? Většina učitelů, působících v Zadních Zborovicích, se snažila naplňovat heslo Jana Ámose Komenského „Vše, co z člověka zrozeň jest, vychovávat tak, aby člověkem také zůstalo“. To se jim zcela určitě také dařilo. A nám, současným obyvatelům obou obcí, v této hektické době zamyšlení nad krédem naší umělkyně Evy Pilarové: „Bude-li dobro v nás, bude i kolem nás“.

*Růžena Vokrojová
kronikářka obce Třebohostice*

Chanovice

Začal školní rok a musím se pochlubit dvěma zprávami ze Základní školy a mateřské školy Chanovice.

Při slavnostním zahájení na nádvoří školy pan Ing. Tomáš Vlášek, ředitel Střediska služeb školám Plzeň předal naší škole jménem Krajského úřadu Plzeňského kraje ocenění za 3. místo v soutěži O nejspěšnější školu v předmetových soutěžích ve školním roce 2011/2012.

V této soutěži pro všechny základní školy v Plzeňském kraji byly hodnoceny všechny oblasti v různých soutěžích a olympiádách, ať vě-

domostních nebo sportovních, uměleckých či rukodělných. Jedná se o obrovský úspěch malé pošumavské školy v Chanovicích a mimořádné

ocenění práce dětí a pedagogického sboru.

Dále ve středu 4. září proběhlo společné objímání naší největší školní budovy, zámku Chanovice, dětmi ze základní a mateřské školy. Živý řetěz, ruku v ruce, se podařilo spojit po celém obvodu. V duchu hesla: naši školičku a lidi v ní máme rádi.

I na venkově lze kvalitně a netradičně vychovávat naše děti.

A co mne dále potěšilo? Do mateřské školy nastoupilo rekordních 33 dětí. Dále, že v první a druhé třídě máme dohromady 26 dětí, což je stoupající tendence.

*RNDr. Petr Klásek Černický
Starosta Obce Chanovice*

Leoš Šimánek uvádí velkoplošnou panoramatickou live-show se sedmi projektory

NOVÝ ZÉLAND

Zimní putování po ostrovech přírodních superlativů

Jen málokdo zná nejkrásnější kout naší planety s azurově modrým mořem, stále zeleným pobřežím a s čerstvě zasněženými vrcholky hor! Leoš Šimánek je známý tím, že rád dělá neobvyklé věci. Vzdát se kýženého očekávaného léta a vydat se zpět do zimy? Stěží by to někdo udělal! On však věděl, do čeho jde. Věděl, že jej a jeho rodinu očekává zajímavý svět, a o to víc v zimě.

Leoš s manželkou Lenkou, synem Jakubem a dcerou Veronikou vyrazili na dlouhou cestu, tentokrát do Aotearoa – země dlouhého bílého mraku, jak nazývají Maorové, původní ostrovní obyvatelé Nového Zélandu, své ostrovy. Skoro tři měsíce Šimánkovi důkladně poznávali novozélandské souostroví nacházející se mezi rovníkem a jižním pólem. V délce šestnácti set kilometrů se od severu k jihu řadí celý kaleidoskop geografických zajímavostí začínající u písčiny pláží s palmami, také v zimě kvetoucími ibišky, kolem gigantických kuželů sopek, gejzírů, barevných vulkanických jezírek s vařící se vodou či bublajícím blátem, podél křišťálově průzračných horských jezer, do velehor pokrytých ledovci.

Ani tentokrát autor nefotografoval pouze přírodu, faunu a flóru, ale věnoval se se svojí rodinou všemožným aktivitám.

KLATOVY (Pá) 2.11., 15.30 a 19.30 hod.,

Kulturní dům, Domažlická 767

Předprodej: Městské kulturní středisko,

Domažlická 767, tel.: 376 370 922

PLZEŇ (So) 3.11., 18.00 hod.; (Ne) 4.11., 15.00 a 19.00 hod., Kulturní

dům Peklo-velký sál, Pobřežní 10. Předprodej: Kulturní dům Peklo,

Pobřežní 10, tel.: 378 037 954; Informační centrum,

Náměstí Republiky 41, tel.: 378 035 415

STRAKONICE (St) 14.11., 19.00 hod., Dům kultury, Mírová 831

Předprodej: Dům kultury, Mírová 831, tel.: 383 311 535

PÍSEK (Čt) 15.11., 19.00 hod., Kulturní dům, Nábřeží 1. máje 1605

Předprodej: Kulturní dům, Nábřeží 1. máje 1605, tel.: 382 734 711

PŘÍBRAM (St) 28.11., 19.00 hod.,

Dům kultury – Estrádní sál, Legionářů 400

Předprodej: Pokladna divadla, Legionářů 400, tel.: 326 531 504;

Informační centrum, Náměstí T.G.Masaryka 156, tel.: 318 622 384

Více informací: www.leosimaneck.cz

Chodorova Vrčeň

Dne 21. července jsme se vydali vlakem z Blatné do Nepomuka, abychom prošli hezkých pár kilometrů při turistickém pochodu Chodorova Vrčeň. Nikdo nepředpokládal, že by se mohlo

počasí zkazit a také se tak nestalo. S veselou nás přivítal v čekárně ČD

František Beneš a vyslal nás na trať. Náš závezek zněl „dnes žádný kufí“, který se nám podařilo skoro dodržet. Ale přece dávat do zeleného lesa zelenou turistickou značku to nám bylo osudné. Ale snad právě proto, že jsme přece jen zabloudili, vše nám vynahrádilo množství hub. A tak jsme si užili krásnou turistiku v hezké přírodě, s dobrou náladou a dobrými lidmi. Příští rok se vydáme zase.

TK BLAMIŠ

Kontaktní centrum Prevent Strakonice nabízí anonymní testování na infekční onemocnění

Od srpna 2012 nabízí KCP Strakonice testování na infekční onemocnění i veřejnosti. Testy se provádí anonymně a za mírný poplatek. Všichni ti, kteří mají obavy a prožili rizikovou událost (např. nechráněný sex, poranění o použitou injekční stříkačku, přímý rizikový kontakt s infikovaným jedincem apod.) mohou navštívit Kontaktní centrum Prevent ve Strakonici a nechat se otestovat. Všem zájemcům nadále KCP Strakonice nabízí informace týkající se infekčních onemocnění. Dostatek informací může někdy výrazně zmírnit obavy a strach.

Rozšířením nabídky testování i pro veřejnost se KCP Strakonice také mimo jiné snaží naplňovat své poslání – snižovat zdravotní rizika spojená s užíváním návykových látek. Informovanost přispívá k prevenci šíření infekčních onemocnění nejen mezi uživateli drog. Včasný záchyt onemocnění pak významnou měrou přispívá k úspoře celkových společenských nákladů vynakládaných na následnou léčbu těchto infekcí.

Testujeme ANONYMNĚ na infekční onemocnění:

Hepatitida typu B a C („žloutenka“ B a C), HIV, Syfilis

Kontaktní centrum Prevent Prachatice nabízí anonymní testování na infekční onemocnění.

Služba je nyní dostupná i pro veřejnost - za mírný poplatek.

Můžete se nakazit, i když neužíváte drogy?

Ano – např. přímým kontaktem s krví infikovaného jedince, poraněním o použitou injekční jehlu, nechráněným pohlavním stykem atp....

Testování probíhá na adrese:

Komenského 174, Strakonice. Ve čtvrtek od 8:30 do 10hod.

Na podmínkách a termínu testování se doporučujeme
předem domluvit na telefonním čísle 383 322 357.

Testování probíhá do vyčerpání zásob.

www.os-prevent.cz

Staráte se o blízkého člověka a dochází Vám síly?

Jste nějakým způsobem handicapovaný, ale přesto chcete žít samostatně ve svém domácím prostředí a rozhodovat sám o sobě?

Nabízím službu osobní asistence

Ing. Renáta Turková
tel.: 734 219 732

Houby

Jiří Simandl

Nedaleko Blatné znám já les,
v něm se mi tuze líbí,
v létě tam kvete rudě vřes
a rostou v něm pěkné hříby.

Pak přejdu do nízkého smrčí,
tam hledám hříbky, pravý skvost.
Když vidím, jak pod stromem se krčí,
pak bývám šťasten na výsost.

Špičňiky, ty mám také rád,
zelánky, houby jsou prima.
proto je třeba na to dbát,
co nejvíc hub si nasbírat,
než přijde smutná zima.

Slepíčí

Jitka Komanová

Na dvorečku slepice,
hádaly se velice,
křičí jedna na druhou,
že za husou nepůjdou.

Kohout k sporu přiklusal,
rozčilen zakokrhál,
„Co tu slípky řešíte,
že při tom tak křičíte?“

„Kohoute, tys dvora pán,
nezlob se a promluv k nám,
pod prkny my místo máme,
po ránu tam vejce dáme.“

Kohout váhá, přemýšlí,
v čem je problém slepičí,
celý rok tam snáší přeci,
řekne proto: „Mluvte k věci!“

Jedna stará kvočna v trávě,
kuřátka si volá právě,
k houfku slepic promluví:
„Stručně mluvte, kdo co ví.“

Nato slovo vezme si,
slepice celé procesí,
rozumět však slovu není,
chudák kohout, vzteky pění.

„Kykyryký, mlčte!
Jenom jedna mluvte!“
Ticho rázem nastane,
jedna z slepic povstane.

„Pospíchám já hnedka raničko,
na hnízdečko snéstí vajíčko,
čekám až mě jiná pustí,
pak však vidím, vejce husí!“

„Co tam na tom místě snáším,
vždy bylo to místo našim,
jaká práva husa má,
že tam vejce ukládá?“

Aha, to je těžká věc,
nepřemůžem husu přec,
musí dojít k domluvě,
kohout řekne: „Pojďte dvě.“

Před husu se postaví,
všichni slušně pozdraví.
„Huso, huso, jinam snášej,
na hnízdo nám nezanášej.“

Škoda, husa nechce slyšet,
zostra na ně začne syčet,
štípne slípku do hlavy,
což kohouta nazlobí.

Že je slabší zapomene,
na husu se zhurta žene,
aniž šetří silami,
husu bije nohami.

Na dvoře se strhla mela,
husa bránit hned se chtěla,
houfy slepic, kde se vzaly?!
- Na husu se sesypaly!

Husa hýká: „Gaga, gaga,
vás je mnoho, já jsem sama,
nechte si tu vaši skrýš!“
mávne křídly a je pryč!

Ponaučením tu býti může,
že i komár lva přemůže,
když při sobě slabí stojí,
náhle se i silák bojí!

Zprávy z našich obcí

BLATNÁ

UPOZORNĚNÍ pro občany užívající označení vozidla přepravujícího těžce zdravotně postiženou osobu

Sociální odbor Městského úřadu v Blatné upozorňuje občany, že označení vozidel přepravujících osobu těžce zdravotně postiženou „O1“ (piktogram na modrém podkladě s osobou na invalidním vozíku), které bylo vydáváno majitelům průkazu mimořádných výhod ZTP nebo ZTP/P a umožňuje parkování na vyhrazených místech pro invalidy, má platnost pouze do konce roku 2012.

Toto označení je tedy možné používat jen do 31.12.2012. Nejpozději od 01.01.2013 je nutné používat nové označení „O7“ Parkovací průkaz označující vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou.

Výměnu stávajícího označení za mezinárodní parkovací průkaz označující vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou „O7“ provádí:

Sociální odbor Městského úřadu v Blatné, tř. T.G. Masaryka 1520, 2. poschodí, dveře č. 220.

K výměně je třeba doložit:

1. aktuální barevnou fotografii o rozměru 35x45 mm (průkazové foto)
2. platný průkaz ZTP nebo ZTP/P
3. platný občanský průkaz
4. stávající označení vozidla „O1“

Staré označení „O1“

Platí do 31. 12. 2012

Nové označení „O7“

Nová opatření ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu

Za účelem zvýšení bezpečnosti silničního provozu byl v osadě Hněvkov, na silnici I/20 ve směru do Blatné, u nemovitosti č.p. 45, instalován informační ukazatel rychlosti. Opatření navazuje na předchozí omezení rychlosti v části osady.

V osadě Skaličany, na silnici II/175 ve směru do Blatné, u nemovitosti č.p. 20, byl instalován informační ukazatel rychlosti. Opatření navazuje na předchozí realizaci přechodu pro chodce a nový nástupní ostrůvek u autobusové zastávky. Obě opatření byla provedena dle požadavků MěÚ Blatná, odboru dopravy, a Policie ČR. Oba ukazatelé mají červený displej o velikosti 38 cm, nastavitelnou hranici upozornění na překročení rychlosti, automatickou regulaci svítivosti a modul pro statistické vyhodnocení provozu, které budou využívány mimo jiné i městskou policií. Oba ukazatelé jsou napájeny vhodně umístěným solárním panelem s regulátorem dobíjení.

Jihočeský kraj

Hlavním cílem projektu je zvýšení bezpečnosti silničního provozu a snížení počtu dopravních nehod v osadách města Blatná, které jsou nejfrekventovanější a kde je navíc ztížený pohyb chodců vzhledem k neexistenci chodníků. Důvodem realizace projektu je skutečnost, že současné úpravy (omezení rychlosti, přechody pro chodce a nástupní ostrůvky) se jeví dlouhodobě z hlediska bezpečnosti silničního provozu jako nedostatečné. K realizaci projektu byla ve výběrovém řízení vybrána firma EMPESORT s.r.o. z Valašského Meziříčí. Celkové náklady na projekt činí 134.964 Kč, z toho 107.974,20 Kč je dotace z grantu Jihočeského kraje, 26.992,80 Kč je podíl města Blatná.

V Blatné dne 28.8.2012

Ing. Jaromír Formánek

MěÚ Blatná, OMIR

Zlepšení stavu veřejného osvětlení

Za účelem zkvalitnění a zlepšení současného stavu veřejného osvětlení v Blatné a zároveň zvýšení bezpečnosti silničního provozu a chodců byla v červenci realizována Technickými službami města Blatná s.r.o. výměna koncových svítidel v Blatné, ul. Jana Wericha a Boženy Němcové. Současných 14 ks zastaralých a energeticky náročných svítidel o jmenovitém příkonu 275 W/ks v obou ulicích bylo vyměněno za 13 ks metalhalogenových svítidel INTERA VP 150 MH s úspornými výbojkami HQIE150/NDLE27 OSRAM o jmenovitém příkonu 150 W/ks a 1 ks svítidla INTERA VP 70 MH s výbojkou HQIE-70W. Kromě zlepšení estetického vzhledu veřejného osvětlení tak došlo i k úspoře 40 % elektrické energie na provoz veřejného osvětlení, t.j. při současných cenách úspora 13.340 Kč/rok. Celkové náklady projektu jsou 73.185,11 Kč, z toho je 38.000 Kč dotace z grantu Jihočeského kraje, 35.185,11 Kč je vlastní podíl města Blatná.

Jihočeský kraj

V Blatné, dne 28.8.2012

Ing. Jaromír Formánek

MěÚ Blatná, OMIR

Evropské peníze zkvalitňují život v Blatné

Rekreační areál v Blatné se v srpnu letošního roku začíná pomalu rýsovat. Stavební práce na stavebních objektech šaten, sprch, WC, kryté terasy a klubovny pokračovaly dokončením nosné konstrukce krovu, bednění krovu z prken a nátěrem všech dřevěných prvků proti biologickým škůdcům. Stavební práce na objektu plavčíka, technického zázemí a první pomoci pokračovaly výkopovými zemními pracemi pro založení a zhotovení železobetonové akumulární jímky, realizací podkladních vrstev jímky, zhotovením bednění dna a montáží výztuže jímky včetně vlastní betonáže. Do dna železobetonové jímky byly osazeny průchodné profily pro budoucí instalaci technologického potrubí pro bazénové těleso. Stavební práce na venkovním víceúčelovém bazénu a dětském brouzdališti představovaly geodetické vytyčení základových konstrukcí hlavního nerezového bazénu, zhotovení bednění, vložení armatury, průchodek pro technologické potrubí a první fázi betonáže základových konstrukcí hlavního nerezového bazénu. Vnitřní část budoucího bazénu byla mezi vybetonovanými základovými pasy zavezena vhodným zásypovým materiálem a zhutněna. Započaly stavební práce na vlastní montáži hlavního nerezového bazénu, které obnášely přívod nerezových obvodových stěn, kotvicích a podpůrných prvků. Následně byla zhotovena obvodová část hlavního nerezového bazénu včetně svárů a geodetického zaměření skutečného provedení. Stavební práce na prodloužení veřejného vodovodu obnášely zhotovení dopravního značení, vytyčení podzemních sítí a umístění budoucího vodovodního řadu a řezání asfaltů. Vlastní zemní práce zahrnovaly odstranění živiničů a podkladních vrstev, výkopové práce konečné

hloubky a zhotovení podsypu pro pokládku vodovodního potrubí. Stavební práce na výše uvedených stavebních objektech budou průběžně pokračovat v dalších měsících. Pravidelně probíhají kontrolní dny stavby, které konstatují, že stavba probíhá dle plánovaného harmonogramu. Všichni milovníci koupání se tak mohou těšit, že se za rok budou moci v parných dnech osvěžit v novém rekreačním areálu, který byl podpořen dotací z ROP Jihozápad.

Dalším projektem financovaným z ROP Jihozápad, který se začal v srpnu realizovat, je Komunitní centrum aktivního života. V bývalých skladech VDP byly zahájeny bourací práce. Do konce dubna 2014 by zde měl stát obnovený objekt určený k rozvoji infrastruktury pro společenskou, kulturní a zájmovou činnost v Blatné i celém jejím spádovém území. Nové prostory by měly přispět k rozšíření nabídky prostor pro neziskové organizace a zájmové spolky, k sociálnímu začlenění zdravotně postižených osob a k vytvoření prostor pro neorganizovanou mládež.

V Blatné dne 10.9.2012

Ing. Jaromír Formánek, MěÚ Blatná, OMIR

SKALIČANY

Skřítek Zášupníček

Znáte skřítko Zášupníčka? Že ne? Ale určitě ano. Možná u Vás bydlí některý z jeho příbuzných, který se jmenuje Skrejšek, Zášupčák, Schovávačka a jejich protějšky nebo snad i jejich potomci. Pochází z Pohádkové země Vítězslavy Klimtové, mohli jste některé z nich osobně poznat na některé výstavě, třeba ve Tvrzi Lnáře.

Zášupníček je ten druh šotka, skřítko, co vše schovává, abychom nic nemohli najít. Často se mu to daří. U nás bydlí, ilegálně. Nepodílí se na nájmu, nepřispívá na ztrátu času, který ztrácím neustálým hledáním. Přesto je mám ráda, už třeba proto, že se na něm mohu vymlouvat. Vlastně jsou to dobří skřítki, protože občas ztracené, chcete-li zašoupanuté nebo skryté věci vrátí. Pak je najdu.

Tak se stalo, že jsme v minulém čísle SOBáčka nezveřejnili články o dění ve Skaličanech v červnu 2012: dětský den, pouť a opravu cesty. Tímto se Skaličanům, obyvatelům Skaličan a všem, kteří marně hledali zprávy právě z těchto událostí, omlouvám. Věřím, že to pochopí.

Radka Vokrojová

Cesta od hasičárny září novotou

Po několika letech neúspěšných snah obce o získání dotační podpory, byly na letošní rok zařazeny do rozpočtu vlastní prostředky na opravu místní komunikace vedoucí od hasičárny směrem na Vyhličku. Jelikož nám nebyla poskytnuta dotace, bylo rozhodnuto, že na stavbu bude uvolněn původně plánovaný podíl vlastních zdrojů. Bohužel díky faktu, že jsme několikrát nebyli úspěšnými žadateli o dotační podporu, nemohlo dojít k realizaci díla v dříve uvažovaném rozsahu a tak se muselo přistoupit k realizaci původně plánovaného projektu. Součástí opravy komunikace tudíž nejsou obrubníky či úprava zeleně a širší vozovky také není taková, jak se předpokládalo, nicméně je dostatečná s ohledem na dopravní obslužnost celé lokality. Realizace stavby samotné byla příkladem spolupráce veřejného sektoru a soukromých osob, neboť si několik domácích občanů připlatilo z vlastních prostředků na vybudování sjezdů

Cesta od hasičárny září novotou

a vjezdů ke svým nemovitostem na obecním prostoru. Další část vsi tak získala nový kabát a zmizely nevzhledné výtluky a rýhy po v minulosti realizovaném kanalizačním řadu. Poděkování za kvalitní realizaci opravy cesty patří nejen Městu Blatná, ale zejména Jiřímu Bláhovi, Bohumilu Sýbkovi, Bohumilu Mrázkovi, Petru Chlandovi a Jaroslavu Blovkému.

Václav Cheniček

Odpoledne plné zábavy a pohody aneb dětský den ve Skaličanech

Obdobně jako v roce loňském připadla organizace dětského dne ve Skaličanech na sobotu, tentokrát na 9. června. Po týdnu dešťových přeháněk se počasí jako mávnutím kouzelného proutku umoudřilo, přestože to tak ráno ještě nevypadalo a den byl příjemný a slunečný. Skaličanské maminky připravily s podporou místního osadního výboru a členů hasičského sboru celou řadu zábavných disciplín, které neabsolvovaly pouze děti, ale i dospěláci. Mnohdy s notnou dávkou recese tak „mladí všeho věku“ zdolali koží dráhu či nastoupili v disciplíně skákání v pytli. Sdružené soutěže (víceboj) taktéž přilákaly značné množství soutěžících, z nichž všichni obdrželi věcnou odměnu. Nejmenší z dětí potěšil skákací hrad zapůjčený od

Mariuška Mazánková soutěží s podporou tatínka ... foto Václav Cheniček

Retro policista v pytli ... foto Hana Bari Kořínková

dohled se postaral retro policista a nikdo z dětských soutěžících neodešel s prázdnou. Sponzorsky totiž zajistilo odměny pro naše nejmenší občanky Město Blatná a pan František Vošahlík, za což jim patří velké poděkování, které ovšem náleží i všem ostatním, kteří se účastnili organizace tohoto hezkého setkání. Odměnou nám byly zářivé dětské úsměvy.

Václav Cheniček

S pomocí rodičů to děti dokážou! ... foto Hana Bari Kořínková

Závěrečné defilé účastníků dětského dne ve Skaličanech ... foto Hana Bari Kořínková

Skaličanská pouť opět vydařená

Realizační tým organizátorů pouti

Skaličanská pouť se ve Skaličanech každoročně koná první neděli po svátku sv. Jana Nepomuckého. Stejně jako v loňském roce připadla i v tom letošním na předposlední květnový víkend. Po loňských velmi úspěšných oslavách výročí 600 let od první písemné zmínky o obci sice tentokrát nebyl program tak bohatý, ale přátelé dobré muziky, jídla a pití se opět měli na co těšit. Sobotní odpoledne bylo pro dětské návštěvníky v režii Občanského sdružení duhové ještěrky z Blatné, jehož členky ve svém volném čase, obětavě a radostně připravily několik dovednostních soutěží a atrakcí, které pobavily mnoho dětí. Program byl připraven i pro dospělé osazenstvo, ale nakonec na něj nedošlo, neboť to více zaujala projekce dramatického utkání české reprezentace v ledním hokeji, která přilákala (zejména mužskou část osazenstva) k plátnu a k výčepu a děvčata z Ještěrek je nechtěla rušit svým vystoupením. Přesto patří tomuto občanskému sdružení velké poděkování za jejich nezištný a příjemný přístup. Hudební část sobotního dne připadla na skupinu Scéna kapelníka Josefa Juzka ze Strakonic. Zábava to byla velice vydařená a v rytmu známých šlágrů se v podání zkušených hudebníků rozvlnilo mnoho návštěvníků pouti. Nedělní posezení s písničkou měl opět (jako v loňském roce) na starost pan Koubek se svým souborem, který si i ve Skaličanech získal mnoho věrných příznivců. Po loňské kulturní vložce v podobě kankánového vystoupení Petra Samce s místní kráskou se o letošní salvy smíchu postaral Radek Jaroš taneční kreací se svým husákem Gustávem a libým tónům podlehly dokonce i věci neživé (jako třeba odpadkový koš, jež k tanci vyzval Jirka Blovský). Celý víkend byl provázen slunečným počasím, které u nás asi umíme objednat, doufejme, že tomu tak bude i při dalších akcích. Poděkování patří všem, kteří se podíleli na zdárném průběhu pouťového víkendu a také sponzorům, kterými byli: Město Blatná, Obec Nezdráv (starosta Petr Chlanda), Obaly Blatná, s.r.o. (Olga Pokorná, Daniel Málek, David Slezák), Hospoda u Čiláka Buzice (Petr Samec), OS Duhové ještěrky, Truhlářství Vylita Skaličany, Jaroslav Foit – zednické práce, Drogerie Blovský Blatná, Technické služby města Blatné, s.r.o., Zákup Skaličany. Zvláštní poděkování patří Radkovi Šimsovi. Děkuje me a snad zase za rok, u nás ve Skaličanech!

Václav Cheniček

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Hasičská sezóna 2012 v Drahenickém Málkově

Letošní hasičská sezóna se pro Sbor dobrovolných hasičů Drahenického Málkova stala úspěšnou, zejména pak pro ženy. Celkově naše družstva zavítala do 9 obcí, kde se vždy snažila předvést svůj nejlepší výkon.

Družstva mužů, žen a veteránů při závodech v Blatné

Při závodech v Hajanech

Družstvo žen soutěžilo v Uzeničkách, Hajanech, Blatné, Drahenickém Málkově, Chobotě, Uzenicích a v Bezdědovicích. Celkově se jim podařilo vybojovat jedno 1. místo, pět 2. míst a jedno 3. místo. Byla to zatím nejúspěšnější sezóna, při které se ženy pokaždé objevily na stupních vítězů. Nejlepší letošní výsledek na sklopné terče byl 24,65 a na nástřikové 40,72.

Muži se vydali do Uzeniček, Hajan, Blatné, Bělčic, Drahenického Málkova, Chobota, Uzenic a Bezdědovic. Po loňské excelentní sezóně se zdá, že letošní sezóna je ústupkem ze slávy, ale konkurence je rok od roku silnější. Klukům se podařilo ukořistit jedno 1. místo, tři 2. místa, tři 3. místa, jedno 4. a jedno 5. místo. Nejlepší letošní čas na sklopné terče (2B) byl 19,92 a na nástřikové terče pak 28,44.

Veteráni si letos zasoutěžili ve své kategorii v Uzeničkách, Drahenickém Málkově a Uzenicích. V Blatné a Bělčicích pak soutěžili mezi muži a v Závěšíně si vyzkoušeli netradiční útok s historickou stříkačkou, kdy v konkurenci dvanácti týmů obsadili skvěle 3. místo. Přestože na většině soutěží byli v improvizované sestavě, nemusí se za své výsledky stydět. Celkově si odnesli dvě 2. místa, jedno 3. místo, po jednom 4., 8. a 11. místě. Letošní nejlepší čas byl 34,42 na sklopných terčích a 45,58 na nástřikových.

SDH Drahenický Málkov děkuje všem členům za vzornou reprezentaci sboru a přeje jim v nadcházející hasičské sezóně jen ty nejlepší výsledky.

Rozloučení s prázdninami

Přiblížil se začátek školního roku a ten již tradičně patří rozlučce s prázdninami. V Drahenickém Málkově se toto rozloučka konala v sobotu 1. září. Sbor dobrovolných hasičů uspořádal venkovní párty, při které se udily klobásy, kuřecí stehna a grilovalo se maso. Tato akce se setkala s velkým ohlasem, ke kterému přispělo i hudební vystoupení skupiny heligonkářů.

Luboš Kylián st. – velitel SDH
Lucie Kyliánová

HNĚVKOV

Rybářské závody v Hněvkově

Obec Hněvkov uspořádala v srpnu rybářské závody pro děti i dospělé na rybníku Přední, který je v majetku obce.

Příprava vyžadovala hodně práce, kterou zajistili především zastupitelé obce a správce rybníku pan Jiří Kopáček.

Sešlo se velké množství začínajících rybářů, také dospělých. Přijeli hosté, díky propagaci, z dalekého okolí. Jedním z návštěvníků byl také zastupitel města Blatná, pan Jaroslav Blovský, který asistoval nejstaršímu účastníkovi, panu Josefu Novotnému z Blatné.

Všichni účastníci byli překvapeni pěknými trofejemi. Byla stanovena pravidla v rybolovu, na

počet ulovených kusů. Po sečtení úlovků bylo konstatováno, že tři závodníci mají stejný počet úlovků. Proto nastoupilo další pokračování, aby se stanovilo pořadí na prvních třech místech. Po tuhém boji vyhráli tyto závodníci: na prvním místě se umístil pan Radoslav Plíšek z Klatovska, druhé místo obsadil místní rybář, Jiří Kopáček mladší. Třetí místo obsadil pan Jan Kazda, také z Klatovska.

Pochvala organizátorům dodala chuť pro přípravu dalších akcí.

Počasí přálo lovu.

Petrův Zdar

foto a text Petr Vich – kronikář

Poděkování

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ DUHOVÉ JEŠTĚRKY by touto cestou chtělo poděkovat panu ing. Jaroslavu Kortusovi a panu Honzovi Vágnerovi za jejich profesionální práci. Díky oběma pánům máme překrásné profesionální fotografie a velice nadčasově zpracované DVD z akce „Rej noci svatojánské“, kterou naše sdružení pořádalo v červnu 2012 u rybníku Pustý. Děkujeme za Váš čas a práci, kterou jste dobrovolně věnovali našemu sdružení. Moc si toho vážíme 😊

Duhové ještěrky

Duhové ještěrky ve Lnářích

Dne 23.8.2012 Jsme se zúčastnili konference na zámku ve Lnářích „JAK SE ŽIJE NA VENKOVĚ“. Bylo nám potěšením a ctí, že jsme byli osloveni a mohli se aktivně této konference společně se starosty obcí, řediteli škol a mnohými dalšími hosty podílet o cenné zkušenosti. Zároveň všem představit našu práci, kterou pro Vás, naši milí návštěvníci jako občanské sdružení již třináct let odvádíme v podobě pořádání kulturních akcí.

Děkujeme za pozvání Svazku obcí blatenska, které konferenci pořádalo.

Pozvánky

Dovolujeme si srdečně pozvat malé i velké návštěvníky na naše nejbližší podzimní a zimní akce 2012:

2. listopadu - Samhain (lampionový průvod), začátek v 17.00hod. u školy J.A. Komenského

2. prosince - Adventní řemeslné trhy, náměstí Blatná (celodenní program)

3. prosince - Čerti ve výloze, Blatná (celodenní akce)

5. prosince - Čertovské řádění u vánočního stromu, Blatná

Pro úplnost: v sobotu 22. září jsme pro naše příznivce připravily v zámeckém parku v Blatné Pohádkový den, akce proběhla po uzavěrci tohoto čísla Sobáčku.

Těšíme se na Vás.

Vaše Duhové ještěrky

Další obnovená drobná sakrální architektura pod taktovkou Města Blatná

Město Blatná každoročně investuje prostředky na záchranu, obnovu a restaurování mimo jiné i drobné sakrální krajinné architektury. Veškeré návrhy a kroky v této oblasti zajišťuje odbor majetku, investic a rozvoje Městského úřadu Blatná ve spolupráci s osadními výbory a prostřednictvím resortu státní památkové péče při zmíněném odboru. Dalším letošním počinem v této oblasti byla oprava kříže v Blatné v lokalitě Na Slupi. Původní kříž zde postavený se nacházel na protilehlé straně a byl

dřevěný, později kamenný. V roce 1929 byl přesunut na své současné místo a změnil svůj charakter do

Křížek Na Slupi před opravou, foto Lukáš Vokroj

Oddíl judo, TJ Sokol a DDM Blatná
pořádá
NÁBOR

柔道

Je Ti víc než 7 let?
Rád sportuješ, cvičíš a nemáš strach z pohybu?
Chceš protáhnout a procvičit celé tělo?
Chceš se naučit kontaktní bojový sport?

PŘIHLAŠ SE NA JUDO !!

Co Ti judo přinese?

- Zlepšíš svoji obratnost, rychlost i sílu
- Naučíš se prvkům gymnastiky, bezpečně padat a hlavně technice chvatů
- Pravidelně se budeš účastnit turnajů, kde si ověříš, co ses naučil
- Poznáš moderní sport se základy ve starých bojových uměních

Co požadujeme?

- Bojovnost, chuť a vůli na sobě pracovat

Pořád ještě nevíš, jestli je to sport pro Tebe? Přijď se podívat na trénink. Cvičíme vždy v pondělí a ve čtvrtek od 17:45 hodin v malém sále v sokolovně (po schodech úplně nahoru).

„Nemusíš být vítěz olympijských her, pro nás je důležité, když se s námi budeš dobře bavit“.

JUDO

Křížek Na Slupi po opravě, foto Petr Štěpán
stávající podoby. Bohužel musel být po letošní rekonstrukci v souvislosti s protipovodňovými opatřeními dočasně sejmuto, ale na své místo se vrátí.

Restaurování se dočkala i zděná boží muka v Blatence. Tato se nachází při výjezdu z obce, v zatáčce ve směru na Lažánky a jejich zrod je datován patrně do 18. století. Tato stavba je atypická ve své kategorii. Obvyklé niky jsou zde nahrazeny prostupy, které jsou běžné spíše u zvoniček. Zcela obnoven byl i v minulosti „zmlizlý“ křížek v Drahenickém Málkově na rozcestí silnic vedoucích do Černívka a Hostišovic. Kříž chrání dvě prastaré mohutné lípy, které byly v letošním roce ošetřeny

Boží muka u Blatanky, zahájení oprav, foto Petr Štěpán

málkovskými hasiči. Náklady na obnovu a opravu uvedených památek dosáhly cca 26 tis. Kč, přičemž částka ve výši 11 tis. Kč byla poskytnuta Jihočeským krajem v rámci dotačního programu „Obnova drobné sakrální architektury v krajině 2012“. Opravu všech tří památek provedl precizním způsobem sobě vlastním pan Petr Štěpán z Hajan (Cech uměleckých řemeslníků Dobré dílo).

Drobné kulturní památky spoluutvářejí krajinný ráz, jsou paměť našich předků a němými svědky dávných příběhů a osudů, vytvářejí nezaměnitelný genius loci. Jedná se o jakousi „Boží stopu“ v krajině, mnohdy připomínající

Boží muka u Blatanky po opravě,
foto Petr Štěpán

lidskou bolest, vzpomínku na tragickou událost, či jen místo k odpočinku, místo k posilující modlitbě na daleké cestě, při putování, místo k velebení vyšší moci, místo proseb o ochranu na naší cestě. Je chvályhodné, že existují dobří lidé, kterým není osud a stav křížků, božích muk a kapliček lhostejný a že jsou i instituce, které si uvědomují, že zachování těchto památek není jen materiální hodnotou, ale zejména duchovním odkazem pro pokolení budoucí. Děkuji všem, kteří se na těchto činnostech spolupodílejí!

Text: Ing. Václav Cheniček

Blatná a její obce

O Blatné bylo napsáno mnohé. Celá řada publikací se věnuje nejen její historii, tradicím, řemeslům a památkám, ale osobnostem na Blatensku žijícím či na Blatensku působícím, včetně postav a významných rodáků. Pokud nahlédneme do historie města, zjistíme, že sahá již do 4. století našeho letopočtu. Z tohoto období bylo archeologickými nálezy doloženo první osídlení. Od prvních písemných zmínek o Blatné, sahajících do roku 1235, rostl význam Blatné jako sídelního útvaru, který vyvrcholil povýšením na město v roce 1601. Blatné se v její historii nevyhnuly válečné pútky, selské bouře, požáry či povodně. Ve své historii bylo město i okresem a výraznou kapitolou v dějinách města bylo pěstování rúží a rybníkářská tradice, která přetrvává dodnes. Blatná je situována v půvabné a poetické krajině plné rybníků, lesů a pahorků, lákajících k procházkám a turistickým výletům. Při těchto výletech lze navštívit i osady, které jsou součástí Blatné. Jedná se o obce: Blatenka, Čekanice, Drahenický Málkov, Hněvkov, Jindřichovice, Milčice, Skaličany a Řečice. Je nutné zmínit fakt, že kromě Řečice byly jednotlivé osady ve své historii samostatné a za dob socialismu se v rámci centralizace veřejné správy nuceně sloučili s Blatnou. V 90. letech 20. století tyto osady nevyužili možnost osamostatnění a zůstaly pod správou Blatné. V každé z osad fungují osadní výbory, zvolené trvale žijícími občany v každé osadě. Poslední volby proběhly na podzim roku 2010. Předsedové osadních výborů v podstatě vykonávají funkci někdejších starostů a jsou takto v těchto obcích místními občany i chápáni. S městem Blatná komunikují, spolupracují a prostřednictvím nich je v obci zajišťován rozvoj a investiční činnost. Městem jsou pak neoficiálně nazýváni jako tzv. „malí starostové“. Jakousi záštitu nad osadami vykonává na Městském úřadě Blatné odbor majetku, investic a rozvoje. Abychom tyto osady trochu přiblížili čtenářům, rozhodli jsme se připravit do SOBáčku seriál se stručnou informací o každé z těchto obcí a zároveň otisknout krátký rozhovor s každým z „malých starostů“. Premiéru v tomto vydání má hezky podle abecedy Blatenka.

Blatenka

Obec je zmiňována již v roce 1412 jako „Věnko z Blatenky“. Výměra katastrálního území obce činí 272 hektarů a v jejím území se nalézá rybník „Velký Ostrý“ (6,2 ha), který je častým turistickým cílem a místem dětských letních táborů (tábor samotný se nalézá již v jiném katastrálním území) v místní chatové osadě, která se rozprostírá přímo u rybníka. Jen pouhý kousek od obce je rybník Bídník o ploše 1,9 ha. Kolorit krajiny kolem Blatanky dotváří množství lesů (např. Jedlovec, Tintěrky, Okrouhlík). K Blatné byla obec připojena v dubnu roku 1976. Předsedou osadního výboru je Josef Vokroj. V osadním výboru dále pracují Ivana Šejvarová, Roman Kohout, Josef Dlouhý a Josef Píkl. V Blatence je evidováno 29 budov s číslem popisným a žije zde 29 obyvatel. Místními již několik let probíhá úprava návsi a městem dochází k pravidelné obnově drobné sakrální architektury – křížků a božích muk, naposledy v letošním roce. Josefu Vokrojovi jsme položili několik otázek:

Jak vnímáš fakt, že je Blatenka „osadou“ Blatné? Pro mne slovo osada vždy znamenalo tak trochu spojitost s trampíngem, ale toto slovo je oficiálním názvem podle zákona o obcích. Neboli je výhodou, že jste pod Blatnou, nebo by bylo lepší být samostatnou obcí?

Samotné slovo „osada“ mi nijak nevadí. Jak je výše uvedeno, v Blatence

je evidováno 29 domů, kde žije 29 obyvatel. V průměru jeden obyvatel na jeden dům. Ale to je statistika. Pouze 15 domů je trvale obydlených, z toho jen ve dvou rodinách mají děti. Většina lidí je důchodového věku. Domnívám se, že je pro nás výhodnější být pod Blatnou, už vlastně kvůli velké byrokracii ohledně správy obcí. Od toho jsme tedy osvobozeni.

Co se v posledních letech v Blatence povedlo a co je nutné ještě udělat, jaké plány máte ve vsi do budoucna, co zde občanům chybí, co je trápí? V obci jsme se zaměřili hlavně na její vzhled. Pravidelně se staráme o údržbu, kosíme travnaté plochy, byla opravena budova úřadu a hasičské zbrojnice. Staráme se o stromové porosty, řada starých nebezpečných stromů byla v obci i jejím okolí pokácena. Požární nádrž byla před pár lety odbahněna. V letošním roce se chystáme opravit obecní rybníček. A co nám vadí? Hlavně chování některých lidí ohledně ukládání odpadků. Přestože jsou tu kontejnery, častokrát se odpad nachází v jejich okolí. Jedná se hlavně o objemnější odpad, který máme možnost zdarma ukládat do sběrného dvora v Blatné. Každý má automobil, takže by neměl být problém velké kusy odvézt a ne zbytečně zaplňovat kontejner či to pokládat vedle. A to už vůbec nechci mluvit o množství vyházeného papíru a neskladných kartonech.

Jak se zapojují místní obyvatelé do činnosti v obci?

Většina místních se zapojuje a pomáhá při brigádnických akcích, ale stejně jako i v jiných obcích se najdou tací, kteří ruce k dílu nepřiloží.

Práce pro obec byla vždy jakousi „charitativní“ činností a člověk, který se této práci věnuje, musí mít tak trochu hroší kůži. Je to tak?

Krátká odpověď – občas ano.

Osobní motto či krédo?

Dožít ve zdraví a v klidu a to přeji všem.

Oblíbený sportovní klub?

Když hrávala Blatenka.

Sepsal a ptal se Ing. Václav Cheniček

Informace o školách

ZUŠ Blatná

Blatenští dudáci na 20. Mezinárodním dudáckém festivalu ve Strakoncích

Dudácký festival ve Strakoncích, který se koná každé dva roky, je jednou z největších přehlídek evropských folklorních souborů. Společným jmenovatelem je zde hudební nástroj – dudy, jeden z nejstarších nástrojů na světě. Představují se zde vedle sebe stovky muzikantů různých generací od nejmladších až po zkušené hudebníky, tanečnický a zpěváky. Celkem se zde letos představilo na 1200 účinkujících! Tento festival se již po léta řadí mezi nejslavnější a nejvyhledávanější pro všechny příznivce dudáckého folkloru, zájem o účast na něm je nevidaný a ne každému se podaří zde vystoupit. Takto se vyjádřil předseda programové rady festivalu Josef Krček. Letošní ročník byl obzvláště atraktivní, protože se jednalo o jubilejní 20. ročník MDF ve Strakoncích.

Nenašel by se příznivec folkloru, který by si nevybral z bohaté programové nabídky čtyřdenního maratónu, při kterém vystoupilo více než 30 zahraničních, 28 českých a (pouze) 3 dětské soubory. Pestrost nástrojového obsazení, krása krojů a autentičnost dudáckého folkloru téměř ze všech koutů Evropy, jehož kořeny sahají často stovky let zpátky, přiváděly diváky v úžas. Naplněná hlediště po celé dny a večery toho byly důkazem. Průvod městem na závěr festivalu tradičně přilákal tisíce příznivců a obdivovatelů lidové dudácké muziky z mnoha míst naší republiky i ze zahraničí.

Pozvání na tuto ojedinělou a fantastickou přehlídku dostali od pořá-

datelů, a to již tradičně i mladí Blatenští dudáci ZUŠ Blatná. Při tomto jubilejním ročníku festivalu dostali příležitost vystoupit dokonce ve třech programech a závěrečném průvodu, což je pro naši školu velkou poctou! Nejprve se představili v pátek na Hradním nádvoří v programu „Cestou necestou dudáckové

jdou aneb toulky po krajích gajdošů a dudáků“, který režíroval a uváděl vedoucí strakonického souboru Prácheňáček pan Jaroslav Bašta. Vedle souborů ze Strakonice a Blatné, zde vystoupily soubory z Moravy a Slovenska. V sobotu dostali naši dudáci příležitost zahrát si v programu „Za Strakonici zeleně vršek“, v kterém se představily dudácké muziky a dudáci ze Strakonice a blízkého okolí. Jeho vrcholem byla společná skladba všech zúčastněných regionálních dudáků „V Strakonicih za voltářem“ a společné vystoupení všech hudebníků a zpěváků, kterých byly desítky, s písní „Kdyby byl Bavorov“. Do svého programu zařadila naše šikovná muzikantka též paní Romana Habartová v pořadu s názvem „Když jablko spadne přímo pod strom“, který se konal v Domě kultury a vypovídal o tradicích „hraní na dudy či gajdy, zpěvu i tancování“.

Na festivalu bylo demonstrováno, že každá zúčastněná země má své překrásné tradice v pestrosti krojů, muziky a tanců. Blatenští dudáci u této příležitosti vystoupili s velmi pěkným pásmem českých lidových písní, říkadel a tanců na téma lidová řemesla, doplněným taneční skupinou, s níž obsadili třetí místo v letošní republikové soutěži folklorních souborů v Mikulově. Nechybělo i několik tradičních dudáckých „lidovek“ z prácheňského regionu.

Prohlubování hudebních tradic dudácké muziky v Blatné se pomalu stává tradicí, vždyť soubor slaví v tomto roce 25. výročí svého založení. U této příležitosti rád vzpomene na zakladatele dudácké tradice v Blatné pana Miloše Jankovského, který zde před více než dvaceti lety naučil dvě talentované žáky ZUŠ Janu Janovskou a Pavlínu Chaloupkovou hrát na dudy a sklídl s nimi první úspěchy v rámci republikové soutěže ZUŠ. Krátce zde pak vyučoval i jeho otec. Zdárným pokračovatelem a vedoucím Blatenských dudáků je současný ředitel ZUŠ v Blatné a aktivní hráč na dudy Martin Škanta, jehož žáci se v posledních 15 letech tradičně umísťují na předních místech ústředního kola soutěže uměleckých škol ve hře na dudy. Vedoucí pohybové skupiny, která doplňuje Blatenské dudáky, je velmi šikovná učitelka tanečního oboru ZUŠ Veronika Loukotová.

20. ročník Mezinárodního dudáckého festivalu ve Strakonicih byl velmi příjemným zážitkem pro posluchače i účinkující, kteří si z úspěšných vystoupení před zaplněnými hledišti odnesli nezapomenutelné zážitky. Všichni se již těšíme na další, 21. ročník festivalu.

M.Š. a J.Š.

SOU Blatná

Příležitost pro školu – granty Evropské unie

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Střední odborné učiliště v Blatné je školou, kde se snažíme pro naše žáky vytvořit nadstandardní podmínky pro vzdělávání a přípravu na budoucí povolání. Nabízíme vzdělání především ve tříletých oborech technického zaměření – Automechanik, Elektrikář, Autoelektrikář a Opravář zemědělských strojů. Absolventi tříletých oborů si dále mohou doplnit střední vzdělání zakončené maturitní zkouškou ve dvouletém nástavbovém oboru Podnikání. Nabídku doplňuje obor Včelař ve formě dvouletého dálkového studia pro dospělé. Výuka tohoto atraktivního oboru je zajišťována ve spolupráci s Pracovní společností nástavkových včelařů renomovanými odborníky v oblasti chovu včel a zpracování včelích produktů.

Zajištění kvalitního zázemí pro výuku představuje nutnost neustálého investování do vybavení učeben pro teoretické vyučování i provozů odborného výcviku.

Při omezování rozpočtu školy se jako cesta pro získávání finančních prostředků pro rozvoj nabízí využívání prostředků z grantů Evropské unie. Zpracování projektů, následná administrace i splnění zadaných podmínek je sice náročné, ale díky obětavému zapojení zaměstnanců školy můžeme říci, že jsme poslední dobou v této oblasti poměrně úspěšní. Pro naše pracovníky je práce na projektech výzvou, kde si mohou ověřit své schopnosti a zároveň možnost získat další zkušenosti a znalosti.

V březnu 2011 jsme zahájili projekt s názvem „Využití e-learningu k rozvoji klíčových kompetencí“. Celková přiznaná dotace dosáhla částky 1.510.272,58 Kč.

Hlavními cíli tohoto projektu byl rozvoj ICT prostředí školy, vybudování rozsáhlé databáze digitálních studijních materiálů a zavedení e-learningových výukových prostředků do školních vzdělávacích programů a do výuky. Současná doba a především mladí lidé preferují využívání digitálních komunikačních technologií a dávají jim přednost před klasickými papírovými knihami nebo časopisy. Zároveň tyto prostředky umožňují rychlejší aktualizace výukových materiálů v souvislosti s vývojem vědy a techniky a distribuci materiálů žákům.

Při realizaci projektu byl vytvořen internetový portál, který slouží k ukládání a sdílení výukových materiálů i dalších digitálních souborů, umožňuje testovat znalosti žáků, poskytuje zpětnou vazbu o využívání jednotlivými uživateli. Všichni žáci a učitelé školy mají na tomto portálu zřízeny uživatelské účty a mohou portál využívat i ke vzájemné komunikaci, ukládání a sdílení souborů. To je výhodné například pro samostudium žáků nebo pro dlouhodobě nemocné žáky, kteří tak mohou být pomocí počítače připojeného k internetu neustále v kontaktu s vyučujícími.

V další fázi bylo pořízeno hardwarové a softwarové vybavení počítačové učebny. Učebna je intenzivně využívána pro výuku práce s počítačem žáky všech oborů i pro práci s digitálními učebními materiály. Učebnu mohou žáci využívat i v době mimo vyučování.

Součástí projektu byla i tvorba digitálních studijních materiálů. Tyto materiály jsou uloženy na www serveru a slouží pro samostudium žáků i pro podporu výuky při vyučování ve škole. Materiály jsou tvořeny převážně učebními texty doplněnými obrázky, schémata, animacemi, videoprogramy a testy na prověření dosažených znalostí.

Předpokládáme, že v dalším období bude tvorba materiálů dále pokračovat, aby byly pokryty všechny základní vzdělávací oblasti a témata. Také se více zaměříme na využívání multimediální možnosti vznikajících digitálních materiálů pro větší názornost a upoutání pozornosti žáků. Tvorba takovýchto materiálů je však náročná na čas i na odborné znalosti a schopnosti tvůrců.

V měsíci červnu bylo provedeno závěrečné vyhodnocení projektu. Podkladem pro hodnocení bylo i dotazníkové šetření, při kterém byly zjišťovány názory žáků i učitelů školy na nové metody podpory výuky. Ohlasy obou skupin byly vesměs pozitivní. Mnozí uváděli i konstruktivní nápady a náměty pro další rozvoj. Toto zjištění nás utvrzuje v tom, že jsme se vydali správnou cestou.

V nastávajícím období nás čeká práce na dalším projektu nazvaném „Podpora inovativních metod a forem vzdělávání“. Rovněž tento projekt je financován z prostředků EU a státního rozpočtu České republiky. Výše schválené dotace je ve výši 998 482,- Kč. Prostředky budou použity na zlepšování podmínek pro přípravu žáků na budoucí povolání. V teoretickém vyučování se bude jednat například o individualizaci, kde výuka bude probíhat v menších skupinách žáků. Zaměříme se také na rozvoj komunikační a matematické gramotnosti, což jsou pro mladé lidi důležité dovednosti. Z velké části je projekt zaměřen na spolupráci školy a výrobních firem, kde budou naši žáci formou výrobních praxí získávat neocenitelné zkušenosti přímo v provozech budoucích zaměstnavatelů.

Předpokládáme, že i tento projekt významnou měrou přispěje ke zlepšení podmínek vzdělávání na naší škole a umožní žákům nabídnout atraktivní podmínky a odborné zázemí pro studium.

Ing. Stanislav Janota
Zástupce ředitele SOU Blatná

IQ Industry – odborná praxe učitelů odborného výcviku SOU Blatná

V rámci projektu IQ Industry jsme v období od 14. do 28. června 2012 absolvovali desetidenní odbornou praxi ve společnosti TESLA BLATNÁ, a.s.. Program byl orientován na prohloubení spolupráce školy

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Jiří Ďurián a Petr Schmid při práci na osazovacím automatu, Foto: Mgr. Jaromír Trpák

s výrobní organizací s cílem ověřit si správnost zaměření školního vzdělávacího programu v oboru vzdělání Elektrikář s ohledem na požadavky, které jsou na absolventy daného oboru kladeny. Praxi jsme zahájili na pracovišti kabelových koncovek. Zde nás provedli mistři, kteří nám podrobně vysvětlili jednotlivé operace a technologické postupy, rozdíl v používaných materiálech, požadavky odběratelů, možné chyby při zpracování a výrobě. Poté jsme si samostatně vyzkoušeli výrobu kabelových svazků pro některé automobily. Není nutné ani podotýkat, že nám chyběla patřičná zručnost zkušených pracovníků. Dalším úsekem byla výroba řídicí a regulační techniky do ručního nářadí, především pro firmu Protool a Festool. I zde jsme prošli se zkušeným pracovníkem celý technologický proces a osobně si vyzkoušeli výstupní kontrolu na moderním zařízení.

Výroba rezistorů byla kdysi jedním z hlavních programů podniku. V současné době vyrábí TESLA BLATNÁ, a.s. pouze výkonové rezistory – drátové, deskové a speciální zakázkové.

Zde jsme si vyzkoušeli měření a reakci vybraných rezistorů. Dalším úsekem byl vývoj a výroba nabíječek. Stejně jako na předcházejících pracovištích jsme byli i zde podrobně seznámeni s výrobou, materiály, nároky odběratelů i s provozními problémy, které musí výrobní organizace průběžně řešit. Následně jsme si vyzkoušeli testování nabíječek a pájení na deskách plošných spojů osazovaných SMT technologií a seznámili se s průběhem kontroly.

Velmi zajímavá byla výroba a testování ozvučování techniky - výkonových zesilovačů, pozděřovacích linek pro světově uznávanou milevskou firmu KV2 Audio International s.r.o. a výroba mikrosopínačů a čtecích zařízení pro německou firmu Hopt und Schuller. Posledním úsekem, se kterým jsme se seznámili, byl vývoj. I zde nás pracovníci podrobně seznámili se svojí prací – vývojem a testováním nabíječek a regulací motorů.

Lze tedy říci, že nám naše desetidenní putování po jednotlivých pracovištích a úsecích společnosti přineslo důkladné poznání provozu a ukázalo, co je vyžadováno od kvalifikovaných pracovníků, které bychom právě my měli pro takový provoz připravovat.

Závěrem bychom chtěli poděkovat všem pracovníkům společnosti TESLA BLATNÁ, a.s., kteří se nám plně věnovali, za jejich ochotu a vstřícnost.

Jiří Ďurián, učitel odborného výcviku
Petr Schmid, učitel odborného výcviku

Jiří Ďurián a Petr Schmid při stříhání zapalovacích kabelů a lisování koncovek, Foto: Mgr. Jaromír Trpák

těles, která byla také kompletně vyměněna. Ovšem největší změna je viditelná zvenku, škola získala novou fasádu a moc jí to sluší. Stále častěji si v poslední době postesknou, jak je škoda, že díky vzrostlým stromům na ni není tolik vidět.

Co nás letos čeká

I když jsme ze školního roku již ukrojili první měsíc a práce je v plném proudu, je na místě několik čísel a informací. V letošním roce máme ve dvaceti třídách celkem 552 žáků, na prvním stupni v jedenácti třídách celkem 256, na druhém v devíti třídách 196, o které se stará 31 vyučujících, 5 vychovatelek školní družiny, 7 provozních pracovníků a 7 pracovníků školní jídelny. Kromě běžné školní práce nás čeká i spousta doplňujících akcí, exkurzí, vědomostních i sportovních soutěží, návštěv divadel, výstav, plavecký výcvik i výcvik lyžařský, dopravní hřiště, sběr všeho možného (papíru, hliníku, kaštanů, žaludů, víček od PET lahví, baterií, elektromateriálu), i letos bude otevřen školní klub, pravidelně se bude scházet žákovský parlament a bude probíhat i soutěž mezi třídami.

Ve své činnosti bude pokračovat i **školní poradenské pracoviště**, které se stává nedílnou součástí školy a na jeho pracovníky se obracejí jak vyučující, žáci, tak i rodiče.

Nemůžeme opomenout ani akce, jejichž hlavním organizátorem je Rada rodičů – Čertovské zastavení, Velikonoční jarmark a Bavíme se společně, které si získaly u veřejnosti svoji oblibu. Nově připravovanou akcí je **I. žákovský společenský ples**.

Bude pokračovat i rozvíjení přátelství a spolupráce s partnerskou školou ve **Važci**. Letos budou važečtí žáci našimi hosty. Už teď připravujeme program jejich návštěvy, která se uskuteční ve dnech **17. až 19. října**.

Zapojili jsme se také do dvou nových projektů, od nichž očekáváme zpeřnění výuky přírodovědných předmětů. Velké díky patří bývalému žákovi Petru Burianovi, který nám pomohl zajistit do některých hodin anglického jazyka **rodilé mluvčí**. Žáci si tak budou hned ověřovat, jak své znalosti umí upotřebit v praxi.

Naši noví žáci v 1a

Naši noví žáci v 1b

ZŠ JAK Blatná

Škola v novém

65 prázdninových dnů uteklo jako voda a máme tu zase nový školní rok 2012/2013. Stejně jako v letech minulých i letos prázdniny patřily nejen načerpání nových sil, ale i k dalším opravám. A tak se škola díky zřizovateli (Město Blatná) opět vylepšila; v tělocvičně jsou bezpečnější a hezčí ochranné kryty topných

Přijetí prvňáčků

První den nového školního roku prožívá každý žák po svém, někdo se těší moc, někdo trochu, někdo vůbec. V každém případě úplně novým je vždy pro prvňáčky. První hodina patří v naší škole vždy paní učitelce, jejím novým žákům a rodičům, kteří je první den do školy doprovázejí.

Až později dojde na přivítání ředitelkou školy přímo v ředitelně školy. Nejinak tomu bylo i letos. S žáky I. A i I. B jsme se setkali 6. září. Už vím, komu se nechce ráno vstávat, kdo se naopak těší, či rodiče chodili do naší školy, či sourozenci sem ještě chodí, kdo už má první jedničky...

Na závěr milého setkání jsme si na úspěšný školní rok připili pravým nefalšovaným dětským šampaňským.

Mgr. Jiřina Karlíková, ředitelka školy

ZŠ TGM Blatná ZŠ TGM v Blatné slavila narozeniny

8. září oslavila Základní škola T. G. Masaryka v Blatné 45. výročí svého založení. Branami školy za tu dobu prošlo 21615 žáků. Působilo zde mnoho kantorů, někteří tu učili pár let, jiní až do důchodu. Všichni tito lidé - žáci, učitelé, bývalí kolegové - se přišli podívat, co všechno se na škole změnilo. Rodiče současných žáků a také rodiče s žáky budoucími zase zajímalo, jak vypadá škola v tak významný den.

A vypadala skutečně slavnostně. Na chodbách byly vystaveny fotografie učitelského sboru, z některých z nich už opravdu dýchala historie. Stěny byly vyzdobeny vývěskami, které prezentovaly zajímavé školní akce od akademie, přes Solasido, až po sportovní soutěže nebo vánoční výstavy. Učitelé si ve svých třídách připravili nejrůznější aktivity motivované vždy některým vyučovacím předmětem. Návštěvníci si tak mohli vyzkoušet pestrou škálu her a cvičení, např. angličtinu na interaktivní tabuli, skládání slov ve třídě prvňáčků, výrobky z papíru, dokonce i ping pong nebo šachy. Úspěch měla i taneční třída, kde jste si mohli zatančit country tanec. To jsou jen některé z mnoha zajímavostí, které byly ve třídách k vidění a k dispozici všem hostům. Většina návštěvníků však do školy dorazila právě kvůli tomu nádechu minulosti, zavzpomínat si na léta strávená ve

školních lavicích, setkat se s učiteli, kteří je kdysi učili. A to bylo na celém dnu jednoznačně to nejpříjemnější. Celý den se totiž nesl v duchu příjemných setkání plných vzpomínek na společné zážitky, které mají všechny společného jmenovatele – Základní škola T. G. Masaryka.

Díky SRPDS, které bezvadně „ovládlo“ školní dvůr, byla i možnost občerstvení a posezení třeba nad kávou a koláčem. Odpoledne zpestřilo vystoupení hudební skupiny Anča band. V době, kdy někteří její členové usedali ještě do školních lavic naší školy, by těžko někdo hádal, že o několik let později nabídnou škole k výročí dárek v podobě koncertu na školním dvoře.

8. září byl zkrátka nádherný den, nejen co se týče počasí, které nám skutečně přálo, ale především co se týče milých setkání. O tom svědčí i krásné zápisy v návštěvní knize, za které všem děkujeme.

za kolektiv učitelů a pracovníků ZŠ TGM
napsala Mgr. Ludmila
Růžičková

Všichni pracovníci a žáci školy přiložili ruce k dílu, aby se u nás všem líbilo, a ani rodiče nezůstali pozadu. Děkuji všem pracovníkům školy, dětem a rodičům za přípravu a zdárný průběh akce. Zvláštní poděkování patří všem sponzorům a partnerům za podporu sobotního dne otevřených dveří. Jsou to MěÚ Blatná, SRPDS ZŠ T. G. Masaryka Blatná, MAKO Blatná – pan Ing. J. Kortus, Miger Blatná – Ing. G. Bollen, SOB – paní Ing. Radka Vokrojová, Anča Band, Exver Food České Budějovice, JČ Zelenina Vodňany, Pekařství Vrána Blatná, Z. Vilánek Čestice, paní Kamila Berndorffová, paní Klára Jánská, paní Hana Merhautová, paní Marie Antoniová.

Mgr. Marie Šampalíková ředitelka ZŠ TGM Blatná

Poděkování za Den otevřených dveří ZŠ TGM

V sobotu 8. 9. 2012 proběhl v ZŠ T. G. Masaryka Den otevřených dveří u příležitosti 45. výročí založení školy.

Celý den nám přálo krásné počasí a ve škole také panovala slavnostní nálada. Chtěli bych touto cestou moc poděkovat všem návštěvníkům školy, kteří nákupem občerstvení přispěli na pořízení nových titulů do školní knihovny.

Moc si také vážíme aktivity rodičů, kamarádů a dárců, kteří věnovali finance, materiál a svůj volný čas a přispěli tak ke zdárnému průběhu akce. Výroční den byl korunován krásným a srdečným vystoupením

Anča Bendu.

Všem ještě jednou děkujeme a těšíme se na další „kulatiny“ školy.
třídní důvěrníci SRPDS

PS: Nelze se nepodělit o tento milý příspěvek.

Den otevřených dveří v základní škole TGM se nám moc líbil, shlédli jsme vystoupení žáků, viděli vyzdobené třídy, chodby plné projektů a zajímavostí ze života školy. Nejlépe jsme si s dědou zavzpomínali nad dobovými fotografiemi.

Všichni učitelé byli usměvaví a slavnostně naladěni. V každé třídě na nás čekalo nějaké překvapení a mohli jsme si také ověřit paměť a své vědomosti. Jak rádi bychom se do těchto lavic s dědou vrátili

Pohoštění na dvoře školy bylo milým zakončením prohlídky a hezky stráveného dne a mělo i bohubilý cíl – zakoupením občerstvení a sladkostí, které maminky a tety upekly, jsme přispěli na nové knihy a potřebné věci do školy. Tak ať Vám školička dobře slouží a všem dětem hezky a úspěšný školní rok 2012/13.

Babička Božena a děda Josef

TS PREZIOSO Sokol Blatná slaví největší úspěch ve své historii

Taneční skupina se v letošní sezóně dokázala probjovat hned na dvě Mistrovství Evropy! Z ME v mažoretkovém sportu přivezla z Polska

11 medailí, na konci října se zúčastní ME taneční asociace IDO v Maďarsku, kde budou týmy bojovat o postup na Mistrovství světa!

Neuvěřitelně nahoru vyletěly úspěchy blatenské taneční skupiny PREZIOSO Sokol. Děvčata se věnují jak mažoretkovému sportu, tak showdance v prestižní taneční organizaci International Dance Organization.

V srpnu odcestovala děvčata do Polska na ME v mažoretkovém sportu. Odtud přivezlo PREZIOSO celkem 11 medailí včetně těch nejcennějších za formace. Po čtvrté v řadě tak naše mažoretky nenechaly nikoho sáhnout na zlato a dovezly do Blatné opět titul Mistrů Evropy.

Další ME se bude konat na konci října v Maďarsku a jedná se o největší mezinárodní taneční asociaci na světě. Děvčata se letos poprvé zúčastnila v kategorii Showdance – mistrovská extraliga a probjovala se až do finále MČR, kde se umístila těsně pod

stupni vítězů na 4. místě. Už toto je v tak velké konkurenci obrovský úspěch. Na začátku září však dostaly trenérky přímo šokující zprávu. PREZIOSO Sokol se objevilo na nominační listině pro ME v Maďarsku. Je to zatím největší úspěch v historii PREZIOSA. Děvčata tak budou mezi špičkovými týmy usilovat o postup na Mistrovství světa.

Informace Centra kultury a vzdělávání Blatná

28.9. pátek | 14:00 - 20:00 |

Den české státnosti

Zámek Blatná

18:00 | Václav Hudeček – koncert Starý palác

Součástí programu je pokus o zápis do Guinnessovy knihy rekordů v počtu Václavů v jeden okamžik na jednom místě

28.9. pátek | 21:00 |

B.A.S., Blues Stars, Hospoda Na Vinici

28.9. – 30.9. | SO + NE |

Blatenský fotofestival

téma letošního ročníku - KrajinaK

2.10. úterý

Balada pro banditu

zájezdové představení (odjezd 8,00 od

ubytovny Tesly Blatná), Divadlo Na Fidlovačce

závazné rezervace

mail | info@ckvb.cz tel. | 383 311 251

nebo osobně v Infocentru Blatná a na recepci

Muzea Josefa Siblíka

13.10. sobota | 21:00 |

Rock pop Miloše Zemena, Hospoda Na Vinici

dále Na Vinici

19.10. pátek

MACHETA, CONOPED, OVERSIGHT,
BRAIN SCAN (SVK)

16.11. pátek

B.A.S., APE TOWN

15.12. sobota

ZUTRO, LYSSA, ARGONAUT, TOSIRO

25.12. úterý

VÁNOČNÍ BATTOLE

Podzimní čaje U Datla (připravujeme na soboty...)

13.10. | Turnaj ve stolním fotbálku

20.10. | 20:00 | CIRKUS MRODRÝ UBLUES

10.11. | FUNKCE ŠROUBU – 15. výročí hraní

17.11. | ZUTRO

24.11. | BATTOLE

15.12. | KŘEČOVÝ ŽÍLY + KECTET

– vánoční koncert

BĚLČICE

Výročí SDH Závišín

Foto Václav Machovec

tovou zde byli přítomni. Posléze sloužil na hajanské návsi před kaplí z roku 1900 Mši Svatou. Výklad symbolů obcí Hajany a Bezdědovic velmi pěkně přednesl Mgr. Červenka. Dalším významným hostem byl poradce prezidenta Ing. Josef Kalbáč.

Poděkování obci Hajany

Vážená paní starostko, vážení zastupitelé, dovolte mi jménem svým i jménem zastupitelstva obce Bezdědovice srdečně poděkovat za možnost slavnostně poženat symboly obce Bezdědovice u příležitosti Vaší Hajanské pouti. Byl to nezapomenutelný zážitek, výborně zorganizovaná i připravená akce, srdečná a přátelská atmosféra oslav. Velký dík patří všem zástupcům obce i místním občanům.

Miluše Kubátová, starostka Obce Hajany

Dotace v roce 2012

Letošní rok byl úspěšným z hlediska získávání dotací pro naši obec. Díky nim bude do konce října provedena výměna části plechové střechy nad přísálím kulturního zařízení v Bezdědovicích, provedena oprava vnitřní obvodové stěny kulturního sálu sanační omítkou včetně malby, do konce měsíce listopadu bude provedena oprava hráze rybníka včetně povrchu místní komunikace. Na tuto akci nám bylo schváleno z programu POV Jihočeského kraje 170.000,00 Kč. Celkové náklady na tuto akci činí 350.000,00 Kč. Z dotace MMR 134.400,00 Kč jsme doplnili na dětské hřiště herní prvek v celkové výši 192. 000,00 Kč. Z MAS SOB jsme získali dotaci na vybavení hasičské výzbroje v celkové výši 143. 561,00 Kč.

Svoz komunálního odpadu od září 2012 do února 2013 vždy ve čtvrtek:

13.9., 27.9., 11.10., 25.10., 8.11., 22.11., 6.12., 20.12.

ROK 2013

4.1. pátek 2013, 17.1., 31.1., 14.2.

Společenské a kulturní dění v obci

ŽIVOTNÍ JUBILEUM

Tak jako růže z poupěte
tiše a náhle vykvete,
tak také v životě ať štěstí
nikdy nepřestává kvéstí.
Ať zdraví, láska, pohoda,
není jen pouhá náhoda.

Ať jako v jarní zahradě
-ve tvých dnech, týdnech, letech-
v radosti, dobré náladě
vše krásným květem kvete.

Naši jubilanti, kteří v měsíci září a říjnu oslaví životní jubileum:

- p. Jan Ráž, Bezdědovice (70 let)
- p. Václav Koubek, Bezdědovice (75 let)
- p. Bohuslav Ředina, Bezdědovice (75 let)

Zastupitelstvo obce přeje výše uvedeným jubilantům všechno nejlepší, hlavně pevné zdraví, pohodu a životní elán.

Narodili se:

- 3.7. 2012 Alžběta Karvanová, Paštiky č.p. 10
- 4.8. 2012 Václav Toufar, Dobšice č.p. 3

Tak vítáme Vás Alžběto a Vašíčku, v tom světě mezi námi, ať pýchou jste a pokladem šťastného táty, mámy.

Rodičům blahopřejeme! Vítání občánků se uskuteční v jarních měsících roku 2013. Pozvánky rodičům budou včas rozeslány.

Opustili nás...

- srpen 2012, František Mourek, nar. 1953, Bezdědovice
 - srpen 2012, František Němec, nar. 1931, Bezdědovice
- Čest jejich památce!

Za obec Miluše Kubátová

Letní prázdninové sportování

II. ročník turnaje v malé kopané

Pořadatelé turnaje v malé kopané o pohár starostky obce Zdeněk Jícha, Josef Suchánek, Jaroslav Suchánek a Ota Burian st. uspořádali 14.7.2012 již II. ročník. Celkem se zúčastnilo 8 mužstev: Hudčice, Sedlice KAST, Telekom Blatná, Mečichov, THE BEST OF DRB Blatná, GUNNERS

BEZDĚDOVICE

*Z ničeho se nedá dělat věda,
ani z vědy ne,
natož pak ze života.
J. Werich*

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštik Slavnostní poženání symbolů obce Bezdědovice

V neděli 29. července 2012 u příležitosti Hajanské pouti slavnostně poženal Vavřínek Skýpal z Trhových Svinů též nový prapor a znak obce a také prapor hasičů. Zástupci obce v čele se starostkou Miluší Kubá-

Blatná, Štěken a domácí Bezdědovice. Domácí mužstvo obhájilo loňské prvenství, což se jim letos nepodařilo. Prvenství a pohár starostky získalo mužstvo Štěkně. Na druhém místě skončilo mužstvo Telekom Blatná, třetí místo získalo mužstvo THE BEST OF DRB Blatná. Vyhlášení byli také střelci

brank v pořadí: 1. Prokeš, 2. Mišiak, 3. Mauer. Mužstva se o turnaji vyjadřovala kladně, dobře hodnotila prostředí ve kterém se hrálo, organizaci turnaje, stánek s nápoji p. Vydry a také stánek s klobásami, staiky a bramboráčky, který měl na starosti Jarda Suchánek. Dá se říci, že úroveň celého dne, jak sportovní výkony mužstev, tak obsluhy kiosku a činnost pořadatelů byla na dobré úrovni. K úspěšnému sportovnímu dni svou měrou také přispěli sponzorstvím OU Bezdědovice a p. OLEEE, za což jim pořadatelé turnaje děkují. V Bezdědovicích se pořádá ještě více různých akcí a tak se pořadatelé rozhodli z výtěžku turnaje přispět na činnost SDH Bezdědovice a ČCK Bezdědovice.

Za pořadatele Zdeněk Jícha.

Šestý ročník tradičního „Bezdědovického sedmiboje dvojic“

V sobotu 4.8.2011 se v Bezdědovicích konal šestý ročník již tradičního „Bezdědovického sedmiboje dvojic“. Tentokrát se turnaje zúčastnily čtyři dvojice. Sedmiboj se skládal z těchto disciplin: nohejbal, kop na fotbalovou branku, střelba na branku hokejkou, hod na koš, šipky, stolní tenis a kuželky. Nejlépe si ve všech disciplínách poradila dvojice

KUJA ve složení Jaroslav Suchánek a Jakub Jodl, druhá skončila dvojice SPARTA ve složení Stanislav Brda a Jiří Vydra, třetí skončila dvojice SLAVIE Josef Suchánek a Ota Burián ml. Vítězná dvojice převzala od organizátorů za první místo pohár. Počasí se vydařilo a všichni se již těší na další sportovní akci.

Text: Alena Vestřálová

Foto: Stanislav Brda

Soutěž hasičů v Bezdědovicích

V sobotu dne 25.8.2012 proběhla soutěž hasičských družstev o Pohár starostky obce Bezdědovice v požárním útoku. Své umění přijelo předvést 10 družstev mužů a 6 družstev žen. Při nástupu

všechny přítomné přivítal starosta SDH Bezdědovice p. J. Motyka ml., a předal slovo starostce obce Bezdědovice paní ing. Kubátové. Dále následovalo slovo hlavního rozhodčího p. Šlehofera. Za pěkného odpoledního počasí bylo provedeno o celkem 32 zajímavých útoků, uskutečněných na 2B. Z nich se posléze vybral pro každé družstvo lepší čas. Vítězem v kategorii „ŽENY“ se stalo družstvo z Chobota /čas 23.84 s/, druhá byla Sedlice /25.53 s/, třetí Drahenický Málkov /25.78s/, dále pak Mirovice, Myštica a Bezdědovice. V kategorii „MUŽI“ zvítězily Bezdědovice „B“ /čas 17.72 s/, druhý byl Chobot /18.83 s/ a třetí Blatná /20.25 s/. Dále následoval Drahenický Málkov, Bezdědovice „MIX“, Uzenice, Mirovice, Sedlice, Lažánky a Myštica. Tato slavnostní atmosféra se přenesla až do večerního času, kdy začala tradiční taneční zábava.

Výbor SDH Bezdědovice děkuje tímto svým členům za obětavost při organizování soutěže, děkuje p. Michalu Bláhovi za zajištění dobrého občerstvení, rozhodčím za suverenitu a objektivnost, hlavnímu moderátorovi soutěže p. Tomáši Jíchovi za perfektní provázení soutěží. Závěrečné poděkování nesmí chybět obci Bezdědovice za shovívavost a celoroční podporu našeho sboru.

Text: Motyka J. nejml.

Foto: Chaloupka P.

Připravované sportovní a kulturní akce od října, je na co se těšit! Zvou bezdědovičtí sportovní nadšenci.

Říjen 2012:

- 13.10. 2012 Posvicenský turnaj v nohejbale
- 13.10. 2012 Posvicenská zábava „Čejka band“
- 14.10. 2012 Posvícení – průvod obcí s hudbou a posezení na zahrádce před obecním hostincem

Listopad 2012:

- Připravuje se turnaj v křížové sedmč. Termín bude upřesněn.

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese www.bezdedovice.cz

HAJANY

Hajanská pouť 2012, představení znaku a praporu obce Hajany

Přípravy na tento slavnostní den začaly již koncem roku 2010, aniž by to někdo z nás tušil. Tehdy mě oslovil pan Mgr. Vladimír Červenka a nabídl mi navrhnouti obecních symbolů. Následně bylo potřeba, aby tento úkon schválilo zastupitelstvo obce. Vzhledem k tomu, že zastupitelé souhlasili, naše symboly spatřily světlo světa začátkem roku 2011. Poté putovala žádost o schválení obecních symbolů do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Ve středu 13. dubna loňského roku jsem spolu s místostarostou obce panem Lubošem Lisem převzala dekret o schválení symbolů obce Hajany z rukou předsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky paní Miroslavy Němcové.

V letošním roce se nám podařilo získat dotaci na zhotovení obecních symbolů z Programu obnovy venkova Jihočeského kraje. Následovalo tedy zhotovení slavnostního vyšivaného znaku a vlajky, kterého se ujala firma Alerion Brno.

Zároveň nás požádala starostka obce Bezdědovice, zda by bylo možné spo-

lu s námi požehnat symboly obce Bezdědovice? Naši zastupitelé souhlasili. Tak se k nám obec Bezdědovice připojila.

A pak již nadešel den D, kdy zbývalo symboly požehnat. Stalo se tak o hajanské pouti, která letos připadla na neděli 29. července 2012. Tentokrát byla však slavnostnější, než ty předchozí.

Za doprovodu Hudby pana Koubka vyšel slavnostní průvod od Obecního úřadu směrem ke kapličce. Za tónů státní hymny položila paní starostka spolu s poradcem prezidenta ČR panem Ing. Josefem Kalbáčem věnec k pomníku padlých. Po úvodním projevu starostky obce, která přivítala hosty a všechny přítomné, se ujal slova pan Mgr. Vladimír Červenka. Ten velmi pěkně provedl výklad symbolů obce Hajany a Bezdědovice. Pak přišlo slavnostní požehnání symbolů obce Hajany a Bezdědovice páterem Vavřincem Skýpalou z Trhových Svinů. Nakonec následovala Mše Svátá sloužená před kapličkou. V průběhu odpoledne bylo možné v klubovně Obecního domu shlédnout Výstavu obrazů pana Petra Štěpána.

Počasí nám letos vůbec neprálo. Pršet začalo přesně ve chvíli, kdy měl vyrazit průvod ke kapličce. Ten se tedy o 15 minut posunul. Po celou dobu Mše Sváté litaly hromy a blesky a opět přšelo. Přes všechny tyto nesnáze si myslím, že se oslava podařila a líbila. Svědčí o tom i rekordní účast přítomných občanů i jejich hostů.

Zároveň bych ještě jednou chtěla touto cestou poděkovat všem, kteří se jakkoliv podíleli na přípravě svátečního dne.

Dana Vohryzková, starostka obce Hajany

Letní hasičské soustředění

Toto léto jsme se zúčastnili našeho druhého hasičského soustředění. Tentokrát se konalo od 11.7. do 18.7.2012 v Kadově. Po celý týden pro nás měli naši vedoucí Edita Zíková, Jiří Thorovský, Michaela Vohryzková a Tereza Ptáčnicková připravený velice nabitý program.

Nejdříve jsme byli seznámeni s pravidly tábora, kterých bylo tolik, že jsme si je všechny ani nezapamatovali. Jako prvotní úkol jsme dostali udělat vlajku, na které se všichni podíleli. Pro rozpoznání družstev jsme si nabatikovali trička a každý dostal hasičskou kšiltovku se svým jménem. Měli jsme z ní velkou radost. Pro zpestření dne dostala každá chatka určitý úkol, např. nanositi dříví na táborák, noční hlídku, divadelní představení, zápis do kroniky a službu v kuchyni. Za splnění úkolů jsme dostávaly body, které nám pomohly ke zvýšení šance na vítězství v aktivitě na táboře.

Po dobu našeho pobytu v Kadově nás čekaly dvě přednášky: první s panem Řehkou o různých vzácných druzích dravců (za tu děkujeme panu Pavlu Vohryzkovi, že jí pro nás zařídil a finančně podpořil) a v té druhé jsme se dozvěděli od pana Gregory jak správně poskytnout první pomoc. Obě besedy se nám líbily.

Byli jsme se podívat na viklan, malý Čertův náramek, velký Čertův náramek, v Poli na pohádku Hrnečku vař. Navštívili jsme bazén v Horažďovicích a také jsme se byli podívat v Pohádkové kovárně Selibov (u Písku), kde jsme potkali pana Trošku, se kterým jsme se společně, ale i také individuálně vyfotili. Také jsme měli diskotéku,

stezku odvahy, večerní pouštění lampionů a radost nám udělal skákací hrad. Tento rok se soustředění velmi vydařilo. I když nám počasí úplně neprálo, neodradilo nás to a užili jsme si ho suprově. Všichni tvoříme jeden

celek, na soutěži výborný tým a na táboře skvělou partu. Doufám, že nám to ještě hodně dlouho vydrží. Už se všichni moc těšíme na další soustředění.

Kateřina Šimůnková

Poděkování patří všem, kteří se na soustředění v Kadově podíleli a zvláště pak děkuji za podporu a pomoc, kterou poskytla paní Renata Boušová.

Je třeba poděkovat Obci Hajany a SDH Hajany - starostovi Pavlu Vohryzkovi a veliteli Václavu Vaněčkovi za podporu činnosti mladých hasičů.

Edita Zíková

Hasičská sezona 2012 v Hajanech

Po dlouhém zimním odpočinku, se v květnu opět naplno rozjela hasičská sezona. V letošním roce ji hajanští hasiči zahájili hned tím nejsložitějším – pořádáním okrskové soutěže, kterou jsme spojili se soutěží „O Pohár starostky obce Hajany“. Tato soutěž se konala v sobotu 26. 5. 2012. Na startu se vystřídalo 14 mužských a 8 ženských družstev. Naše domácí družstvo sice příliš nezabodovala, nejspíše ještě zbytky zimní únavy, ale i přesto jsme s tímto sportovním odpolednem byli velmi spokojeni. Májové počasí nám prálo, soutěž se obešla bez zranění a i večerní zábava se vydařila.

Nicméně v letošním roce jsme si neúspěchy z domácího působiště vynahradili na pohárových soutěžích v okolních vesnicích. Jelikož naše družstvo má jeden z nejvyšších věkových průměrů v okrsku, rozhodli jsme se startovat i v kategorii veteráni. První výsledky se dostavily hned na pohárové soutěži v Drahenickém Málkově, odkud jsme si odvezli první letošní trofej. A hned tu nejceněnější – zlatou. Na tento úspěch jsme navázali v Metlích, kde jsme v kategorii muži vybojovali druhé místo. Pohár jsme převzali z rukou Báry Basikové, která nám na památku podepsala i diplom. Další druhé místo, tentokrát opět za veterány, jsme vysoutěžili v Uzenicích.

Ani ženské družstvo však nezůstalo pozadu. Z noční soutěže v Paměticích – Na Mlakách jsme si za požární útok prováděný ve starém stylu pomocí rozhazování hadic odvezli první místo. Samozřejmě i činnost našich dětských hasičů probíhala naplno. S dětmi jsme absolvovali též spoustu soutěží, počínaje Otavským plamínkem ve Strakonicihách a konče pohárovou soutěží ve Štětkni. Právě ve Štětkni vybojovala naše hasičská příprava (děti do 6 let) třetí místo a odvezla si vytožené medaile společně se spoustou dalších cen.

Za celý náš sbor dobrovolných hasičů Hajany musím říct, že hasičská sezona 2012 se, i když ještě není zcela u konce, opravdu vydařila. Také doufáme, že ta nadcházející bude alespoň tak úspěšná jako ta letošní.

Pavel Vohryzka, starosta SDH Hajany

POZVÁNKA

Beseda s panem Františkem Šestákem

„Z Čech až na konec světa“

Kdy: **neděle 14. října 2012 od 16,00 hodin**

Kde: **Hajany – Obecní dům**

Svatomartinské posvícení s husou,
vínem a hudbou

v **Hajanské hospodě 17. 11. 2012 od 17:00**

Připravíme pro Vás :

- ☞ pečenou husu
- ☞ husí játra
- ☞ husí paštiku
- ☞ svatomartinské víno

⚠ rezervace míst v Hajanské hospodě nebo telefonicky na 602123656 ⚠

CHOBOT

V minulém vydání jsme se zaměřili na naše hasiče, kteří letos měli bohaté a náročné období. Nyní se pár řádky zmíníme o naší práci na obci.

Proběhl audit dílčího přezkumu hospodaření za rok 2012, který díky naší účetní a starostovi obce byl shledán bez závad. V obci byla dokončena výměna svítidel veřejného osvětlení, za úspornější led svítidla. Dotace od Krajského úřadu Jihočeského kraje byla ve výši 30 tisíc Kč, obec se podílela částkou 31 tisíc Kč. Další akcí, která byla koncem června dokončena, bylo zpracování a předání územního plánu obce Chobot. Celková částka projektu byla 96 tisíc korun, krajský úřad se podílel částkou 48 tisíc a obec zaplatila též 48 tisíc Kč.

Co je teprve před námi, je oprava požární nádrže, kde čekáme na snížení hladiny vody, což bude, až se začne vypouštět rybník „Labuť“. Na tuto akci dostaneme od krajského úřadu 120 tisíc Kč.

Nejvíce bylo využito naše pěkné dětské hřiště, kde se scházely děti ze širokého okolí. Jsme rádi, že ho máme a že je plně využíváno. Celý sportovní areál včetně dětského hřiště je pečlivě udržován a doufáme, že se nepotkáme s lidmi, kteří by zařízení chtěli poničit.

Ještě v září, pokud bude přát počasí, by se měl pořádat nohejbalový turnaj, který pro nepříznivé počasí musel být zrušen. Koncem října máme v Chobotě posvícení, v sobotu odpoledne nám zahraje naše kapela „Kvačeba“ se zastávkami v každém čp., kde jsou připraveny posvícenské hnětinky a bohaté občerstvení. Začátkem listopadu uspořádáme tradiční setkání důchodců.

Krásné maličkosti, foto Lukáš Vokroj

HORNOSÍN

Stručné zprávy z obce a OÚ

V současné době probíhá ve víceúčelové budově obce rekonstrukce sociálního zařízení za podpory evropských peněz, čímž dojde k zakončení rozsáhlé úpravy budovy, která dostala v loňském roce novou střešní krytinu a v letošním okna a dveře z dotace z Programu obnovy venkova od Jihočeského kraje.

V nadcházejícím období budou v obci umístěny venkovní sezení a mapový stojan.

Bliží se nám volby do Zastupitelstev krajů, volební místnost bude umístěna v prostorách knihovny obce.

Připravujeme a srdečně zveme:

- v pátek 28.9.2012 zábavné odpoledne pro děti se spoustou her,
- koncem října besedu s panem Františkem Šestákem o jeho cykloputování,
- posvícenské radovánky s hudební produkcí.

Bližší informace o připravovaných akcích budou zveřejněny na úřední desce.

Posvícení v Hornosíně 2011, foto Václav Machovec

KADOV

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

Ne každý, kdo k tobě přijde, odejde lepší a šťastnější. Všichni však musí vidět laskavost ve tvé tváři, ve tvých očích, ve tvém úsměvu.

Matka Tereza

V září vyvolával fotky z prázdnin Karel Gott a mnozí tak dělají stále. Někteří však, asi jako já, od té doby, co jsou digitální fotoaparáty, nemáme fotku ani jednu ... Prázdniny a dovolené nám poskytly spoustu zážitků, ale nic naplat, již jsme opět v realitě shonu, školy, termínů.

Když už jsme u těch termínů, tak již víme, kdy budeme realizovat podzimní svozy a sbírky:

- 20. října 2012 proběhne v našich obcích – humanitární sbírka, svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu i elektrošrotu, více naleznete na našich stránkách www.kadov.net nebo na informačních tabulích ve všech našich obcích
- od 5. listopadu 2012 bude zahájen zimní svoz smíšeného komunálního odpadu, tzn. svozy budou realizovány každé pondělí

Bliží se rok 2013 a to je termín, kdy se budou uzavírat nové smlouvy na pronájem hrobových míst na hřbitově v Kadově. Bližší informace ještě zveřejníme.

v.t.

O čem víme, že se bude dít?

- **Pátek 12. 10.** – Večer u krbu v Hospodě ve Vrbně – o Šumavě s Janem Kavalem
- **Pátek 12. 10. a sobota 13. 10.** – volby do krajských zastupitelstev
- **V druhé polovině října** proběhne výlov požární nádrže ve Vrbně
- **Pátek 9. 11.** – Večer u krbu v Hospodě ve Vrbně – pečení

Svatomartinských husí a zdobení posvícenských hnětýnek se spisovatelem Václavem Malovickým

Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich www stránkách www.kadov.net

v.t.

Veřejná sbírka a koncert ve prospěch opravy historických varhan v Kadově

V sobotu 28. července 2012 jsme společně s Římskokatolickou farností Blatná uspořádali v pořadí již 5. koncert duchovní hudby v kostele sv. Václava v Kadově.

Po uspořádání 1. koncertu v roce 2008, za který jsme zaplatili honorář ve výši 10 000,- Kč, jsme byli trochu v rozpacích, zda pokračovat dále. Poté jsme ale založili veřejnou sbírku se zaměřením na opravu varhan. Ve prospěch veřejné sbírky pomohla v roce 2009 uspořádat Novo-

roční koncert i paní Dana Šimáčková, kadovská rodačka, se Základní uměleckou školou Klementa Slavického v Praze v kulturním středisku U Koruny v Radotíně. Výtěžek z tohoto koncertu, stejně jako výtěžek ze všech následujících koncertů v kadovském kostele, byl poukázán na konto veřejné sbírky u České spořitelny č. 0578065329/0800, kde

je k dnešnímu dni již 111.139,- Kč. Šťěstím pro nás byla nabídka pana Mgr. Aleše Kaňky, zástupce ředitele Pražské konzervatoře, na seznámení s členy sboru SEOUL ORATORIO z Jižní Koreje a jejich ředitelem panem Choiem. Tito byli našim kostelem a varhanami natolik uneseni, že nabídli uspořádání koncertu na podporu opravy varhan. Od té doby každým rokem účinkují zdarma, pouze za malé občerstvení, se svými českými kolegy z pražské konzervatoře v druhé polovině července v kostele sv. Václava v Kadově. Jinak většinu léta vystupují v koncertních sálech v Praze nebo např. v Rudolfinu. V letošním roce se nám podařilo i s 10.000-ovým vkladem našich přátel z Jižní Koreje vybrat 20.011,- Kč, což je dozajista skvělé. Nyní činíme další kroky k získání více finančních prostředků či dotací, abychom náš skvost dokázali opravit.

Děkujeme všem, kteří přišli na koncert a přispěli a všem, kteří se přispět chystají. Zároveň děkujeme panu faráři Heřmanu Fritschovi za výbornou spolupráci a vstřícnost, Mgr. Alešovi Kaňkovi za skvělou organizaci celého koncertu a všem účinkujícím. Další velký dík patří všem, kteří nám pomohli při zajišťování koncertu a občerstvení.

v.t.

Divadélka v Poli

5. srpna divadlo Kapsa z Andělské Hory u Karlových Varů

Zřícenina hradu s vesničkou pod ním, kde se točila Balada pro banditu. Ve stodole Hospody «na statku» v Poli sehrána pohádka O Jankovi a jeho zvířátkách. Pohádka zaujala i dospělé, jen někteří odpočívají zmožení sluncem.

Divadla pro děti děláme více než 10 let, možná už 15. A jsou vždycky dobře navštěvovaná, déšť - nedéšť. Udržujeme základní vstupné 1,-Kč

Plno lidí sedí venku před stodolou... tatínkům plná stodola nevaří.

a sháníme dobré lidi v dobrých firmách, aby nám pomohli. Nejde to moc snadno. Sponzorům děkujeme.

Václav Běhavý

BESEDY, KTERÉ JINDE NEUSLYŠÍTE:

- 28.09. Svatováclavské rybí hody aneb „Rybí ůami vaří MaMi“
- 12.10. Šumava jako malovaná se známým fotografem Janem Kavalem
- 09.11. Pečení Svatomartinských husí a zdobení hnětýnek se spisovatelem Václavem Malovickým
- 01.12. Vánoční výstava tradičních i netradičních dekorací.
Pozor, sobota v 15,00 hod.
- 14.12. Národní parky Ameriky – druhá část s fotografem panem ing. Kortusem

Změna programu vyhrazena, pokud není uvedeno jinak, vstupné je dobrovolné, občerstvení zajištěno. Rezervace míst a informace na tel. 724119332, nebo na www.vrbně-ubytování.cz I vy si můžete náš sál zadat pro svojí akci.

Moje první návštěva Vrbná

Psal se rok 1943 a byl jsem osmiletý klouček z Hulína. Žili jsme v Protektorátu Čechy a Morava, doba pod německou nadvládou byla těžká, probíhala druhá světová válka. Proč vlastně ten klouček tehdy cestoval takovou dálku z Moravy až do Vrbně?

Ve Vrbně žila a hospodařila už v 19. století rodina mojí maminky Alžběty. Když skončila 1. světová válka, tak to bylo děvče na dvádání. Jak mi později vyprávěla, všichni chlupci z okolí, které znala, museli do té války jít a nikdo z nich se nevrátil, jen jeden jako těžký invalida. Hospodářství měl později převzít maminčin bratr a tak se Bětka vydala na službu v Čechách, na Moravě i na Slovensku. Právě v Košicích se seznámila s mým otcem, který tam byl na vojně, a usadili se pak v Hulíně, kde měl otec jako kovář práci.

Když jsem já rozum bral, tak už děda byl po smrti, babička na vej-

Náves ve Vrbně, z archivu Stanislava Trávníčka

minku a ve Vrbně hospodařila rodina mého strýce Václava. A právě tomu se stalo, že mu při řezání dřeva v půli podzimu „odešlo“ na pile to nejpotřebnější, ocelový ozubený kotouč, a že ho nemohl nikde sehnat. A protože v Hulíně byla továrna na výrobu všech možných řezacích nástrojů, došlo k dohodě, že ten kotouč koupíme a dodáme do Vrbna. Kotouč to byl náramný, snad půl metru v průměru, a měl i svou váhu. Poslat se nedal a tak se rodina domluvila, že s ním maminka zajede do Vrbna a já pojedou s ní. Byl zabalen do pevného papíru (ale zuby se po cestě stejně prokousaly ven) a dal se nést jen díky prostřednímu otvoru.

Vyjeli jsme z Hulína ráno v 7 hodin a jako lidé neoplyvající penězi jsme celou cestu až do Blatné absolvovali osobními vlaky (jeli jsme i přes Německo – Zábřeh na Moravě byl v Německu), několikrát jsme přestupovali a do Blatné jsme přijeli až za tmy. Poslední částí naší cesty byla pěší túra do Vrbna.

Naštěstí nebyla tma úplná a dovedli jsme cestu rozpoznat, prostě vlevo temný les, vpravo také a naše cesta je mezi nimi. Jak jsme tak šli, ožily v mamince vzpomínky a vyprávěla mi o svém životě ve Vrbně, o zajímavém a krásném okolí, o rybnících a lesích. Dnes a zde se to zdá neuvěřitelné, ale já jsem do té doby žádný rybník nikdy neviděl a v lese jsem byl jen jednou, tak přede dvěma lety při výletu na Hostýn (ve velmi širokém okolí Hulína nebyl žádný rybník ani les). Moc se mi líbila jména rybníků, o kterých mi maminka vyprávěla - Velká Kuš, Malá Kuš, Nadymač, Pálenec, Žabinec, ale nejvíc mě v tom vyprávění zaujal rybník, který nazývala Stržák, že je uprostřed lesa a vypadá velmi tajemně (všechny tyto rybníky jsem po letech navštívil). Někdy uprostřed cesty ukázala maminka doleva a řekla: „Tam za lesem je Mračov“ a za chvíli ukázala zase vlevo a dodala: „Toto byl náš les.“ Mně to tehdy přišlo úžasné, že někdo může vlastnit les, to byla pro mne novinka.

Náhle ožívám. Vidíme obrysy prvních domků, docházíme do vesnice, ale tma je snad pořád stejná, jen občas nás zdraví mdlé světélko v některém okně. (Ve Vrbně tehdy ještě nebyla elektrina a okupační správou byl vydán příkaz k zatemňování oken, ten jsme v Hulíně museli přísně dodržovat.)

A už jsme na návsi s rybníčkem pro husy, ke strýcovým vratům je jen pár kroků. Za vraty štěká pes, hlídač, musíme počkat. Přivítání – strýc, teta, sestřenice, bratranec, babička, vidím je všechny poprvé v životě. Posezení a večere při petrolejové lampě. Klíží se mi oči, ale ještě se musím před spaním vyčurat. Kadibudka je však kousek dál na dvoře a po dvoře pobíhá hlídač a tváří se na mne nevrle. Takže jsem dostal doprovod.

Ráno piju opravdové mléko, to z domova neznám, ani krávy ve chlévě jsem vlastně nikdy předtím neviděl. (Válečné příděly odstředěného mléka byly velmi malé, já jako dítě jsem sice měl na potravinových listcích mléka relativně nejvíce, ale doma jsem trval na tom, jako beran, aby měli všichni členové rodiny stejně, a tak jsem doma mléko pil velmi zřídka, i když jsem je měl velice rád, a vařila se pro všechny bílá káva.) Poznávám i další lahůdky – máslo, med, domácí chleba, ochutnávám škvarek a už si ani nevzpomenu, co všechno bylo pro mne tehdy nové.

Druhými vraty se ze strýcova dvora vycházelo na „Vršek“. Tím Vrškem jsem byl nadšený – malá travnatá stráž s ovocnými stromy a s jedním obrovským zaobleným kamenem, který jsem si oblíbil i při mých pozdějších návštěvách. Nahoře na Vršku mě přivítal malý, milý a příjemný strýcův lesík.

Návštěvníci z Moravy byli tehdy pro Vrbno atrakcí a tak si mě někteří místní zvědavě prohlíželi. Teta mi pak s tajemným úsměvem pověděla, že i zdejší kovář pan Veselý je z Moravy. V té době mělo Vrbno ještě

hodně obyvatel, fungovala tu i hospoda.

Naše návštěva však mohla být jen krátká, doma čekaly slepice, králíci a zahrádky ještě s částí sklizně a také samozřejmě můj táta a starší bratr, kteří teď museli hospodařit sami, bez nás. Ještě jsme však vykonali některé návštěvy, hlavně ve mlýně Kuši, kde hospodařil mamincin strýc Vojta. Pěkně nás přivítali a pak nám také předvedli, že svítí elektrinou, kterou si sami vyrábějí pomocí vodního kola. Rybník Velká Kuš se svým ostrůvkem na mne velice zapůsobil svou rozlehlostí a pěkným okolím. Tehdy už jsem věděl, co to byly kuše, a tak jsem si představoval, že k přestřelení Velké Kuše by byla zapotřebí opravdu velká kuše. Také jsme navštívili hřbitov v Kadově, kde byl hrob mého dědečka, a mám pocit, že jsme zašli i do Zaboří, ale to už nevím proč.

Byla to opravdu příliš krátká návštěva v příliš špatné době, tak jsem ani neměl šanci naplno vychutnat kouzla zdejší krajiny. Proto když jsme odjížděli, tak jsem měl takové tiché přání, někdy se sem vrátit v létě a na více dní. To se mi pak po válce skutečně splnilo.

Ještě pár vět k dokreslení oné doby. Když jsme se vraceli domů, tak jsem chtěl v Praze nastoupit do prvního vagónu za lokomotivou, že je prázdný, v dalších už bylo plno lidí. Ale nenastoupili jsme tam. Maminka věděla, že k vlaku někdy přilétají „koltáři“, anglická nebo americká letadla, která usilují o likvidaci lokomotivy, ale občas se netrefí a odnese to první vagón. Také jsem si všiml, že náš vlak končí otevřeným nákladním vagónem s německými vojáky a protiletadlovými kulometry a rychlopalnými děly.

A ještě poslední epizodka. V té době bylo velice nebezpečné bavit se s cizím člověkem o válce a okupaci, mohl by to být „kolaborant“ nebo prostě udavač (nebylo jich málo) a pak by mohlo jít i o život celé rodiny. To jsem tehdy dobře věděl i já, a proto mě ta poslední epizodka tak překvapila. Vyjeli jsme z „Německa“, v kupé jsme byli už jen my dva s maminkou a jeden mladý muž. Ten najednou vstal a řekl nám: „To není protektorát, to je protentokrát.“ Tehdy jsem obdivoval jeho odvalu.

Po dlouhé cestě jsme šťastně dojeli domů a zbylo mi plno vzpomínek; o některé z nich jsem se s vámi podělil.

Stanislav Trávníček

Rybářské závody ve Lnářském Málkově

I v Málkově bylo opět živo! Dne 11. 8. 2012 se konal již druhý ročník Rybářského dne, který pořádali místní hasiči. Jako všechny předešlé akce i Rybářský den se velmi vyvedl. I když samotných závodníků bylo jen 11, podpořit je přišlo mnoho fanoušků, někteří závodníci měli dokonce

své fankluby. J. Vítězem se stal pan Libor Fořt, druhé místo obsadil pan Václav Prokopius a třetí pan Josef Kratochvíl.

Všem moc děkujeme za účast a vítězům ještě jednou srdečně gratulujeme. Také moc děkujeme za sponzorské dary, ze kterých byli účastníci závodů po zasluhách odměněni.

Jak už se stalo našim dobrým zvykem i tentokrát vás srdečně zveme na další plánované akce:

- Dne 20. 10. se bude konat setkání občanského sdružení Přátel Lnářského Málkova
- Dne 10. 11. se bude konat „První Málkovská tancovačka“, pořádá o.s. Přátelé Lnářského Málkova

Loučení s prázdninami

Dne 8.9.2012 se v naší obci uskutečnilo loučení s prázdninami. Zúčastnili se malí i velcí. Společně jsme si zazpívali a zavzpomínali. Počasí nám přálo.

Text: Občanské sdružení „Přátel Lnářského Málkova“
Foto: Věra Buřičová

rozděleny. Kniha by takto šla vytisknout, ale hrozilo, že nebude tak kvalitní, jak všichni z nás čekali. V tuto chvíli nás tak trochu začínal tlačit také čas. I tehdy se však našlo řešení v podobě ochotných lidí. Slovo dalo slovo a kniha dostala ještě jednu grafickou úpravu, tentokrát od profesionálního grafika, který zároveň zpracoval grafický návrh desek knihy. Znovu se rozběhl maratón akcí, které bylo nutné zajistit a ve formě nových podkladů dodat grafikovi. No, jednalo se spíše o sprint, aby se vše časově zvládlo.

Dobrá věc se podařila a kniha „Naše Kocelovice“ spatřila světlo světa v požadovaném termínu. Aby však kniha neležela na nabídkovém stole pro účastníky se rodáky osamocena, bylo dohodnuto, že bude pořízena série zápalek s nálepkami vztahujícími se k naší obci. Dále pak po vzoru okolních obcí byly pořízeny keramické hmečky a zvonečky, opět s motivy symbolizujícími obec Kocelovice.

Ke srazu rodáků bylo směřováno také vylepšení vzhledu obce. Opraven a údajně doplněn byl pomník padlých z první světové války, který je umístěn u budovy bývalé školy. Vyčištěn a opraven byl také vedle stojící křížek. Zrestaurována byla pamětní deska věnovaná Jaroslavu Průchovi, která je umístěna na budově bývalé školy v naší obci. Rekonstrukcí prošla i místní hospůdka, je sice pravdou, že opravy se prováděly v souvislosti s nástupem nové nájemkyně, posloužila zároveň při srazu rodáků. Oprava hospůdky byla pojata doslova a do písmene od podlahy. Byly demontovány radiátory ústředního topení, aby bylo možné spravit opadávající omítku. Opravena byla elektroinstalace, výčepní pult. Celá hospůdka, včetně chodby, skladu a toalet byla vymalována. Natřeny byly trubky topení. Na podlahu do šatny bylo položeno nové lino. V naší hospůdce již tedy neplatí, jak se zpívá v jedné písničce: „...“, hospůdka začouzená ...“. A aby u nás teklo pivo „jako křen“, bylo pod výčepní pult nainstalováno nové chlazení. Na opravě hospůdky se podíleli především místní a patří jim za to dík.

Přehlédnout jistě nešlo také změny, kterými prošel náš společenský sál, kde se samotné setkání rodáků a přátel obce uskutečnilo. Došlo k propojení dvou sousedících místností. V bývalé třídě byly provedeny nové omítky, položena nová parketová podlaha. Opravena byla elektroinstalace, včetně výměny osvětlovacích těles. Pódium bylo přemístěno, byl pořízen barový pult. Opravou takzvaně „z gruntu“ prošly toalety. Zde se začalo výměnou vodovodních a odpadních rozvodů, vyměněny byly zárubně včetně dveří. Toalety byly nově obloženy, položena byla nová dlažba a nainstalována byla nová sanitární keramika. Také do spojovací chodby byla položena nová dlažba. Třešinkou na dortu bylo pořízení menšího mosazného zvonu, který nahradil původní školní zvonek.

Vše bylo tedy na setkání rodáků a přátel obce připraveno. Zbývalo jen zpracovat pozvánky na setkání samotné a zajistit jejich distribuci, což se také podařilo. Čtrnáct dnů před srazem samotným začaly každodenní přípravy a vše směřovalo do finále. Opět se našli nadšenci, kteří byli ochotni pomoci a udělat něco pro dobrou věc. Přípravovaly se stoly a židle, část jich bylo nutné zapůjčit v sousední obci. Sál byl vyzdoben obrazy s místní tematikou, na pódium byly umístěny obecní symboly, prapor a znak. Nechyběla ani květinová výzdoba.

V sobotu po poledni kocelovické ženy přinesly a na stoly rozmístily pouťové koláče a cukroví. Nyní již opravdu bylo vše připraveno a nezbývalo nic více, než přivítat první přicházející hosty.

Oficiální část byla zahájena nástupem tří harmonikářů. Moderátorka seznámila přítomné s tím, co je čeká a nemine. Následoval krátký projev starosty a představení obecního znaku, kdy autor návrhu vysvětlil význam jednotlivých symbolů. Autorka knihy pohovořila o jejím vzniku a následovalo vyprovození knihy na cestu mezi čtenáře. Tím byla oficiální část setkání rodáků a přátel obce Kocelovice vyčerpána a následovala volná zábava, která při muzice trvala až do pozdních nočních hodin, pro některé dokonce až do časných ranních hodin. Podle prezenčních listin a doplňujících odhadů se srazu zúčastnilo přes dvě stě lidí, což jistě

KOCELOVICE

Kocelovice a setkání rodáků

V sobotu 25.8.2012 se uskutečnilo 5. Přátelské setkání rodáků a přátel obce Kocelovice. Navázalo tak na čtyři předchozí. Vždy po deseti letech se u nás sejdou rodáci a přátelé naší obce a proberou, co se událo od doby, kdy se viděli naposledy.

Jak jednoduché toto napsat, málokdo si však dovede představit, co vše se za tím skrývá. Dlouhá doba příprav, spousta času, který tomu věnovali lidé, kteří jsou ochotni udělat něco pro své sousedy, kamarády a známé. Přípravy začaly dříve než před rokem. Již tehdy se zrodila taková malá myšlenka „shromáždit a poskládat informace o naší obci“. Velice tiše se hovořilo o tom, že nejlepší by bylo navázat na dva předchozí výtisky informací o dění v Kocelovicích a vydat knihu.

Prvním krokem za úspěchem této myšlenky bylo nalézt někoho, kdo si celou tuto záležitost vezme za svou a bude se jí věnovat. Musím přiznat, že tento úkol nebylo, díky kronikářce naší obce, zase až tak složité splnit. Pak již zbývalo jen shromáždit materiály, pořídit aktuální fotodokumentaci z obce a okolí. Materiály poskládat, proložit aktuálními fotkami a doplnit textem. Provést jazykovou a grafickou úpravu. S taktó zkompletovaným materiálem navštívit nějakou tiskárnu, která vše vytiskne. A hotovo. Jak prostě!

Občané Kocelovic začali přebírat prachem pokryté fotky, časem zašlé dokumenty, další a další písemnosti, které měly a mají co říci o naší obci. Pročítaly se staré zápisy z jednání orgánů obce, navštěvovaly se různé instituce, kde se předpokládá výskyt nějakých informací o obci. Do shromažďování dokladů byli zapojeni také lidé z okolních měst a obcí, kteří mají ke Kocelovicím nějaký vztah. Po obci a jejím okolí se začali pohybovat lidé s jednoduchou fotodokumentací technikou, kterým šli v patách jiní, kteří se fotografování věnují více než amatérsky. Cílem všeho tohoto snažení bylo získat co nejvíce obrázků, aby výběr byl vskutku široký. Pak již autorka začala skládat střípek ke střípku, obrázky prokládala textem a všemu tomu dávala logický ráz, aby hezky navazovalo jedno na druhé. Tak vznikal odstavec za odstavcem a stránka za stránkou, až jich bylo včetně obrazových dvě stě čtyřicet osm. Následovala jazyková a grafická úprava a vše bylo završeno převodem do formátu pdf.

Při výběru tiskárny padla volba na příbramskou tiskárnu, která je vskutku fabrikou na knihy. Zde se objevil první větší problém. Některé starší fotografie byly v malém rozlišení, řádky textu byly špatně

svědčí o tom, že se k nám do Kocelovic rodáci rádi vrací.

Následující den, tedy v neděli při mši svaté v kostele svatého Bartoloměje, byly obecní symboly, tedy znak a prapor, vysvěceny. Odpoledne se potom ještě u hospůdky uskutečnilo hudební vystoupení a tím bylo 5. Přátelské setkání rodáků a přátel obce Kocelovice definitivně ukončeno.

Všichni, kdo se na přípravě a realizaci tohoto setkání podíleli, věří, že se Vám setkání alespoň trochu líbilo a že se budete těšit na setkání příští. Pokud je tomu alespoň z části tak, pak úsilí, snaha a práce realizačního týmu měla smysl a nikdo jí jistě nelituje.

Co napsat závěrem?

Patří se a zde je to jistě na místě více než kdekoliv jinde, poděkovat za snahu a odvedenou práci. Jistě jste si všimli, že v předchozích řádcích není uvedeno jedno jediné jméno, to proto, abych čistě náhodou na nikoho nezapomněl.

Děkuji tedy všem, kteří se na přípravě 5. Přátelského setkání rodáků a přátel obce Kocelovice podíleli, hluboce si vážím a cením jejich pomoci.

Tím však kulturní život v naší malé vesničce pro letošní rok neskončil. Myslím, že za všechny členy realizačního týmu již nyní mohou slíbit ještě jedno malé překvapení na některý sychravý podzimní večer. Víc už dnes opravdu neprozradím, snad jen to, že o všem budete včas informováni.

Ing. Karel Lukáš, starosta obce

Ze společenské kroniky Obce Kocelovice

V červenci a srpnu oslavili významné narozeniny tyto kocelovické občanky a občané:

V červenci se dožil pan Josef Diviš 83 let

a jeho paní Marie Divišová oslavila v srpnu 76 let.

V srpnu oslavil pan Václav Jánský životní jubileum 70 let,

Všem oslavenčům gratulujeme a přejeme hodně zdraví, elánu a spokojenosti do dalších let.

LAŽÁNKY

Malé ohlédnutí – co se u nás v Lažánkách „událo“ a několik fotek k tomu

Vystoupení dětí - A. Třeščíková, L. Bigasová, D. Matoušková, N. Šperlíková, P. Třeščíková, D. Majer, A. Matoušková

volní hasiči s přispěním všech místních. Novinkou tohoto ročníku bylo doprovodné vystoupení dětí. Skladbu s nimi se cvičila pí Jana Šperlíková a cvičení mělo veliký ohlas, tak se pro velký

Koncem července (28. 7. 2012) se v Lažánkách sjelo hodně hasičů a hasiček z dalekého i blízkého okolí, aby předvedli svoje dovednosti v požárním sportu na „Memoriálu Václava Křivance“. Počasí se vydařilo, vůně klobás a bramboráku se linula cvičištěm a o občerstvení se staraly jako obvykle místní ženy a dívky. O úpravu cvičiště se postarali místní dobro-

Zrekonstruovaná stará stříkačka

Počasí červenci a v srpnu 2012

Červenec 2012 byl teplotně přesně v normálu (17.5 st.C normál 1976 - 2010, průměrná teplota byla 17.5 st.C), srážkově byl mírně nadnormální (napršelo 105.8 mm, normál je 81.3 mm), sluneční svit byl slabě podnormální (212.6 hod. nasvítilo, normál je 233.8 hod). Bylo pouze 8 letních dnů (teplota 25.0 st.C a více), žádný tropický (30.0 st.C a více). Téměř každý den se vyskytovaly dešťové srážky, bylo nezvykle mnoho bouřek, ale byly většinou slabé a vzdálené a nenadělaly žádné škody (ani na naší elektronice). 2. a 5.7 se vyskytlo slabé krupobití, též bez škod. Nejvíce napršelo 3.7. - 21.4 mm, což je 21.4 litrů vody na metr čtvereční. Souhrnně lze říci, že červenec 2012 pro prázdninové radovánky moc příznivý nebyl a vzhledem k suchému květnu ani s houbami to nebylo to pravé.

Srpen 2012 s průměrnou teplotou 18.0 st.C byl o 1.0 st.C nad normálem, srážkově byl výrazně nadnormální (115.4mm proti normálu 78.5 mm), sluneční svit byl slabě nadnormální (258.2 hod proti normálu 226.5 hod). Byly dva tropické dny, nejvyšší teplota byla naměřena 20.8. 35.1 st.C, což je rekordní hodnota pro tento den od r. 1975, kdy bylo zahájeno měření. Maximální teplota 38,1 st.C z 27.7.1983 překonána nebyla. Bylo 14 letních dnů. Na vysokém úhrnu srážek se podepsal předposlední srpnový den, kdy za 24 hodin napršelo 42.2 mm vody. Jinak by byl srpen srážkově slabě pod normálem. Bouřky byly opět slabé a nenadělaly žádné škody. Srpen byl v souhrnu příznivější než červenec a tak jsme si mohli užívat letní pohody daleko více než v červenci i když houby také prakticky nerostly. Snad se to zlepšilo po výrazném dešti z konce srpna v září.

1.9.2012

Vladimír Kovář

vedoucí meteorologické stanice v Kocelovicích

Družstvo Lažánek - zleva V. Křivanec, J. Halaburda, J. Křivanec, M. Klecán, O. Lexa, J. Hála, J. Stach, M. Práší

úspěch cvičilo dvakrát. Sbor dobrovolných hasičů v Lažánkách se pochlubil nově opravenou „starou“ stříkačkou, kterou získalo darem od firmy Agro Blatná. Mnoho hodin strávených na její obnově – zvláště panem Václavem Křivancem – se vyplatilo. Stříkačka zářila a přímo se skvěla pod zraky obdivovatelů. Cvičení se vydařilo, naši sice nevyhráli, ale atmosféra byla skvělá. Cvičení bylo zakončeno tradičním závodem ve štafetovém pití piva o pohár starosty (tam jsme se jako Lažánky pochlapili) a večerní zábavou pod širým nebem.

Z dalších novinek

Snad jen to, že obec žije „normálním“ životem. Měli jsme zde svatbu, narodil se nový občánek (holčička), zvětšil se počet obyvatel a je tu konec léta a s ním školní povinnosti. Chystáme se na podzimní výlet na Šumavu, připravujeme posvícenskou zábavu. Pomalounku polehounku je tu podzim. Hezké dny všem přejí Lažánky.

Text: Dagmar Hálová

Foto: ak. malíř Jan Hála

LNÁŘE

Svatební obřady na zámku Lnáře

Zámek Lnáře je velmi vhodným a vyhledávaným místem k uspořádání svatebních obřadů a to nejen díky unikátnímu Velkému sálu, zámeckému parku, ale také jedinečné možnosti prožít si zde svůj velký den celý včetně hostiny, ubytování nebo také svatební noci v jednom ze tří historických apartmánů. Svědčí o tom i letošní rekordní zájem snoubenců a také počet uskutečněných svateb. Velký nárůst nastal i v počtu církevních svatebních obřadů v zámecké kapli sv. Josefa, která skýtá možnost spojit svátost manželskou s důstojným prostředím barokního zámku. Svůj podíl na tom jistě má i velmi vstřícný přístup kasejovické farnosti, kdy je možné si zvolit nejen svého oddávajícího kněze, ale také vybrat vlastní termín svatby. Zájemcům o svatby v r. 2013 bude od října do dubna opět umožněno si prostory zámku nejen nezávadně prohlédnout při tzv. svatebních prohlídkách, ale také získat organizační informace, kontakty na další doprovodné služby apod. O jejich konání je možné se informovat na tel. 603 396 457

nebo internetových stránkách zámku Lnáře: www.lnare.cz/zamek

m. u.

Mateřská škola ve Lnářích přivítala děti v novém prostředí

Po celou dobu uzavření MŠ o hlavních prázdninách se v naší školce pracovalo. Proběhla celková rekonstrukce sociálního zařízení pro děti. Stará umyvadla a záchůdky byly vyměněny za nové, přibyl sprchový kout, nová dlažba s obklady, poličky s věšáčky, termostatické baterie a jiné doplňky. Vše je sladěno v teplých, veselých barvách. A tak jsme mohli přivítat děti v novém, pěkném a příjemném prostředí. Poděkování tímto patří zřizovateli mateřské školy Obci Lnáře a Zemědělskému družstvu Lnáře.

V pondělí 3. září 2012 jsme přivítali 7 nově zapsaných dětí, celkem má naše jednotřídní školička v tomto školním roce 28 dětí. Slavnostní zahájení proběhlo za účasti rodičů nových dětí a starostky obce p. Stanislavy Maškové, která všem popřála úspěšný školní rok.

Naše mateřská škola má velmi blízko k přírodě, proto také školní vzdělávací program, pod názvem „Putování s krtkem“, je zaměřen na přírodu a zdravý životní styl. Vychází z podmínek naší

školky, z přirozeného pohybu, her a koloběhu střídajících se ročních období. Mottem našeho Školní vzdělávací program (= ŠVP) je citát J.A. Komenského: „Láska k přírodě by se měla vštěpovat dětem v rodinách i ve škole jako jedna z nejvzácnějších vlastností člověka“. ŠVP doplňuje program zaměřený na environmentální výchovu pod názvem „Máme rádi naši Zemi“ a program zaměřený na prevenci patologických jevů „Já a moje zdraví“. Kromě těchto programů probíhají ve školce i další aktivity: logopedická prevence, hry s keramickou hlinou, dny setkání rodičů s dětmi v MŠ a mimoškolní akce školy. Mezi nejoblíbenější patří společné výlety, divadla a plavecký výcvik se Základní školou Lnáře.

Věříme, že se bude v naší školce všem dětem líbit a budou zde spokojené. Přejeme jim hodně pěkných zážitků, radosti a pohody.

Za MŠ Lnáře Alena Mašková

Zámek Lnáře

Termíny svatebních obřadů v r. 2013

30. března, 27. dubna, 18. května

Svatební termíny pro měsíce červen až říjen budou zveřejněny na www.lnare.cz/zamek během září.

Termíny církevních svatebních obřadů lze domluvit individuálně.

Výstava jirín

Stalo se krásnou tradicí, že koncem srpna v sudý rok vystavuje pan Svatopluk Masopust své jiriny ve Tvrzi Lnáře. V lichý rok vystavuje své růže v Čimelicích.

SOB uspořádal konferenci „Jak se žije na venkově...“ tak, aby její účastníci měli možnost v rámci doprovodného programu posoudit, jak se žije na venkově s touto tradicí. Pan Masopust nám vyšel vstříc a výstavu připravil o den dříve. Děkujeme.

Kdo jste letošní výstavu jirín z jakéhokoli důvodu nestihl, nenechte si ji ujít za dva roky.

Radka Vokrojová

Výstava jirín pěstitele a šlechtitele Svatopluka Masopusta, foto Lukáš Vokroj

MAČKOV

Turnaj ve stolním tenise v Mačkově

Dne 25.8.2012 se v mačkovské klubovně hasičů uskutečnil již druhý ročník turnaje ve stolním tenise, který zároveň slouží jako rozloučení se s prázdninami. Turnaj byl určen všem věkovým kategoriím. Ceny do soutěže věnoval p. Jiří Kubát, kterému bychom chtěli touto cestou

ještě jednou poděkovat. Okolo druhé hodiny se nakonec sešlo 7 dětí a 8 dospělých. Vzhledem k malému počtu dětských účastníků bylo organizátorem závodu rozhodnuto, že turnaj bude systémem „každý s každým“. Z toho pak vyjdou první čtyři nejlepší, kteří se utkají o medailové pozice. V kategorii dospělých byly vytvořeny dvě skupiny po čtyřech, z nichž postupovali do závěrečných bojů vždy dva nejlepší. Jako nejkrásnější zápas bylo finále v dětské kategorii,

kde se utkal František Kaiser s Ondřejem Míkou. V dospělé kategorii nakonec došlo k velmi překvapivému výsledku a to, že se na stupních vítězů objevily dvě ženy, jejichž hra byla neuvěřitelná. Po vyhlášení výsledků a předání věcných cen se ještě konalo tzv. super finále, v němž vyzval z dětské kategorie neporazitelný František Kaiser vítěze dospělé kategorie Jiřího Koláře. Zápas to byl nesmírně dramatický, do poslední chvíle nebylo rozhodnuto o vítězi. Nakonec vítězství na svou stranu získal František Kaiser a ukázal nám všem, že nastupující generace mladých pingpongových hráčů je velmi povedená.

Celkové výsledky:

Kategorie dětí:

1. František Kaiser
2. Ondřej Míka
3. Kateřina Cohnová

Kategorie dospělí:

1. Jiří Kolář
2. Adéla Zahradníková
3. Lenka Cohnová

MYŠTICE

Dvoretické libování – již po páté

Poslední srpnová sobota patří již tradičně divadelnímu festivalu zvanému Dvoretické libování. V letošním roce byla tato trachtace věnována tématicky páře, paření, páření a vůbec všemu, co souvisí se stoletím páry. Více jak tři stovky diváků mělo možnost opět shlédnout celou řadu představení. Průběh celého odpoledne dokumentují následující fotografie (foto: Lukáš Vokroj).

Příjezd principála a duchovního otce Dvoretického libování pana Jiřího Kočárka s chotí, starosty obce Tomáše Koželuha a místostarosty obce Knížete Oldřicha coby kočího historickou bryčkou na slavnostní zahájení „Dvoretického parního libování“ v roce 2012, kdy se libovalo ve století páry s párou, v páře i pod párou

Principál divadelního spolku Alzhajmr Jiří Kočárek, jeden z hlavních organizátorů Dvoretického libování, vše připravoval a zorganizoval plně v duchu hesla „Dvoretice sobě, Dvoretice světu“, jak je napsáno u Velkého oka

Další v programu bylo pohybové divadlo Pulcinela alchymistou, ve které se proměnila jedna ze dvoretických stodol. O toto vystoupení se postaral herec a mim Vladimír Gut a Milada Matyášová.

Předsamotným vyvrcholením divadelního odpoledne, kterým mělo být vystoupení místních a téměř místních ochotníků, byla přednáška panů Kočárka a Lukáše o tom, jak kupříkladu vzniklo párátka a co to byl parní klistýr. Nechyběly samozřejmě názorné ukázky, při kterých šlo přednášejícím doslova o zdaví a možná i o život. Více fotografií na webových stránkách SOB.

Ve dvoretické Loutkárně (hasičské zbrojnici) se konala dvě odpolední představení Rusalka v pekle aneb, veselé příhody Kašpárka Nezbedy. Vtipné, satirické, rýmované pohádky – nepohádky pobavili všechny velké i malé diváky. Scénář, režie a vodění marionet měli na svědomí manželé Lenka a Jan Kostroumivi

Ing. Arch. Jiří Navrátil, opravář strojů firmy Lorenz z Kroměříže, poslední mechanik firmy, který byl vyškolen ve Vídni, přiblížil na své přednášce posluchačům, jak to doopravdy bylo s Tunguzským neštěstím v roce 1908 a ohnivou mašinou zlepšovatele Parochodova z vesnice Spirituálnoje sjelo na počátku 20. století. Pozorní posluchači se mj. dozvěděli, jak došlo k vyhubení živočicha uňucha tunguzského a k objevení nákrusů parního stroje ze Sibíře v německých a ruských archívech

Na úvod vystoupilo hudební seskupení VZAD z Uzenic. Hrlo návštěvníkům rockové hity minulého století, a to ve složení kapelník Jiří Presl, basová kytara Karel Housa, doprovodná kytara Oldřich Železný, bubny Ivo Bureš, zpěv Milan Milda Vintiška

Divadelní scéna se symbolem Kašpárka, hlavního hrdiny loutkových představení

Divadelní spolek Alzhajmr uvedl světovou premiéru hry „S poctivostí nejdál dojde.“ Hra pojednávala zejména o tom, kterak se na minimálně morálně zcestí dostal Jan Perner, stavitel železnice z Olomouce do Prahy a James Watt, údajný vynálezce parního stroje. Jediným kdo nepodleh lákání velkých peněz a slávy, ke které přítomné osoby sváděl doktor Drát, byl jistý a ve své době neuznaný vynálezce zdravotnických pomůcek uherský drogist Vulkán Kondóm. Děj tohoto kusu by vydal na samostatný výtisk SOBáčku a tudíž jej zde neotiskujeme.

Nedá nám však zmínit závěr hry, ze kterého lze odvodit její podstatu. „... kde je dnes parní stroj? Je nahrazen motory naftovými, benzínovými či elektrickými. Kde je dnes železnice? Jezdí pomalu a se zpožděním. Využívá jí stále méně lidí. Ale vynálezy Vulkána Kondóma jsou dodnes užívány ku naprosté spokojenosti všech, kteří je musejí či chtějí používat.“

Osoby a obsazení: **vypravěč** – Ivan Lukáš, **James Watt** – Ivo Bureš, **Jan Perner** – Jiří Kočárek, **hostinský** – Michal Truneček, **Vulkán Kondóm** – Vladimír Gut, **řidič s mercedeskou** – Miloš, **doktor Drát** – Tomáš Koželuh, **poslíček** – Oldřich Kníže, **kachna Rozárka** hrála sama sebe a na závěr byla sežrána.

Velice pěkně vyvedený Pamětní list na tento den, který byl rozdáván všem zájemcům zdarma, opět maloval pan Jiří Karmazín.

Vzkvétající Dvoretice

Čím jsme starší, tím více se vracíme vzpomínkami do svého dětství. Já jej mám spojené s malou vesničkou, jejíž název mnohým čtenářům tohoto listu nic neříká - Dvoretice. Víška, kde bylo a je 15 domů a o něco více obyvatel, patří a vždy patřila pod Obec Myštice. Ranné dětství na zážitky nic moc. Ve stejném věku jsme tu žily pouze já a sestra, pár starších už bylo na středních školách a ti se záhy rozprchli do světa. Všichni dospělí z vesnice pracovali převážně v družstvu. A život šel dál. Lidí v obci neustále ubývalo, mladí odcházeli a staří umírali. I já se sestrou jsme se vdaly a vracely se pouze na návštěvy rodičů. Trvale obydlených domů bylo čím dál méně.

A co současnost? Je zajímavé, že ani jeden dům zde nechátrá. Každý osiřelý našel svého majitele, i když zde většina trvale nežije. A všechny chaloupky mají velice aktivní obyvatele. Mnohde starousedlíci nemají z chalupáři ty nejlepší vztahy, ale tady tomu tak není. Naopak! Parta lidí, která sem dojíždí na víkendy, se stala hybnou silou v obci a poslední léta společně s místními organizují různé akce. Co se zde odehrálo jen za poslední rok, stálo za to! Vše mi proběhlo hlavou poslední srpnovou sobotu, kdy se na návsi sešlo opět mnoho lidí na «Dvoretickém libování.» Na rozsáhlé výstavě fotografií vzpomínali všichni. Samozřejmě na loňské «libování», které bylo ve znamení všech «koz». Bylo mi tehdy líto všech účinkujících, protože nám neprálo počasí. Přesto i za trvalého deště odehráli i poslední kousek. V době mého dětství byla za naším domem alej švestek a na konci cesty stála mezi dvěma mohutnými lípami krásná malá kaplička. Lípy se stářím vyvrátily a ta druhá pádem zničila i samotnou kapličku. Staré švestky postupně uschly a meze kolem cesty zarostly. Dlouhá léta se nic nedělo, až tu byl nápad! Kaplička se znovu postaví a švestková alej obnoví. Místní obyvatele začali pátrat v soukromých fotoalbech, zda někdo z rodiny nebyl vyfocen tak, aby bylo vidět, jak kaplička přesně vypadala. Přece jenom už uběhlo hodně vody, co byla srovnána se zemí. Ale nakonec se celé dílo podařilo a na stejných základech vystavěl místní zedník Mirek Levý úplně novou. Díky za krásnou práci. Na svátek sv. Václava se v loňském roce konalo žehnutí kapličky a za účasti pana faráře byla sloužena mše. To už se chystala další společná akce - vysazení nových švestek podél cesty ke kapličky. Každý z obyvatel či přátel Dvoretic si je na místě zakoupil a sám též vysadil. Je radost nyní chodit tímto směrem na procházku. A protože bylo od podzimu do letošního léta daleko, musela se najít nějaká další příležitost na společné setkání. Tak se stal 10. březen dnem, kdy byla uskutečněna «veřejná exekuce, čili zabíjačka Pašika Vepře.» Opět velice povedené a všichni rádi vzpomínají. Pálení čarodějnic počasí příliš neprálo, ale dešť nemůže být pro dvoretické překážkou dobré zábavy.

Končí vzpomínání na uplynulý pracovní a kulturní rok v obci a je opět poslední srpnová sobota - «Dvoretické libování.» Užíváme si ho hlavně proto, že je na rozdíl od loňska nádherné počasí. Kdepak bych se v dětství setkala na návsi s tolika lidmi! S mnohými se vůbec neznám. Akce se dostala do povědomí lidí a každoročně přichází další. Jako každý

rok přijel v kočáře taženém koňmi organizátor pan Kočárek s paní a pan starosta OÚ Myštice pan Koželuh, aby se se všemi přivítali. A začíná kulturní program, za který by se nemusela stydět žádná televize. Nejprve jsme si poslechli skupinu „Vzad“, poté jsme shlédli divadelní představení ve stodole u Kočárků a loutkové divadlo manželů Kostrounových v místní hasičské zbrojnici /obě představení musí být předvedena pro velký počet lidí dvakrát/. Ing. Jiří Navrátil alias mechanik firmy Lorenz ukázal na návsi další důmyslný stroj /každý rok jiný/. Jak lze využít páru - to bylo v režii p. Kočárka a p. Lukáše. Samá legrace! A to nejlepší nakonec. Vlastní divadelní hra v plenéru na téma „S poctivostí nejdál dojdeš.“ To se v hospodě sejdou tři vědci z minulých století a dumají nad svými vynálezy. Navštíví je tam jeden «poctivý podnikatel» z toho-to století. Nádherné představení, kdy se každý baví. Je tu konec a já si říkám: kam na ty nápady chodíte, kdy to vymyslíte, kdy nacvičujete, kdy to všechno připravujete? My jen přijdeme a bavíme se. Díky!

Chtěla bych moc poděkovat již výše zmíněným a samozřejmě také jejich kamarádům, kteří na akci vystupují. Též ak. malíři panu Jiřímu Karmazínovi, který na každou akci připraví krásnou pozvánku a pamětní list. A samozřejmě všem obyvatelům Dvoretic, kteří pomáhají vše připravovat a starají se, aby zde bylo hezky. Všem přeji plno dobrých nápadů, hodně zdraví a elánu do další práce. Vždy se sem budu ráda vracet a vzpomínat.

Text a foto, Marie Vokrojová, roz. Kudějová

Pozvánky na další akce v obci

V sobotu 8. září se v zájezdním hostinci U Labutě uskutečnila cestovatelská beseda o Kostarice. Biolog Karel Janoušek poutavým vyprávěním přiblížil za doprovodu mnoha nádherných fotografií život a přírodu této krásné středoamerické země.

Cestujeme po Kamerunu

Dovolujeme si Vás pozvat na sobotu 6. října, kdy nás tentokrát biolog a cestovatel Petr Janšta spolu se svou manželkou Vandou zavedou na černý kontinent. Spolu s nimi navštívíme Kamerun - zemi fascinující tropickou vegetací, vysokými horami i plochou savanou, zemi rozdělenou jazykem na anglofonní a frankofonní část, zemi, kde se tak trochu zastavil čas. Přednáška se bude konat od 20.00 v mážhausu hostince u Labutě v Myštích. Těšíme se na vaši účast.

Výstava chlupatých mazlíčků

V sobotu 20. října od 10:00 proběhne ve Dvoreticích výstava chlupatých čtyřnohých (možno i dvounohých) mazlíčků. K účasti zveme chovatele zejména voříšků, ořechů, plyšáků a dalších „nepapírových směsic, ráci a plemen“.

Vycházka Festival Ptactva
první víkend v říjnu
pořádá ČSOP Blatná

SOBOTA 6.října 2012
od 9:00 v Chobotě u Blatné
rybník Labuť a okolí

podrobnosti na webu
www.csop.cz/blatna

hlavní pořadatel ČSO www.csop.cz bekasina otavní foto Petr Pavlík

PŘEDMÍŘ

Oslavy výročí založení SDH Metly

V sobotu 14. července proběhla v Metlách oslava 80. výročí založení tamního sboru dobrovolných hasičů. Po slavnostním nástupu a projevech starosty sboru dobrovolných hasičů a starosty obce proběhla soutěž hasičských družstev, které se zúčastnilo celkem dvacet družstev včetně tří družstev žen a jednoho dětí. Na prvním místě v kategorii muži skončili Lnáře, na druhém Hajany, na třetím Tchořovice. Domácí družstvo se

umístilo se ztrátou pouhých 6 vteřin na vítěze na krásném 7 místě. V kategorii žen bylo umístění následující: Hornosín, Předmíř a Tchořovice.

Po vyhlášení výsledků následovala volná zábava s hudebním doprovodem skupiny Kudrnáči. Velkým zážitkem bylo vystoupení zpěvačky Bány Basikové, kdy zejména státní hymna v jejím podání v rámci zahájení celé slavnosti zanechala ve všech přihlížejících hluboký dojem. Velký dík patří všem, kteří se podíleli na přípravě a zdárném průběhu celé akce, která končila v ranních nedělních hodinách.

Pouťové posezení v Předmíři

V neděli 19.8. uspořádali členové obecního zastupitelstva ve spolupráci s členy SDH Předmíř tradiční pouťové posezení. Stejně jako v loňském roce se o dobrou náladu postarala Toulavá kapela pod vedením pana Janouška. Krásné letní počasí a bezchybně zajištěné občerstvení paní Muchovou dalo příležitost k pohodovému sousedskému posezení a popovídání, čehož využila valná většina našich spoluobčanů. Sportovní vsuvkou bylo fotbalové utkání „staří versus mladí“, po kterém zaslouženě slavili vítězství se svými příznivci Ti dříve narození.

Ukončení provozu ochodu v Předmíři

Bohužel, ke konci srpna došlo k ukončení provozu obchodu v Předmíři dohodou na žádost stávajícího nájemce. Zastupitelstvo dočasně sjednalo služby pojizdné prodejny pana Houdka z Horažďovic a situaci ohledně obchodu bude nadále řešit.

Kurz kreslení

V druhé polovině srpna se na sále kulturního domu v Předmíři uskutečnil pod vedením paní Jílkové kurz kreslení pravou mozkovou hemisférou. Nevelká účast byla vyvážena nadšením zúčastněných. Do kurzu patřilo příjemné povídání a například i cvičení, kterým se pravá mozková hemisféra posiluje. Všem se nám kurz moc líbil. Pod příspěvkem je ukázka toho co lze po kurzu nakreslit.

V těchto dnech oslavili, nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Houdková Božena (79), Hlínová Helena (78),
Nepodal Jaroslav (78), Uřešová Marie (73),
Trnková Marie (72), Klingorová Magdaléna (70),
Halama Josef (65), Masec Francisc (60).
Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme
a přejeme do dalších let stále zdraví a mnoho
životních radostí.

Bc. Pavel Karlík, starosta obce

RADOMYŠL

Dlouho očekávané „RUD“ bylo schváleno!

V srpnu podepsal prezident republiky novelu zákona o rozpočtovém určení daní (=RUD), která posiluje příjmy menších sídel na úkor čtyř největších měst. Menší města a obce by měly dostat navíc celkem asi 12 miliard korun, naopak čtyři největší města přijdou asi o 1,1 miliardy. Praha by měla podle novely přijít ročně o 650 milionů korun, Brno o 203 milionů, Ostrava o 158 milionů korun a Plzeň o 90 milionů korun. Menší obce a města dosud dostávají v průměru 6.800 korun na jednoho obyvatele. Změnou zákona se to má zvýšit v průměru na zhruba 9.000 korun.

Městys Radomyšl, který doposud patřil k těm nejvíce diskriminovaným, by si měl od roku 2013 výrazně polepšit a to ze současných 7.300,- Kč na 1 obyvatele na 10.200,- Kč na 1 obyvatele. Měli bychom profitovat z nárůstu počtu obyvatel a počtu dětí ve školách, což je nový ukazatel pro výpočet RUD. Díky bytové výstavbě dochází v posledních letech také k nárůstu daně z nemovitostí, která je 100% příjmem městyse. Na druhé straně dojde v souvislosti s novelou RUD ke zrušení některých příjmů jako na školství apod. Přesto můžeme předpokládat od roku 2013 roční navýšení daňových příjmů kolem 3.000.000,- Kč, samozřejmě za předpokladu, že nedojde k poklesu výkonnosti české ekonomiky. Navýšení daňových příjmů bychom rádi využili na realizaci investičních záměrů jako je rekonstrukce koupaliště, Sokolovny, vybudování sítě a komunikací k nové bytové zástavbě a u bytovek nebo na revitalizaci zeleně. O prioritách na další období budou jednat zastupitelé koncem roku 2012.

Ing. Luboš Peterka, starosta

Modernizace ČOV byla úspěšně dokončena

Dne 20.8.2012 byla stavební firmou SWIETELSKY předána bez závad stavba „Modernizace ČOV v Radomyšli“. Byl zahájen zkušební provoz, který bude trvat jeden rok a pak bude stavba zkolaudována. Na celkovou cenu ve výši 14.981.219,- Kč bez DPH jsme získali dotaci od Ministerstva zemědělství ČR ve výši 8.240.000,- Kč a od Jihočeského kraje 1.310.000,- Kč. **Slavnostní zahájení zkušebního provozu se uskuteční ve středu 3.10.2012 od 16.00 v areálu ČOV. Součástí programu bude prohlídka ČOV s odborným výkladem a občerstvení včetně ochutnávky burčáku.**

Motosraz Radomyšl 2012

Program srazu byl ve své formě stejný jako každý rok, mění se jen kapely a trošku soutěže.

Letos si to účastníci rozdali ve sprintu pomalosti, slalomu na Segwayi a mototriatlonu. Vyjíždka v sobotu od 13 hodin byla zkrácena vzhledem k tomu, že v okolí se jely 4 RZ Rallye Agropa Pačejov. Cílem byl bar Forbes ve Strakonících. V pátek vystoupily kapely Metalmor z Kard. Řečice, rokenrolloví The Rocket Dogz z Prahy, Krypton - hard and heavy z Protivína.

V sobotu: skáčko SKAVARE z Konst. Lázní, Sex Deviants - punk z Rokycan, bigbeatová legenda ABRAXAS a Herdek Filek ze Strakonice. Půlnoc odstartoval striptýz a ohňostroj. Každopádně bych chtěl zdůraznit, že jsme s ohledem na 80. výročí výroby 1. sériového motocyklu v ČZ Strakonice, proběhla v areálu srazu výstava motocyklů ČZ, celkem bylo vystaveno 22 motocyklů, roky výr. 1935 až do r. 1997, kdy výroba motorek ve „Strakách“ skončila.

Pár vybraných zajímavých exponátů:

- nejstarší: ČZ 98 - bezrychlostní motokolo z r. 1935 (původní stav po 1. majiteli!),
- ČZ 250 Tourist - 1938,
- závodní silniční ČZ Walter 250, typ 850, r.v.1954,
- závodní silniční ČZ 350 typ: 859, na kterém vybojoval Bohumil Staša v sezonách 1968 a 1969 celkové 8. místo v seriálu MS,
- série 4 motokrossových motocyklů z let 1966-72,
- poslední čtyřtákní motoc.ČZ z r. 1997 - ČZ Cagiva Roadster 200 a další.

Štěpán Kučera

Baráčníci z Radomyšle o prázdninách

Zdálo by se, že činnost Obce baráčnické v Radomyšli během prázdnin utichla. Je pravda, loni v tomto čase probíhaly plné přípravy na „Staročeskou konopičkou“ a zkoušky k vystoupení na výstavě „Země živitelka“.

Letos jsme si opravdu dali trochu odpočinku a na začátku prázdnin uspořádali v Rojčicích pohodové sezení pro členy OB a jejich přátele. V programu bylo dobré jídlo, pití a spousta hezkých písniček. Odpočinek netrval dlouho, již 14. července jsme jeli navštívit baráčníky do Kamenného Újezdu. Na jejich slavnostním výročním sezení jsme tančili spolu s místními Českou besedu v deštivých podmínkách, hustě přšelo, čímž trpěly hlavně kroje, ale tanec jsme zdárně dokončili. Odměnou nám byl překrásný výstup místního folklórního souboru „Radost“.

28. července jsme byli pozváni na Týnské slavnosti, kdy město Týn nad Vltavou slavilo výročí založení a též Obec baráčnická v Týně nad Vltavou si připomínala svůj vznik.

Delegaci vedla tetička místorychtářka A. Marková a syndička M. Hřebíčková. Zde se při České besedě představili i naši nejmladší tanečníci Veronika Horbová, Nikola Maroušková /Chraštovice/, Ludmila Vávrová a Michal Přeč. Úspěšně předvedli svoji šikovnost a nadšení, proto jim patří právem velké poděkování.

18. srpna jsme opět jeli tančit Česku i Moravskou besedu a to na pozvání obce Omlenice u Kaplice. Je to malá vesnice téměř na hranicích, ale s překrásnou krajinou a okolím. Záměrně jsme si oblékli více druhů krojů, abychom je v plné kráse představili a popsali.

Na přiložené fotografii je vidět kroj blatský, který zastupuje krajinu Jihočeských blat, táhnoucí od Soběslavi k Třeboni, zasahující až po Jindřichův Hradec. Jeho výšivky jsou nádherné a žádný jiný kroj na území Čech je nepřekoná. Dále doudlebský kroj, který jsme zakoupili letos, náleží národopisné krajině v okolí Doudleb, jižně od Českých Budějovic. Je to kroj tmavší, téměř bez výšivek, podléhající již vlivu pohraničí, ale přesto překrásný. Středočeský kroj byl již výrazně pod vlivem měst a hlavně Prahy,

ušit z drahých látek a zdoben krajkami i tylem. V odlehklých krajích tyto materiály dostupné nebyly. Samozřejmě jsme představili prácheňské kroje, které nosíme nejraději, neboť náleží našemu kraji. O nich a o lídech,

kteří je nosili, víme nejvíce. Zastoupení prácheňských krojů bylo díky rozlehlosti jeho území více druhů, ty které vlastníme, jsou novodobější a byly určeny pro svátečnější nošení. Na fotografii je ještě tetička Hřebíčková ve spolkovém kroji „Mařenka“. Kromě doudlebského kroje jsme ještě letos zakoupili kroj chodský, který v současné době upravujeme a jistě brzy všem předvedeme. Umění je kroj správně připravit, oblékat, nosit a též něco málo o něm vědět. I to je práce baráčnická. V závěru roku nás čekají návštěvy všech valných hodnotících sezení sdružených obcí naší župy.

*Jiřková Zdeňka
Obec baráčnická Radomyšl*

Letošním táborem prošlo téměř 100 dětí

Již šestým rokem uspořádala parta nadšenců pod záštitou TJ Radomyšl letní dětský tábor. Pro veliký zájem dětí se musely opět připravit dva turnusy. Tábořili jsme opět na táborové základně Chvalov nedaleko obce Čekanice. V letošním roce nám prošla tábory bezmála stovka dětí. Snažili jsme se pro děti připravit pestrý program a věřím, že se nám to

povedlo. Za zmínku stojí výlety obou turnusů, kdy první běh navštívil Orlík. Všichni se svezli parníkem. Druhý běh zdolal na raftech krásnou část řeky Vltavy v okolí Českokrumlovského zámku. Za zmínku stojí také návštěva vojáků ze Strakonice, ukázka Policie ČR ze Strakonice a návštěva obory u Domanic. Dalo by se psát pořád a pořád, zážitků máme všichni opravdu mnoho. Ale hlavně musíme poděkovat sponzorům, kteří nám v dnešní finanční krizi pomohli tábor podpořit, jak finančně, tak materiálně. Nebyli jsme nuceni cenu tábora mnoho navyšovat. Dále patří poděkování p. Březinovi, který je majitelem lesů a pozemků v okolí tábora a měl tu sílu nás přetpět v jeho revíru. A co nám chybí? Naše vlast-

ní základna. Máme už mnoho materiálního zázemí a hlavně chuť u toho pár let vydržet. Takže, kdyby někoho z vás, co jste se začetli do tohoto článku, napadlo pomoc nebo jste dostali chuť se zapojit, dejte vědět.

Jana Šipová, vedoucí tábora

Hasiči se utkali v noční Radomyšli

Sbor dobrovolných hasičů Radomyšl pořádal 27. července I. ročník noční hasičské soutěže v požárním útoku „O pohár starosty městyse Radomyšl“. Takto jsme se prezentovali a úspěšně zařadili do skupiny

hasičských sborů, pořádající divácky velmi atraktivní noční hasičskou soutěž. Na startovní listině byli hasiči z družstev Radomyšle „A“, „Old“, Chrástovic, Dubí Hory, Leskovic a Štětkně. Dále hasičky z družstev Mnichova, Radomyšle a Doubravice. Některé sbory si přivezly i své fanoušky, takže nálada byla náramná a hasičské klání mělo tu pravou soutěžní atmosféru. Stěžejním programem byla soutěž

Stříbrní hasiči Radomyšl A: dole zleva: Miloš Hrouda, Eduard Vodák, Jan Bláha, nahoře zleva: Marek Šima, Jan Brůžek, Jakub Kropík. Chybí Martin Lebeda

v nočním hasičském útoku družstev na nástřikové terče. Celé klání bylo pojato velice humorně a proto klasický útok začínající na startovací čáře, jsme nahradili stolem se sedmi plnými püllitry piva, které členové družstva museli vypít do dna. Pro některé hasiče to byl už teď výkon nadlidský! Po úspěšném hasičském útoku následovalo měření obvodu pasu celého družstva a hod savicí do dálky. Na místě bylo vynikající občerstvení a pro všechny soutěžní týmy odměna za jejich statečnost, rychlost a odhodlání. Myslíme si, že diváci, kteří mezi nás přišli, nelitovali probdělé noci a odcházeli v časných ranních hodinách spokojeni. Výsledky v útoku (muži: 1. Chrástovice; ženy: 1. Mnichov). Výsledky v měření obvodu pasu (muži: 1. Radomyšl „A“; ženy: 1. Radomyšl). Výsledky hodu savicí do dálky (muži: 1. Leskovic; ženy: 1. Mnichov). PS: Jak se jen ten traktůrek na tu studnu dostal?

Za SDH Radomyšl Jana Křížová

Sbor dobrovolných hasičů Radomyšl

pořádá v sobotu 10.11.2012 od 20.00 hod.

Posvícenskou zábavu

Hudba: Talisman

Tělovýchovná jednota Radomyšl

pořádá

II. SPORTOVNÍ PLES

24. 11. 2012 - 20:00 h Hraje: Fatima
Sokolovna Radomyšl Vstup 80,- Kč

Vyhlášení nejlepších sportovců roku Městyse Radomyšl

Bohatá tombola

Předprodej: HOSPODA NA KRNOVCE Výběr točených pív: Dudák, Kozel, Pilsner Urquell

Divadelní spolek Radomyšl

Vás srdečně zve na francouzskou operetu

H. Meilhac – A. Millaud – F.R. Hervé:

Mam'zelle Nitouche
(slečna netykavka)*Opereta je nesmírně vtipnou, divadelně košatou konfrontací tří rozdílných světů: kláštera, divadla a kasáren.***Premiéra se uskuteční 19. října 2012
v 19⁰⁰ hod. v sokolovně v Radomyšli.**

Další termíny představení v sokolovně v Radomyšli:

20. a 26. října od 19⁰⁰ hod. ; 28. října od 14⁰⁰ hod.

Režie: Richard Semiginovský

Předprodej vstupenek od 1. října 2012 v prodejně
COOP Jednota Radomyšl.Partner projektu Městys Radomyšl.**Základní škola Radomyšl**

ZŠ Radomyšl patří mezi úplné školy s 1. - 9. postupným ročníkem. Její jednotlivé součásti jsou: základní škola, školní družina a školní jídelna. S účinností od 1. ledna 2003 funguje ZŠ jako příspěvková organizace. Navštěvují ji děti ze 14 obcí. Na začátku školního roku 2012/13 jsme dosáhli počtu 163 žáků, z toho na prvním stupni 93 a na druhém 70. V letošním roce nastoupilo 21 prvňáčků. V nejbližší době se díky výstavbě v obci předpokládá další nárůst. Od roku 2007 probíhá výuka dle vlastního vzdělávacího programu „Orbis pictus“ tj. „Svět v obrazech“, se zaměřením na environmentální výchovu, výuku cizích jazyků, počítačovou gramotnost, estetiku a sport. Škola dále nabízí žákům možnost realizovat se dle svých zájmů v kroužcích a dalších aktivitách nejrůznějšího zaměření. Jako zdařilý nadstandard lze připomenout červnový týdenní pobyt v Chorvatsku na ostrově Krk, kterého se zúčastnilo 60 osob z řad žáků školy i rodinných příslušníků.

Naše zařízení dokazuje svoji kvalitu v olympiádách a soutěžích pořádaných MŠMT i jinými subjekty. Velice dobře funguje dlouholetá spolupráce se zřizovatelem, tj. městysem Radomyšl. V této souvislosti je možno uvést aktivní spolupráci pedagogů a žáků při zajišťování

programu např. na reprezentačních plesech, tradiční „ Jihočeské pouť“ a mnoha dalších společenských akcích.

V loňském školním roce získala škola v rámci Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost s názvem K lepším zítřkům pomocí ICT celkovou částku 1 023 713 Kč. Dané prostředky jsou určeny hlavně na nákup nových moderních výukových technologií a na další vzdělávání pedagogických pracovníků. Bližší informace o škole je možno nalézt na nových webových stránkách www.zsradomysl.cz, které jsou průběžně aktualizovány.

Mgr. Jiří Pešl, ředitel školy

Naše milé dětičky, spěchejte do naší školičky...

Zahájili jsme nový školní rok 2012/13, plně obsazenou kapacitou mateřské školy v Radomyšli. Díky loňskému navýšení kapacity o 20 míst z 60 na 80 dětí jsme mohli uspokojit zájem všech rodičů o umístění dětí v naší mateřské škole.

Zamávali jsme prázdninovým dnům plným slunce a pohody a v září jsme se přivítali s dětmi ve čtyřech třídách Myšek, Žabiček, Berušek a Motýlků. Těšíme se na dny plné her, poznávání, malování, tvoření, zpívání, cvičení, procházek a výletů. Předškoláčci začínali hned od září jezdit na plavecký výcvik, který bude probíhat v deseti lekcích od září do listopadu na plaveckém stadionu ve Strakoniciích. Již jsme stihli navštívit solnou jeskyni ve Strakoniciích a shlédli pohádkové divadelní představení „O kohoutkovi a slepičce“. V podzimních měsících si budeme užívat barev podzimu, sbíráme žaludy a kaštiny pro zvířátka. Tři malá zvířátka se na nás přijedou podívat ze ZOO Ohrada. V říjnu a listopadu uvidíme pohádky „O perníkové chaloupce“ a „O Kazivševovi.“ Třetí týden v listopadu proběhne tradiční tvořivá dílna dětí a rodičů, na které si letos společně vyrobíme pravěké oblečení lovců mamutů.

Každý den v mateřské škole přináší pro děti něco nového, zajímavého a tvořivého.

Renata Škodová, ředitelka MŠ

ŽELEZNÝ RADOMYŠLÁK

Nepříliš sportovní počasí přivítalo v sobotu 1.9.2012 partu nadšených triatlonistů, kteří se v tomto tradičním termínu sešli v areálu přírodního koupaliště v Radomyšli. Počasí bylo celý den pošmourné, teplota vzduchu v 9 hodin nepřekročila 15° C i přesto celý závod absolvovalo 18

borců, kteří si kupodivu pochvalovali teplou vodu v bazénu. Cyklistická část závodu byla rozdělena na 30 a 60 km. Tyto trasy absolvovalo dalších 15 účastníků, kteří si sobotní dopoledne zpestřili cyklistickým výletem. Nejdelší trať 120 km vzhledem k neúčasti Jindry Králíka nikdo neabsolvoval. Pro stále účastníky tohoto závodu to bylo první překvapení, protože tento tradiční účastník měl až doposud pravidelnou účast.

Další, tentokrát příjemné překvapení přinesl samotný závod v kategorii 30 km, kde závodnice Jana Pichlíková zvládla celý triatlon za 1 hodinu a 33 minut, byla tak celkově druhá s tím, že do cíle doběhla jen s velmi malou ztrátou za prvním Zbyňkem Korcem. Předčila tak i zkušené borce z řad organizovaných závodníků.

Příští ročník se uskuteční v obvyklém termínu – první sobota v září. Organizátoři slibují vzhledem k jubilejnímu 10. výročí velké překvapení a celodenní program pro závodníky, jejich fanoušky, přátele a širokou sportovní veřejnost. Bližší informace budou včas zveřejněny na oficiálních stránkách obce www.radomysl.net a FB stránkách www.radomysl.com.

Libor Hejpetr

Zprávy z DPS Radomyšl:

17. srpna navštívili naše Infocentrum manželé Malířských s vnukem Lukášem ze Strakonice. Pan Jan Malířský kromě toho, že sbírá staré pohlednice, se pochlubil snímkami jeho houbařských úlovků. Chodí prý na houby i o Vánocích. Zakoupil si u nás i některé brožury.

22. srpna odlétli čápi. Den před odletem měli sraz v Radomyšli. Nad hospodu na Křenovce jich kroužilo čtrnáct a dva seděli na komíně. Letos čápi rodiče vyvedli dva mladé.

4. září nás navštívili čestní hosté a to režisér pan Václav Chaloupek, známý z oblíbených večerníků o medvědítech atd., spolu s jeho spolupracovníkem – fotografem panem Václavem Samkem. Hledali smírčí kříž, takže si zakoupili brožuru o Radomyšli. Slíbili, že se zde zase zastaví, často jezdí okolo a oba mají rádi přírodu. Pan Chaloupek viděl u mne na snímku herečku Andreu Černou a sdělil, že se s ní setkal jako první. Řekla mu, že spěchá, jde prý na konkurz režisérovi Zdeňku Troškovi, který ji obsadil do role Elišky v pohádce Princezna ze mlejna. Svatba z této pohádky se natáčela v našem kostele sv. Jana Křtitele.

24. listopadu si připomeneme pětadvacet let od úmrtí vzácného rodáka Radomyšle PhDr. Bohumíra Lifyky. Právě si listuji v jeho knize, kde v úvodu napsal: „Krajanům z Radomyšle a okolí, vděčnou paměť minulým, zdar dnešním i budoucím!“.

Jiřina Machníková

Ing. Miroslav Stárek

VÝR (1)

Sojky našly výra
Tropí rámus – to je síla,
Výr chce ve dne v klidu spát
Nemíní se s nikým práť
Proto sojky neposedné
do svých drápů nezasekne.

VÝR (2)

Sojky našly výra
Tropí rámus – to je síla,
Výra sojky vypudí
Tam, kde nikdo neprudí
Nemíní se s nimi práť
Protože chce ve dne spát.

ŽLUNA

Žluna je pták zelený
Ráda sedá na kmeny
Šplhá po nich nahoru
Hledá larvy v otvoru
Kde jsou ona dobře ví
Najde je a rychle sní
Pak se žluna rozletí
Za další svou obětí

ŽLUVA

Ve větvích se ozývá
Její flétna bábíva
Hlas má ona neobvyklý
Ptáci už jsou na něj zvyklí
Špaček, když si propěvuje
Žlunu občas imituje.

SEDLICE

V rámci Krajkářských slavností se konal „I. ročník

soutěžní přehlídky v oboru paličkována krajka Sedlice - 2012“, který vyhlásila Sedlická krajka, o.p.s. V tomto startovacím ročníku bylo vyhlášeno téma Architektonické zajímavosti vašeho města/ obce. Celkem se přihlásilo 49 krajkářek z celé ČR.

Soutěžilo se ve dvou kategoriích: **I. kategorie do 15 let** – v této kategorii byla převážně děvčata z kroužku paličkování při Sedlické krajce pod vedením Martiny Srbové, kroužek paličkování při DDM v Blatné a kroužek paličkování při ZŠ v Radomyšli oba pod vedením Emilie Vrbové.

Předávání cen vítěžkám v kategorii do 15 let, zprava: Michaela Polánková, Eliška Kozáková, Adéla Krejčová, archiv Sedlická krajka o.p.s., foto Jan Vágnr

V této kategorii se na prvním místě umístila – Michaela Polánková (14 let) ze Sedlice s paličkovanou Pannou Marií Lurdskou vystavenou v kapli na hrbitově v Sedlici. Jako druhá skončila

Eliška Kozáková (14 let) z Oseka s krajkou, která představovala Kostel sv. Jana Křtitele v Radomyšli. Pěkné třetí místo získala Adéla Krejčová (11 let) ze Sedlice a její ztvárnění Kostela sv. Jakuba v Sedlici.

Ve **II. kategorii od 15 do 100 let** se k naší velké radosti zúčastnily ženy a dívky téměř z celé České republiky a měly jsme tu i jedno zahraniční zastoupení a to krajkářkou ze Slovenska.

První místo získala Jana Hrubá ze Sedlice se svým domkem č.103 v Sedlici. Jako druhou nejlepší práci vybrala porota Jaroslavu Patočkovou ze Starého Plzně a její paličkovanou Rotundu sv. Petra a Pavla ve Starém Plzni. Na třetím místě skončila Marie Šavrdová z Liberce, která si jako téma své práce vybrala kříž na rozcestí v Sedlici.

Jako bonus byla udělena **Cena návštěvníků**, v obou kategoriích, „O nejmilejší kraječku“. Všichni návštěvníci slavností a ti, kteří se přišli

podívat na naši výstavu soutěžních prací, měli možnost hlasovat a tím vybrat z jejich pohledu nejhezčí a tím i nejmilejší krajku. Návštěvníci svými hlasy rozhodli a tuto cenu udělili: v I. kategorii - Adéle Krejčové ze Sedlice a ve II. kategorii - Janě Hrubé ze Sedlice (obě výherkyně v hlavní soutěži).

Soutěž o nejoblíbenější paličkovanou krajku, hlasovat mohli všichni návštěvníci výstavy, foto Radka Vokrojová

Jako poslední byla udělena **Cena poroty** za „Originální a tvůrčí zpracování daného tématu“. Tuto cenu získaly za opravdu nevšední a velice nápaditou krajku členky kroužku paličkování ELODORÁDO z Trutnova. Jako téma si zvolily náměstí ve svém městě a jejich práce se skládala celkem z paličkových 32 staveb.

Všechny výherkyně získaly velice pěkné ceny a Ocenění.

Ze všech prací vybírala ty „nejlepší“ nezávislá petičlenná porota v jejímž čele stála herečka, moderátorka, výtvarnice a čestný host Krajkářských slavností paní Iva Hüttnerová.

Děkuji všem zúčastněným a velká gratulace výherkyním.

Doufám, že se nad Vašimi kraječkami sejdemé při dalším ročníku naší soutěžní přehlídky a to v roce 2014.

Martina Srbová, ředitelka Sedlická krajka o.p.s.

Krajkářské slavnosti - fotoreportáž

Česká beseda, foto Jan Vágner

Dětský koutek, malování na obličej, foto Jan Vágner

Ukázka výroby keramiky, Jana Ďurčová z Uzenic, foto Tomáš Hyka

Ukázka výroby skleněných figurek, Dagmar Hálová z Lažánek. Foto Radka Vokrojová

Krajkářské slavnosti Sedlice 2012

V Sedlici se v sobotu 11.8. konal již II. ročník slavností, které by měly být oslavou všech krajčáček a příznivců tohoto překrásného řemesla. Touto akcí bychom jako organizátoři chtěli podpořit oživení tradice krajčářství na Sedlicku a nejen to.

Onu srpnovou sobotu panoval již od samého rána shon a neklid. Přípravy na otevření řemeslnického jarmarku vrcholily. Řemeslníci se sjížděli z celého širokého okolí, vybalovali své zboží, na pódiu se připravovali první účinkující a pořadatelé měli plné ruce práce.

Počasí nám sice moc nepřálo, přesto na zahájení bylo náměstí více než z poloviny zaplněné a návštěvníci si tuto slavnostní chvíli nenechali ujít. A co nás čekalo na samém začátku? Bylo toho opravdu hodně. Ve stánkách ve stylu jihočeského vesnického baroka, které zapůjčila pro tyto účely Místní akční skupina LAG STRAKONICKO, o.s., se představili řemeslní výrobci a své zboží nejenom nabízeli, ale také většina předváděla samotnou

Krajkářské slavnosti v Sedlici, foto Lukáš Vokroj

Folklorní vystoupení slovenského Sedličanu, foto Tomáš Hyka

výrobu. A nesmíme zapomenout na naše krajčářky – naši chloubu, které po celý den neúnavně předváděly své umění a všichni kolemjdoucí se mohli obdivovat nejenom jejich zručnosti, zeptat se na cokoliv, ohledně výroby kraječek, ale také si mohli zakoupit jejich kraječky.

Návštěvníci mohli zavítat na výstavu, kde jsme představili soutěžní práce na vyhlášeném I. ročníku soutěžních prací v oboru paličkovaná krajka Sedlice - 2012, jehož téma bylo: Architektonické zajímavosti z Vašeho města či obce. Diváci se sami mohli zapojit do hlasování a svými hlasy nakonec udělili dvě zvláštní ocenění O nejmilejší kraječku (*vice na jiném místě SOBÁČKA*).

Na pódiu se představila kapela Z Vršku a pod pódiem probíhala rybí kulinářská šou v podání dua MAMI (Josef Mašek a Václav Milota).

Pomyslnou třešničkou na dortu bylo vystoupení folklorního souboru Sedličan ze Slovenské Sedlice (okres Prešov), která se představila i v druhé půlce našeho programu.

A to ještě stále nebylo vše – před námi byl hlavní odpolední program, který odstartovala místní taneční skupina Sedlice s tradičním českým salónním tancem – Česká beseda. Hned poté následoval zlatý hřeb slavností a to oblíbená módní přehlídka. Tu jsme rozdělili do dvou částí – v první jsme představili krajkové oděvy a doplňky, tak jak se nosily v běhu času od tradičního lidového kroje až po retro šaty z 80 let. V druhé polovině se pak představila kolekce oděvů vytvořená přímo pro Sedlickou krajkou a většina z těchto modelů byla prodejná. Průvodcem a moderátorem módní přehlídky byl čestný host našich slavností a to herečka, moderátorka a výtvarnice Iva Hüttnerová, která svým přednesem a osobitým humorem uváděla jednotlivé modely na pódium.

V přestávce mezi jednotlivými bloky se v zářivých kostýmech předsta-

Z módní přehlídky, foto Jan Vágner

vil Taneční klub Čížová se svým velice vtipným vystoupením Mamma Mia a o hodinu později nás opět pobavil s nespoutaným Kankánem.

Na náměstí, které již v tuto odpolední hodinu praskalo ve švech, jsme „vypustili“ další taneční vystoupení a to v podání mažoretek Prezioso z Blatné. Určitě mi všichni dají za pravdu, že se bylo na co dívat. Mažoretky roztančily celé náměstí a se svými hůlkami předváděly opravdové umění. Zatímco děvčata předváděla své taneční kreace, na pódiu probíhala kadeřnická šou aneb proměna Markéty Štěrbové a Ilony Polenové z kadeřnického salónu Symfonie z Blatné. V jejich podání jsme mohli vidět jak účes ryze společenský, tak celkovou proměnu včetně dokonalého střihu a make-upu. Posledním tanečním vystoupením sobotního nabitého programu, byl již zmiňovaný folklorní soubor Sedličan, který se za zpěvu, tance, barevných sukni a pentli s námi takto rozloučil.

Pak nás již čekala milá povinnost a to vyhlášení výsledků soutěžní přehlídky. Za gratulace některých členů poroty v čele s panem starostou Ing. Rodem, byly přítomným výherkyním rozdány zajímavé a hodnotné ceny.

Celým odpoledním programem nás prováděla a svým osobitým projevem představovala účinkující Ludmila Vilánková. Jejím posledním úkolem bylo uvést hudební skupinu Kudrnáči, která hrála k poslechu i tanci a celý program slavností uzavírala.

Během celého dne jsme mysleli i naše nejmenší návštěvníky a pro děti jsme připravili zábavný dětský koutek, nafukovací skákací hrad, malování na obličej, spoustu dobrot, laskomin a divadélko Táta a Mára pro ně připravilo dvě veselá představení.

Chtěla bych poděkovat všem, kdo se podíleli na přípravách a samotném průběhu slavností, velké poděkování patří i našim krajčkářkám, řemeslníkům i účinkujícím a děkuji všem návštěvníkům, kteří přijeli na naše slavnosti, strávili s námi doufám, že příjemné odpoledne a svou přítomností nás podpořili. Těším se, že se v takto milé atmosféře, sejdem i při příštím ročníku v roce 2014.

Text: Martina Srbová

Ředitelka Sedlické krajky, o.p.s.

Anděl Domácího štěstí, domovské webové stránky

Iva Hüttnerová

Vystudovala DAMU, obor herectví u prof. Oty Skleněčky, hrála v Divadle Na Okraji, Pod Palmovkou, Divadle Josefa Dvořáka, Na Fidlovačce. Malovat začala v prvním angažmá v Karlových Varech, kde měla r. 1974 i první výstavu. Navrhovala kostýmy, jevištní dekorace a plakáty pro různá divadla a televizní pořady. Dodnes realizovala na 200 autorských výstav v Čechách, na Moravě, na Slovensku, ve Stockholmu a v New Yorku. Její obrazy jsou součástí stálých expozic naivního umění v Paříži a Hamburku a je evidována v zahraničních encyklopediích např. v Japonsku, Francii a Švédsku.

Vydala 4 autorské knihy - Obrázky z lásky, Domácí štěstí, Jak Upír Uršulín o zuby a ke štěstí přišel, Za domácím štěstím - a ilustrovala řadu dalších knížek od různých autorů. Pravidelně vydává oblíbené nástěnné kalendáře.

Šest let moderovala a autorsky vytvářela pořad Domácí štěstí v České televizi, v současné době moderuje v ČT pořad Barvy Života speciál.

Má ráda «staré dobré časy» a je sběratelkou starých předmětů z domácností, zejména textilií. Její největší zálibou je ale zahrada.

zdroj: www.ivahuttnerova.cz

Anotace k zatím poslední knize Za domácím štěstím:

Milé dámy! Po deseti letech od vydání Domácího štěstí jsem se opět obklopila stohy starých spisků, příruček a časopisů pro dívky a paní ze začátku minulého století. Vybírala jsem z nich ty nejzajímavější, nejdokladnější a nejkurióznější rady a pokyny, jak docílit skutečně šťastného a útulného domova. Posuďte samy, jak se liší představy prababiček

od těch našich. Dočkaly jsme se vynálezů a pomůček v domácnosti, o kterých se jim ani nesnilo. Prádlo za nás dokonale vypere pračka, chemické prostředky hravě zlikvidují špínu i hmyz a naše moderní kuchyně jsou vybaveny přístroji, které nás zbaví dřiny a ušetří čas. Ale jen málokdy to doma voní bylinkami či čerstvě upečenými buchtami s vanilkovým cukrem. A kam se poděl ten ušetřený čas? Jen touha po obyčejném „domácím štěstí“ zůstává stejná jako před 100 lety.

Iva Hüttnerová

Iva Hüttnerová. Herečka, malířka, spisovatelka, kostýmní návrhářka, grafička, scenáristka, díky pořadům o domácím štěstí ji veřejnost bere jako patronku právě onoho domácího štěstí. Zkrátka sympatická žena, která ve svém diáři našla čas, přijala pozvání a přijela do Sedlice. V Sedlici byla stále obklopena lidmi, přesto si našla chvíli, aby na závěr svého programu v Sedlici odpověděla na několik zvědavých otázek pro čtenáře SOBÁčka.

Iva Hüttnerová, foto Lukáš Vokroj

Jak se Vám v Sedlici líbilo?

Byla jsem tu poprvé, je to malebné městečko, mile mě překvapilo. Neměla jsem mnoho času, vedle náměstí jsem stihla navštívit místní kotel a hřbitov. Myslím, že jsem toto půvabné městečko neviděla naposledy. Brzy plánuji dovolenou, třeba si najdeme s přáteli čas a přijedeme.

Přijala jste pozvání na moderování módní přehlídky. Nejprve se zeptám jako žena ženy. Vybírala byste si z předváděných modelů?

Vybírala. Vybírala bych si pro radost, vybrala bych si i model pro všední den. Modely s paličkovanou krajkou jsou úžasně, něžné a každý z nich je jedinečný originál.

Moderování módní přehlídky je do značné míry specifická disciplína.

To ano, módní přehlídku jsem moderovala poprvé. Krásná zkušenost. Škoda, že jsem se nemohla s modely seznámit dopředu. Moc se mi všechny líbily, jak už jsem řekla.

Přijedete příště? Přijala byste opakované pozvání na moderování?

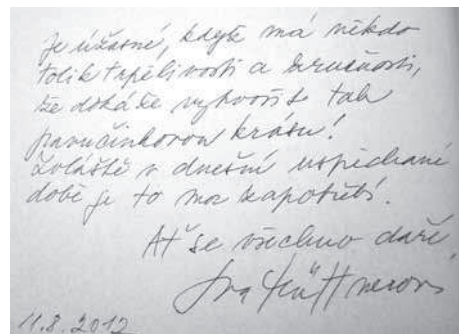
Jistě, ráda. Jemná krása paličkovaných krajk má opravdu svoje kouzlo. Má tradici, historii a přitom ji lze úžasným způsobem využít v dnešní módě. Takové propojení časů.

Iva Hüttnerová vybírá svou nejoblíbenější kraječku, foto Radka Vokrojová

Bylo snadné vybrat si nejoblíbenější kraječku na I. ročníku soutěže krajčkářek?

Vůbec ne. Jeden obrázek vedle druhého, okouzluje. Obdivuji krajčkářky, je to nádherné, co vše lidé dokážou.

Zapis Ivy Hüttnerové v knize návštěv, Sedlice 11.8.2012

A ještě jednu otázku na závěr: Sbíráte různé artefakty z dob našich babiček a prababiček. Už jste našla recept na domácí štěstí?

Univerzální recept není. Každý z nás ke štěstí potřebuje něco jiného, má svůj recept na své domácí štěstí. Každý má své zdroje, své zkušenosti. Někdo ke štěstí potřebuje adrenalin, jiný klid. Každý si musí umět najít to, co ho udělá šťastným. Hlavní je umět si najít na to čas.

*Děkuji za rozhovor
Radka Vokrojová*

Loučení s prázdninami – dětský den v Sedlici

V neděli 9. září 2012 se na sedlickém fotbalovém hřišti od 14 hodin uskutečnil II. ročník dětského odpoledne „Loučení s prázdninami“. Aby děti nepodlehly chmurům, že škola začala, rozhodli se sedličtí kreativní rodiče (paní Augustinová, Baloušková, Dolejšová, Kučerová, Popelková a Růžičková) ve spolupráci s městem Sedlice a mnoha sponzory, kterým děkujeme, že je rozveselí. Připravili se soutěže, medaile, bohaté balíčky pro každého soutěžícího. Zajistily se potřebné pomůcky k uskutečnění

stanovišť a dětského koutku, sehnalo se pár dobrovolníků na daná stanoviště a II. ročník sportovně pohádkového odpoledne mohl začít.

První dítě přišlo již před 13.30 hodinou, ale vše vypuklo ve 14.15 hodin, kdy byla vydána poslední hrací karta s číslem 112. A to se řada těch nejmenších ani neregistrovala.

Prvním úkolem bylo najít rozeseť penízky v prostoru fotbalového hřiště, které děti vyměnily v pohádkovém krámku za širokou škálu dárků (od bombónů, náramků, notýsků po knížky a plyšová zvířátka). Dále na všechny čekala zábavná trasa v podobě 12 stanovišť, kterou děti musely

projít (větší samostatně a menší v doprovodu rodičů). Na stanovištích se plnily různé dovednostní a sportovní úkoly. Největším zážitkem pro děti bylo stanoviště s mysliveckou a loveckou tematikou, které měli na starosti Vladimír Klíma st. a Petr Obleser. Po absolvování všech stanovišť obdrželi všichni účastníci medaili a bohatý balíček včetně zmrzliny. V 17.00 hodin nic již nebránilo tomu, aby byl zapálen oheň a mohlo začít opékání špekáčků a dalších uzenin, co si kdo z domova přinesl.

Pro všechny byl připraven také doprovodný program. Děti si mohly nechat namalovat na obličej různé motivy, vzhlednout nejmodernější zemědělskou techniku místní společnosti AGRO Sedlice, a.s. atd. Celé odpoledne, jako již v loňském roce, dětem zpříjemnili členové místního SDH Sedlice, kteří předvedli hasičskou techniku a vzhledem k teplému slunečnému počasí „provedli pokropení účastníků vodou“ pro osvěžení.

Na závěr chceme ještě jednou moc poděkovat všem, kteří se aktivně zapojili a pomohli.

Těšíme se na to, že se opět všichni sejdemě při III. ročníku „Loučení s prázdninami 2013“ v Sedlici.

Kreativní rodiče

Září v ZŠ Sedlice

Po letních prázdninách se naplno rozběhl nový školní rok. Přes léto se ve škole usilovně pracovalo na zlepšení prostředí. Některé třídy se rozzářily novými barvami, na chodbách byly umístěny nové nástěnky.

V pondělí 3.9. proběhlo tradiční slavnostní zahájení školního roku. Po úvodním slovu ředitele školy Marka Charváta vystoupil starosta města Sedlice, Ing Jiří Rod, který popřál žákům mnoho úspěchů v letošním školním

roce a připomněl některé úspěchy našich žáků ve školních i mimoškolních soutěžích. Poté se žáci odebrali do svých tříd, kde si vyslechli další pokyny od svých třídních.

V letošním školním roce bude naši školu navštěvovat 136 žáků, z toho 17 prvňáčků. Oproti loňskému stavu nám přibylí tři žáci a potvrdil se vzestupný trend z posledních čtyř let. Děti budou moci opět navštěvovat několik kroužků. ZUŠ Blatná u nás vede hru na flétnu a výtvarný kroužek. Tradiční je i kroužek keramický, který bude opět otevřen pro začátečníky a pro pokročilé. Třetím rokem bude pokračovat kroužek paličkování. Pokračovat bude i výuka hry na kytaru a modelářský kroužek. Novinkou bude kroužek florbalu. Pro druháky zajišťujeme nepovinnou výuku angličtiny.

A co nás v nejbližší době čeká? V září hlavně rozjezd učení, kroužků, připravujeme Běh naděje v Sedlici. Prvňáci a druháci navštíví divadelní představení v MŠ. Děti napíší dopis a nakreslí obrázky našemu Luisovi z Guineje. Ale o tom zase v dalším čísle.

Mgr. Marek Charvát, ředitel školy

Pohlédnutí ze Sedlice

Vážení čtenáři SOBáčku, zdá se to být jako včera když jsme se koncem školního roku v obřadní síni naší radnice loučili s žáky 9. Třídy. Všichni se těšili na prázdniny a dovolené, ale to vše je již minulostí.

Dovolte mi se za prázdninovými měsíci ohlédnout a zrekapitulovat, co se v Sedlici událo. Velikou akcí pro Sedlici v této době byla rekonstrukce rozvodů nízkého napětí. Vzdušné vedení bylo nahrazeno kabelovými rozvody – v ulicích Husova, Jeronýmova, části Palackého a náměstí II). Začátkem září se dokončila 2. část ulice Palackého, ulice Havlíčkova a část ulice Komenského u školy. Vedení bylo vyměněno v délce 2 500 m. Realizace této stavby byla spojena s dočasným rozkopáním chodníků, což přinášelo problémy pro pohyb chodců. Výměnou vedení došlo k odstranění původního vedení veřejného osvětlení a městského rozhlasu. Veřejné osvětlení jsme se snažili okamžitě po povolení vstupu na staveniště nově budovat. I přes tuto snahu se část města na řadu dní v noci ponořila do úplné tmy. V první polovině září se uskutečnil II. etapa rekonstrukce rozhlasu. Původní odstraněné rozvody budou nahrazeny bezdrátovým provedením a vše se vrátí do normálních kolejí. Děkuji všem spoluobčanům, kteří tuto situaci pochopili a trpělivě snášeli potíže způsobené touto stavbou.

Poslední víkend v červenci se uskutečnila tradiční pouť- Jakubský týden – doprovázena řadou kulturních a sportovních akcí. 11. srpna se konal 2. ročník – Krajkářských slavností. Dle ohlasů se dá říci, že tato akce se zdařila. Děkuji všem, kteří aktivně přiložili ruku k dílu a pomohli při jejím zdárném zabezpečení.

Od 10. do 13. srpna naše město hostilo vzácnou návštěvu z partnerské Sedlice ze Slovenské republiky. Jejich folklorní soubor Sedličan obohatil Krajkářské slavnosti překrásnými tanečními vystoupeními. Opět jsme společně strávili tři hezké dny. Pro naše přátele jsme připravili následující program. Navštívili jsme Svatou Horu, historickou Křižíkovu vodní elektrárnu v Písku. Naši přátelé měli možnost si prohlédnout královské město Písek z ptáčích perspektiv pohledem z věže Děkaného kostela Narození Panny Marie doplněného velice poutavým a zajímavým výkladem správce věže – pana Němce.

Koncem srpna byly v parku na náměstí T.G.Masaryka u DPS nainstalovány cvičební

Jihočeský kraj

prvky pro seniory: 1. žebřiny – pro protažení zad a celého těla; 2. protažení ramen a loktů – k jejich rozhýbání a procvičení; 3. protažení horních končetin - k jejich rozcvičení. Tyto prvky jsou pochopitelně určeny i pro ostatní obyvatele – děti a dospěláky.

Začátkem září jsme nainstalovali v zahradě u mateřské školy 5 prvků dětského hřiště. Ještě zbývá celé hřiště opatřit plotem tak, aby bylo odděleno od prostor mateřské školy. Pokud se nepříhodí nic nečekaného, chceme hřiště otevřít v druhé polovině září. Byla také zahájena realizace 1. etapy víceúčelového dětského hřiště u strojírny. V první části bude vybudován okruh pro in-line bruslení a oplocení dotčeného pozemku.

Obyvatelé obce Mužetice se konečně po dlouhých průtazích dočkali opravy komunikace III. třídy Sedlice - Mužetice, která dostala začátkem září nový „koberec“.

Ing. Jiří Rod, starosta města

TCHOŘOVICE

Správa lesů v k.ú. Tchořovice (3. část)

Hájovna č. 69 u Smyslovského Jezárka

Datum postavení není znám, s jistotou to bylo před rokem 1880. Původní stavba byla tvořena hospodářskou budovou a obytným domem. Ten byl složen z malé černé kuchyně /naproti vchodovým dveřím/, malou „sednici“ na levé straně a větší vpravo směrem do štítu domu. V roce 1952 byla hajnice rozšířena přístavbou ve štítové části domu o jednu místnost. Součástí objektu byla i velká zahrada na jih od obytné budovy s prostorným altánem a studní.

Na zahradě byl rozsáhlý včelín pro chov včel.

Jsou známa tato jména zde bydlicích rybníčních a lesních hajných:

Josef Kalista	- 1895	
Bubeníček	1895 -	
Josef Kalista	- 1905	
Jan Bubeníček	1905 - 1906	
Matěj Trefný	1906 -	
Václav Machovec	- 1913	
František Štěrba	1913 - 1914	
Petr Suchánek	1914 -	
František Štěrba	1915 - 1919	
Josef Štastný	1919 -	
Václav Kratochvíl	- 1924	
Vojtěch Mašek	1924 -	
Benda	- 1932	
František Květoň	1932 - 1940	
Josef Dráb	1940 - 1947	
František Štěrba	1947 - 1972	/poslední lesní hajný/
Marie Štěrbová	1972 - 1974	/vdova po hajném Štěrbovi /
Marie Majerová	1975	/dům k rekreaci /

Poslední hajný František Štěrba se narodil 20.4.1906 v Jindřichovicích. Vyučen byl tesařem. Jeho ženou byla Marie Drábová z Vrba č. 25, jejíž bratr Josef Dráb bydlel v hájovně v letech 1940–1947. V roce 1947 bylo Františku Štěrbovi nabídnuto místo lesního a rybníčního hajného /poznámka: jen jako lesní hajný/, velkostatkem ve Lnářích s podmínkou přestě-

hování na hájovnu „U jezárka“ – samotou uprostřed lesů a rybníků. Rodina Štěrbova prožila na hájovně skromný, ale spokojený život bez vodovodu a elektřiny. Vychovali zde tři děti. ... „paní Štěrbová plakala ze zármutku, že opouští Vrba, když se sem stěhovala, plakala znovu, když se stěhovala pryč, protože byla na hájovně zvyklá, nikdy se zde nebála, doma se tehdy ani nezamykalo...“. František Štěrba zemřel v roce 1972.

Některá další fakta:

V noci 8. května 1945 přepadlo asi 20 německých vojáků tuto hájovnu. Se

zbraní v ruce si vynutili přístup do obydlí, sebrali vše, co bylo k jídlu a bez násilnosti samotou opustili. ...“němečtí vojáci chtěli jídlo, hodně jídla. Prvním jejich činem bylo položení granátu na stůl, jistě jako výstraha pro majitele domu, kdyby náhodou chtěli s přichystáním zbytečně meškat“.

K paradoxní situaci dochází v roce 1962, kdy na základě rozboru vody z místní studně ze dne 22. ledna bylo zjištěno, že tato voda není vhodná pro kojení a musí být převařena.

V roce 1980 byl do hájenky zaveden elektrický proud propojením od Velkého Pálence.

(pokračování v příštím čísle)

Ing. Karel Krejčí

Tchořovice

Léto už definitivně předalo žezlo podzimu. Skončila doba prázdnin i dovolených. Příroda se nám pomalu ale jistě mění před očima a naše okolí začíná hrát barvami podzimu. Přesto bych se ráda v následujících řádcích vrátila k letním dnům.

V červenci jsme v místním pohostinství vyměnili stará okna za nová a vymalovali jsme. Bohužel jsem při prohlídce zdejších sklepů ke svému zděšení zjistila, jaký je zde ohromný nepořádek. Sklepy byly zaneseny nepotřebnými věcmi a ty zde ležely několik let nebo možná desítky let pod nánosem prachu. Díky pomoci brigádníků jsme tyto sklepy vyklidili a následně vybělili. Brigádníci se během prázdnin podíleli také na natření autobusových zastávek, opravě kamenných schodů u obecního úřadu a úklidu prostranství okolo místního pohostinství. Probíhalo také pravidelné sečení trávy na veřejných prostranstvích. Chtěla bych všem, kteří se na úpravě a údržbě v obci podíleli, poděkovat. Upravenou a posečenou náves ocení nejenom místní občané, ale i všichni, kdo obcí projíždí. Také posezení v nově opraveném pohostinství je určitě příjemnější.

Během prázdnin byla zahájena oprava místní kaple Svatého Václava. V plánu máme ještě stavební úpravy sociálního zařízení ženy v místním pohostinství.

V neděli 26. srpna se sál místního pohostinství zaplnil malými i velkými diváky. V podání pražských herců Umělecké scény říše loutek mohli všichni přítomní zhlédnout loutkovou pohádku O nezbedných kůzlátkách. Doufám, že se pohádka všem líbila a že se nám povedlo zpříjemnit dětem poslední dny prázdnin.

Mgr. Eva Křivancová,
Starostka obce

UZENIČKY

Aktuálně z Uzeniček

Obec na základě dlouhodobého plánu akcí z programu obnovy venkova realizovala opravu venkovních omítek na budově občanské vybavenosti, kulturního domu v Uzeničkách. Stávající poškozená fasáda byla podle předepsané technologie upravena pro závěrečné užití silikátové tenkovrstvé omítky. Zvolený žlutý odstín barvy byl vybrán obecním zastupitelstvem. Při této akci byla vyměněna některá okna. Dále se měnily dveře, kde bylo navázáno na práce z loňského roku a především realizace výměny hlavních vchodových dveří tak, aby byly splněny technické požadavky pro toto zařízení. Celková úprava vchodu do prodejny potravin splňuje současné podmínky užívání.

Realizace těchto oprav byla provedena zednickou četou pana Josefa Křivance mladšího z Blatné. Myslím, že veškeré práce byly provedeny velmi poctivě a odborně. Uzavřená dohoda byla naplněna ke spokojenosti obce. Předpokládám, že budova bude dále dominantou naší obce a investování finančních prostředků do tohoto majetku je opodstatněné a účelné. Jihočeský kraj se podílel na této akci 110 tisíci Kč a zbytek byl hrazen z rozpočtu obce.

Po letošní mrazivé zimě byl poškozen záhon růží, který lemují opravený kulturní dům, proto je nutné jej obnovit. Paní Jaroslava Kočovská ve svých 86 letech se svým zetěm dlouhodobě o tuto dnes již neodmyslitelnou okrasu pečují. Zajištění výsadby jiných růží je nutné, aby k nové fasádě kulturního domu ladil i zrenovovaný kvetoucí květinový záhon v příštích letech. Každého potěší, když projíždějící nebo procházející turisté po upravené obci mezi sebou kvitují, že se jim tady líbí.

Pro příští rok má obec v plánu finančně a organizačně náročnou akci z programu obnovy venkova. Celkovou rekonstrukci budovy hasičské výzbrojny u trafostanice v Uzeničkách. Tato budova byla po deseti letech od podání žádosti bezúplatně převedena z majetku státu do vlastnictví obce. Uvedenou nemovitost bez celkové rekonstrukce nelze k daným potřebám požární výzbrojny užívat. Byly již zahájeny přípravné práce, směna pozemku a příprava stavebního projektu ke stavebnímu řízení.

Dále se podařilo dokončit územní plán obce po několikrát upravovaných návrzích a možných řešení. Většina požadavků a námitek od občanů byla kladně vyřešena. Územní plán je od 1. 8. 2012 platný. Zhotovitel Ak. Arch. B. Kolářová trpělivě reagovala na vznesené připomínky až do závěrečného schválení. Obec předala závěrečný protokol a žádost o úhradu přislíbené dotace na tuto akci, uznatelné náklady ve výši 63 tisíc Kč by měla obec dostat od Krajského úřadu Jihočeské kraje. Podle této dokumentace by měla obec řídit svůj rozvoj v oblasti stavebního řízení, životního prostředí, inženýrských sítí a brát na zřetel omezující doporučující podmínky a skutečnosti již dané.

Obec se snaží v rámci svých možností ovlivňovat třídění odpadu podle jednotlivých komodit a efektivně zajišťovat odvoz netříděného odpadu. Jsou v užívání dva nové kontejnery na TKO, které mají větší objem než původní. Občané, kteří ukládají odpad, by měli využívat všechny otvory k ukládání a v rámci možnosti odpad rozložit. Je nutné, aby roztrídění odpadu bylo samozřejmostí ve všech domácnostech. OÚ tímto též informuje živnostníky a podnikatele, že vzniklý odpad z jejich činnosti je nutné likvidovat na základě uzavřené smlouvy s obcí za předpokladu, že se jedná o odpad shodný nebo podobný s komunálním. Nelze zneužívat společný majetek ve prospěch jednotlivců. Pro nastávající zimní topné období se přidá opravený otevřený kontejner k ukládání

pouze popela. Proto žádáme občany, aby ve svých domácnostech byl již popel ukládan odděleně. Toto opatření bude na zkoušku z důvodu, že nelze přehlížet, jak někteří nezodpovědní obyvatelé znehodnotí nové kontejnery tím, že jej podpálí nevyhaslým popelem.

Krásný podzim všem přeje čtenářům a občanům.

Zdeněk Sýbek, starosta obce

VELKÁ TURNÁ

Výjezd požárního auta HENSCHEL

SDH Velká Turná byl pozván na oslavu 110 let založení SDH Rovná dne 14.7.2012. Na tuto oslavu vyjel náš sbor zásahovým vozidlem HENSCHEL, rok výroby 1939. Na místě samém bylo toto požární auto vystaveno jako zásahová technika, která je dodnes ve funkčním stavu. Svou jednoduchostí a spolehlivostí leckdy předčí moderní složitě technologií. Hosté oslav si mohli prohlédnout motorovou část vozu, kabinu řidiče a technickou nástavbu se stříkačkou a požárním vybavením. Na této oslavě se náš sbor setkal se sousedním sborem ze Štětkně, který vlastní také unikátní dobovou techniku.

členové SDH Velká Turná před vozem Henschel

Sportovní vyžití ATC - Milavy 2012

V letošním roce proběhlo v ATC-Milavy spousta sportovních turnajů. Z nejvýznamnějších připomeňme turnaj v nohejbale pod názvem Milavská šlápota 2012. Turnaj se konal v sobotu 21. července 2012. Sportovní hřiště bylo skvěle připraveno a mužstva si zápasy užívala. Počasí přálo a ti, kteří nehráli, se mohli občerstvit opékanou klobásou, pivem nebo limonádou. Další sobotu a neděli následoval turnaj ve volejbale družstev 4+2. V sobotu 4. srpna přišly na řadu zápasy ve volejbale dvojic. Dále se odehrály zápasy v líném tenisu. Další prostor byl vyhrazen pro nesoutěžní hry rekreativců. Sportu zdar.

Rozloučení s prázdninami

Každoročně pořádá SDH Velká Turná předposlední sobotu o prázdninách Rozloučení s prázdninami. Pro dospělé je dopoledne a během dne je připraven turnaj v nohejbale trojic s občerstvením. Pro děti dospěláci připravují odpolední dětský den. Letos na děti čekal nafukovací skákací hrad, jízda na koni, spousta soutěží o sladké výhry a večerní táborový

Dětský den Velká Turná, jízda na koni

oheň s opékáním buřtů. Počas nám přalo a tak jsme se mohli věnovat zábavě. Na tvářích dětí bylo vidět, že se jim atrakce jízda na koni a skákačí hrad líbily. V šest večer byl zapálen táborový oheň a mohlo se opékat. Teď už nástup do školky nebo školy. Nový školní rok začal.

Činnost v obci

Zastupitelstvo obce Velká Turná zajišťuje v současnosti provedení několika stavebních a údržbářských akcí. Z grantu Jihočeského kraje je v současnosti prováděna montáž a osazení silničních svodidel na místní komunikaci Velká Turná - Rojice v místech pod železničním mostem. Tuto akci provádí firma RENO Šumava a.s. za částku 137.976,- Kč, z čehož je 110.380,- Kč dotace a 27.596,- Kč vlastní podíl obce Velká Turná. Dojde k osazení silničních svodidel v místech pod železničním

Osazování svodidel na MK Velká Turná - Rojice 2012

mostem okolo Rojického potoka. V těchto místech je silnice zúžena a prochází v těsné blízkosti Rojického potoka. Místo bylo pro motoristy velmi nebezpečné. Další stavební akcí bude výměna oken v budově čp. 41 OÚ Velká Turná a oprava soklu budovy. Stavební akci provádí firma BOHEMIA KONSTRUKT za částku 206.000,- Kč, z čehož je 110.000,- Kč dotace POV a 96.000,- Kč vlastní podíl obce. Akce bude probíhat do poloviny října. Do 15. října dodá firma LUNA PROGRESS s.r.o. kompletní „Víceúčelové dětské hřiště Velká Turná“, které budou tvořit tyto herní prvky: kolotoč, houpačka, věž se skluzavkou, pískoviště, houpací kůň, dvě lavice se stolem a zahradní altán. Hřiště bude stát celkem 252.000,- Kč, z čehož dotace, získaná prostřednictvím MAS SOB je 189.000,- Kč a 63.000,- Kč je podíl obce. Další podzimní akce budou probíhat v režii obce a to úklid zeleně a listů v obci a dokončení odvodnění vybraných úseků místních komunikací v obci.

Čeká nás

Hlavní kulturní akcí podzimu v obci je připravovaná posvícenská zábava, která se bude konat v sobotu 20. října v Hospodě Na Rozhrání ve Velké Turně. K tanci a poslechu zahraje skupina K-band.

Velká Turná dne 7.9.2012

Text a foto Pavel Šípek
místostarosta obce Velká Turná

Hospoda Na Rozhrání - Velká Turná

ZÁBOŘÍ

Letní tábor SDH Záboří aneb Hurá na Ostrý

„To by bylo, abychom si tyhle prázdniny pořádně neužily,“ říkají si děti na jejich začátku a plánují lenošení i aktivity dle vlastního uvážení. Jeden by nejráději vyšel dříve u počítače, druhý se těší k babičce, další k moři, někdo na kolo, jiný na vodu, možná i na hrady a zámky ... a co já vím, na co ještě ... Moji kluci se těší na vše vyjmenované a k tomu ještě na tábor. Na ten správný letní - chatkový u lesa a u rybníka, s náplní činností naprosto prozaickou – vždyť jsou to malí hasiči. Takže budou především trénovat požární útok, říkám si! Těšení vyvrcholilo první srpnový týden, příští úterý se odjíždí. Hezky musíme sbalit vše potřebné (baterku, karty a mlsočky) i nepotřebné (nějak mi dochází, že všechno oblečení navíc, než to které v podstatě měli při odjezdu na sobě, je nepotřebné). Jsem v klidu, co zapomenou, dovezu. Ostrý je od Záboří kousek a rodiče jsou vítáni, tady se neplánuje žádný dril a žádné slzy ze stýskání, tady si to všichni chtějí užít.

Je tu den D, hodina H – úterý 7.6. čas 16:00. Kdo nejede s rodiči autem, ten jede hasičskou avíí. A to už samo o sobě je skvělý začátek. Nastěhování je

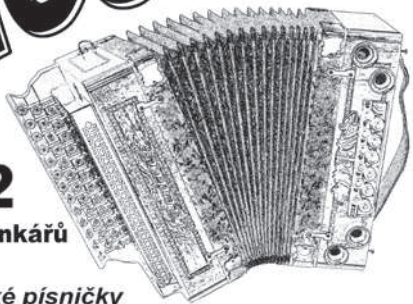
otázkou chvíle, vybalí se jen karimatka a peřiny, a je tu vytožené dovádění s kamarády, do neděle se nastřádá akcí a zážitků nepočítaně, nejsou to jen ty mnohdy předpokládané nácviky dokonalosti protipožárního zásahu, to Jirka a Jana Čadkovi za pomoci Vojty Čapků a Petra Cihlů připravili pro dvanáct táborových nadšenců nabitý program, třeba výlet do Blatné na základnu profesionálních hasičů, skvělé hry jako fotbálek, šípokvanou nebo bojovku po setmění. Nechyběly noční hlídky, služby v kuchyni ... to k táboru prostě také patří. Pak jsou tu zážitky, které vedoucí až tak nepřipravovali, ale byli zlatí, že děti jen usměrnili a nechali je užít si i takové věci, jako nedobrovolné koupele ve vodě z cisterny, pomazání zubní pastou, spaní na podlaze, udržování trvalého nepořádku a nelibého zápachu v chatkách. To prý k táboru podle našich miláčků prostě také patří. A víte, že když jsme za nimi v pátek přijeli na společné večerní pečení buřtů, že nás vlastní děti ani pořádně nevnímaly? Bavily se dál po svém a my dospěláci seděli u ohně, pěkně si popovídali, pobroukali si písničky za doprovodu pana Františka Brady s kytarou. Společně jsme se užívali vlastně až po setmění - při závěrečném lampiónovém průvodu a „světluškování“ kolem táborové základny. Pak už naši znavení táborníci mazali do postýlek. Čekaly je ještě krásné dva dny, dva dny plné legrace a táborové pohody. A v neděli? To se jim domů opravdu nechtělo. Naštěstí se mohou těšit – na příští prázdniny a jejich tábor ☺

Jitka Říhová

Začátek školního roku v první třídě ZŠ Záboří

XIV. Třemšínská HELIGÓNKA 2012

XIV. setkání heligónkářů
Tradiční festival
dobré nálady a hezké písničky

HVOŽŽDANY

(Středočeský kraj - okres Příbram)

Kulturní dům 27. 10. sobota
začátek v 16⁰⁰ hodin

Třemšínská heligónka 2012 aneb „S písničkou jde všechno lépe“

Všechny milovníky dobré české písničky srdečně zveme na 14. ročník setkání heligónkářů Třemšínská heligónka 2012, které se koná v sobotu 27. října v prostorách Kulturního domu v Hvoždanech (okres Příbram), začátek je v 16:00 hodin.

Letošní ročník nabídne opět bohatý program vystupujících heligónkářů jednotlivců, např. z Prahy, Plzně, Příbrami, Sedlčan, Vlašimi, Rokycan, Vimperku a dalších míst naší vlasti. Již tradičně je možné vidět a slyšet také různé heligónkářské skupinky a Toulavou kapelu Josefa Janouška. Pro návštěvníky bude připravena divácká soutěž o nejpozoruhodnějšího heligónkáře a slosování vstupenek o pěkné ceny od sponzorů festivalu. Veškeré festivalové dění budou moderovat Jitka Štěpánová a Jana Filinová. Podrobné informace a fotografie z loňského ročníku je možné nalézt na internetových stránkách www.umuzikantu.cz

Předprodej vstupenek je zajištěn v pokladně OÚ ve Hvoždanech, tel: 318 696 227

Na setkání s hezkou písničkou a dobrou náladou ve Hvoždanech se těší všichni pořadatelé!

OUŘEDNÍK CENTRUM DVEŘÍ & PODLAH

Strakonice, ul. Písecká

(výpadek na Prahu - budova Garantstav)

tel.: 777 594 930, vzorkovna 739 657 450

www.dverepodlahy.com, e-mail: info@dverepodlahy.com

Pracovní místo u Policie ČR

Územní odbor Policie České republiky Strakonice přijme nové příslušníky Policie ČR, do služebního poměru k Policii ČR s místem služebního zařazení na Obvodním oddělení Blatná.

Do služebního poměru mohou být přijati občané ČR starší 18-ti let, kteří mají ukončené minimálně středoškolské vzdělání s maturitou a jsou bezúhonní.

Další podmínkou pro přijetí je dobrý fyzický, zdravotní a psychický stav uchazeče. Nezbytným předpokladem pro práci u Policie ČR je především schopnost vysokého pracovního nasazení, rychlého rozhodování ve stresových situacích a komunikace s lidmi.

Bližší informace o služebním poměru a o podmínkách přijetí je možné získat na adrese: <http://www.policie.cz/clanek/moznosti-uplatneni-v-policii-ceske-republiky.aspx>

V případě zájmu stát se policistou Obvodního oddělení Blatná, kontaktujte personální oddělení PČR Územní odbor Strakonice 974 237 400, kde vám budou poskytnuty další informace týkající se policejní služby nebo na e-mail adrese pisst@mvr.cz.

FIRMA PAVEL VOHRYZKA

Provozovna: Jiráskova 1438, 388 01 Blatná

EKOLOGICKÁ LIKVIDACE AUTOVRAKŮ

- Jsme vlastníky platného souhlasu Krajského úřadu k provozování zařízení ke sběru, výkupu a předúpravě odpadů – autovraků
- Likvidujeme automobily osobní (zdarma), nad 3,5 t od Vás vykupujeme

AUTOBUSOVÁ DOPRAVA

Vnitrostátní i mezinárodní

- 3x bus na 45 osob
- 1x bus na 53 osob
- 1x minibus na 14 osob

OPRAVY NÁKLADNÍCH AUTOMOBILŮ A TRAKTORŮ

- Příprava na STK

PRÁCE KROPÍCÍM VOZEM

- Mytí komunikací
- Dovoz vody do bazénů

Tel.: 383 420 013

Mobil: 602 447 827, 602 123 656

e-mail: vohryzka.ad@tiscali.cz

www.autobusovadoprava-blatna.cz

Knihkupectví Kanzelsberger nově v Blatné

BLATNÁ

- široká nabídka knih, učebnic a odborné literatury
- věrnostní klub se slevou 5%
- dárkové poukázky 50, 100, 200 a 500 Kč
- nový e-shop Dumknihy.cz s více než 55 000 tituly na jednom místě
- předprodej vstupenek sítě Ticketstream
- slevy pro studenty

J. P. Koubka 99 | Blatná
(na místě bývalého knihkupectví)

www.kanzelsberger.cz
www.dumknihy.cz

BOMA
Milevsko s.r.o.

zdravotní instalace • ústřední vytápění • obklady • dlažby
tepelná čerpadla • solární systémy
velkoobchod • maloobchod • montáž

NECHTE PŘESTAVĚT SVŮJ LITINOVÝ KOTEL NA AUTOMATICKÝ KOTEL NA LEVNÉ HNĚDÉ UHLÍ!

- budete topit extrémně levným hnědým uhlím Ořech2
- už nebudete muset každý den zatáčet
- pouze 1x za 1- 5 dní dojdete doplnit zásobník a vynést popel
- budete topit ekologicky téměř bez kouře z komína
- přestavbou získáte kotel vyhovující novele zákona o ochraně ovzduší
- možnost topit dřevem v litinovém kotli zůstane zachována

BOMA Milevsko s.r.o. • Sokolovská 589, Milevsko • tel.: 382 526 079, 777 780 688
www.bomamilevsko.cz

Blatensko SOBě. 28. číslo, září 2012. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník VI. Poslední číslo vyšlo v červenci 2012. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6850 ks. Redakce e-mail: listy@blatensko.cz tel.: 728 881 358, Ing. Radka Vokrojová. Uzávěrka příštího čísla je 2.11.2012. Redakce neručí za věcný obsah příspěvků ani jazykovou správnost, příspěvky mohou být redakčně kráceny.